

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1983

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
208

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 535

Προσαρμογή της νομοθεσίας προς τις οδηγίες της 23ης Οκτωβρίου 1962, 64/54/ΕΟΚ, 65/66/ΕΟΚ, 70/357/ΕΟΚ και 74/329/ΕΟΚ, όπως αυτές τροποποιήθηκαν, που αναφέρονται στις πρόσθετες ύλες για τρόφιμα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1 και 5 του Ν. 1338/1983 «περί εφαρμογής του Κοινοτικού Δικαίου» (ΦΕΚ 34/τ. Α'/17.3.1983).

2. Τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 945/79 «περί κυρώσεως της Συνθήκης Προσχώρησης της Ελλάδος εις την Ευρωπαϊκήν Οικονομικήν Κοινότητα και την Ευρωπαϊκήν Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας ως και της συμφωνίας «περί προσχωρήσεως της Ελλάδος εις την Ευρωπαϊκήν Κοινότητα Ανδρικών και Χάλυδων».

3. Τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 1104/1980 «περί εκπροσώπησης της Ελλάδος στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, ιδρύσεως Διπλωματικών και Προξενικών Αρχών και ρυθμίσεως άλλων συναφών οργανωτικών θεμάτων» (ΦΕΚ 298/τ. Α'/29.12.1980), σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του Π.Δ. 574/1982 «Ανακατανομή των αρμοδιοτήτων των Υπουργείων» (ΦΕΚ 104/τ. Α'/30.8.82).

4. Τη με αριθ. 791/1983 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Γεωργίας, Εμπορίου, Υγείας και Πρόνοιας, αποφασίζουμε:

Άρθρο 1.

Σκοπός του Διατάγματος.

Σκοπός του Διατάγματος είναι η προσαρμογή της νομοθεσίας της σχετικής με πρόσθετες ύλες για τρόφιμα προς εκείνη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σύμφωνα με τις παρακάτω οδηγίες που αφορούν:

1) Χρωστικές ουσίες τροφίμων ήτοι, Οδηγία του Συμβουλίου της 23.10.1962 ειδ. έκδοση 03/001 σελ. 71 όπως τροποποιήθηκε με τις Οδηγίες 65/469/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/001 σελ. 193, 67/653/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/003 σελ. 6, 68/419/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/004 σελ. 55, 70/358/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/005 σελ. 135, 76/399/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/015 σελ. 44, 78/144/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/020 σελ. 92 και την Πράξη Προσχώρησης του Βασιλείου της Δανίας... Παρ. Ι, Κεφ. XI. σελ. 3989 (Α' ΦΕΚ 170/27.7.79).

2) Συντηρητικά ήτοι, Οδηγία 64/54/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/001 σελ. 89 όπως τροποποιήθηκε με τις Οδηγίες 65/569/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/001 σελ. 197, 66/722/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/002 σελ. 75, 67/427/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/002 σελ. 120, 68/420/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/004 σελ. 56, 70/359/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/005 σελ. 137, 71/160/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/006 σελ. 164, 72/2/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/007 σελ. 112, 72/444/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/008 σελ. 228, 74/62/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/010 σελ. 134, 74/394/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/011 σελ. 27, 76/462/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/015 σελ. 80, 76/629/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/016 σελ. 87, 78/145/ΕΟΚ ειδ. έκ. 03/020 σελ. 95, 79/40/ΕΟΚ ειδ. έκ. 03/023 σελ. 254 και την Πράξη Προσχώρησης του Βασιλείου της Δανίας... Παρ. Ι, Κεφ. XI σελ. 3990 και την Οδηγία 65/66/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/001 σελ. 162 όπως τροποποιήθηκε με τις Οδηγίες 67/428/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/002 σελ. 129 και 76/463/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/015 σελ. 81.

3) Αντιοξειδωτικά ήτοι, Οδηγία 70/357/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/005 σελ. 130 και Διαρθρωτική ΉΕ 22.1.72 Ν.18/12 όπως τροποποιήθηκε με τις Οδηγίες 74/412/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/011 σελ. 40, 78/143/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/020 σελ. 90 και την Πράξη Προσχώρησης του Βασιλείου της Δανίας... Παρ. Ι, Κεφ. XII σελ. 3991 και την Οδηγία 78/664/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/022 σελ. 126.

4) Παλαιοκαταπονητές — σταθεροποιητές — πυκνωτικά και πηκτικά μέσα ήτοι, Οδηγία 74/329/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/011 σελ. 10 όπως τροποποιήθηκε με τις Οδηγίες 78/612/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/022 σελ. 32, 80/597/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 13/009 σελ. 127 και την Οδηγία 78/663/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/022 σελ. 104.

Άρθρο 2.

Χρωστικές ύλες για τρόφιμα.

1. Χρωστικές ύλες για τρόφιμα χαρακτηρίζονται ύλες η χημικές ενώσεις που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει σκοπό την επίτευξη επιθυμητού χρωματισμού. Αυτές διακρίνονται σε φυσικές χρωστικές (φυτικής ή ζωικής προέλευσης) και σε συνθετικές χρωστικές (παρασκευαζόμενες συνθετικά).

2. Ως χρωστικές ύλες για τρόφιμα χρησιμοποιούνται μόνον οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Ι. Δεν μπορεί να απαγορευτεί γενικά η χρήση των ουσιών αυτών για το χρωματισμό τροφίμων.

3. Η χρωστική ύλη Ε 180 επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί αυτούσια ή σε μίγμα με κερύ παραφίνης ή άλλες αελαβείς ουσίες αποκλειστικά για τη χρήση επικαλύμματος τυριών.

Άρθρο 5

Ενδείξεις στη συσκευασία των χρωστικών

4.-Οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα I και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα πρέπει να πληρούν τα γενικά κριτήρια καθαρότητας όπως αυτά καθορίζονται στο άρθρο 4 και τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας σύμφωνα με το Παράρτημα III του παρόντος.

5.-Το διάταγμα αυτό δεν αφορά φυσικές ουσίες ή υλές που χρησιμοποιούνται σε τρόφιμα για τις αρωματικές, γευστικές ή θρεπτικές ιδιότητές τους και που επί πλέον έχουν χρωστική ικανότητα, όπως π.χ. το κιννάμωμο (κάρυα), ο κοκκινιστός, ο κρόκος (ζαφουρά) και το ξύλο σαντάλ.

Επίσης δεν αφορά χρωστικές υλές που χρησιμοποιούνται:

α) για χρώση πέλδους αυγών, καπνών και κατεργασμένων καπνών, β) για σφράγιση κρατών, εσπεριδοειδών, επικαλύμματος τυριών, αυγών και άλλων εξωτερικών και συνήθως μη βρώσιμων μερών τροφίμων. Κατά παρέκκλιση μπορεί να επιτραπεί η χρήση σε τρόφιμα των ουσιών που περιλαμβάνονται στο α. μέρος του Παραρτήματος II του παρόντος για τη διέλυση ή αραίωση τους στα προϊόντα του β. μέρους του ίδιου Παραρτήματος.

6.-Το διάταγμα αυτό ισχύει και για τις τσίχλες εφόσον είναι χρωματισμένες.

- 4 -
Άρθρο 3.

Ουσίες για διέλυση ή αραίωση των χρωστικών.

1.-Μόνον οι παρακάτω ουσίες επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν για αραίωση ή διέλυση των χρωστικών υλών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα I: Ανθρακικό και δξίνο ανθρακικό νετρίο, χλωριούχο νετρίο, θειικό νετρίο, γλυκώδη, λακτόζη, ζαχαρόζη, δεξτρίνες, άμυλα, αιθανόλη, γλυκερίνη, σόρβιτης, εδάσιμα λίπη και έλαια, κερί μελισσών, νερό, κιννικό οξύ, τρυκικό οξύ, γαλακτικό οξύ, ζελατίνη, κητίνες και αλγινικά άλατα αμμωνίου, νατρίου και καλίου, επίσης και εστέρες του 3-ασκορβικού οξέος με μη διακλαδισμένης αλκύου λιπαρά οξέα, με 14, 16 και 18 άτομα άνθρακα αποκλειστικά για τις χρωστικές υλές E 160 και 161.

2.-Οι ουσίες που χρησιμοποιούνται για διέλυση και αραίωση των χρωστικών υλών πρέπει να πληρούν τα κριτήρια καθαρότητας του άρθρου 4 παρ. 1 και παρ. 2 εδάφ. β).

Άρθρο 4.

Γενικά κριτήρια καθαρότητας των χρωστικών.

-Οι χρωστικές υλές που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα I, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά από τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας, πρέπει να πληρούν τα παρακάτω γενικά κριτήρια καθαρότητας.

1.-Ανόργανες προσμίξεις.

α) Να μην περιέχουν αρσενικό περισσότερο από 5 MG/KG και μόλυβδο περισσότερο από 20 MG/KG.
β) Να μην περιέχουν αντιμόνιο, χαλκό, χρώμιο, φεσφόρσο και θειικό βόριο περισσότερο από 100 MG/KG το καθένα χωριστά και το σύνολό τους να μην είναι μεγαλύτερο από 200 MG/KG.
γ) Να μην περιέχουν ανιχνεύσιμες ποσότητες καδμίου, υδράργυρου, σελήνιου, τελλουρίου, θαλλίου, ουρανίου, χρωμικών και διαλυτών ενώσεων βολφίου.

2.-Οργανικές προσμίξεις.

α) Να μην περιέχουν 2-ναφθυλαμίνη, βενζιδίνη, αμνο-4-οιφαινίλιο (ξενυλαμίνη) και παράγωγά τους.
β) Να μην περιέχουν πολυκυκλικούς αρωματικούς υδρογονάνθρακες.
γ) Οι συνθετικές οργανικές χρωστικές υλές να μην περιέχουν ελεύθερες αρωματικές αμίνες περισσότερο από 0,01%.

δ) Οι συνθετικές οργανικές χρωστικές υλές να μην περιέχουν ενδιάμεσα προϊόντα σύνθεσης εκτός από ελεύθερες αρωματικές αμίνες, περισσότερο από 0,5%.
ε) Οι συνθετικές οργανικές χρωστικές υλές να μην περιέχουν συνθετικές χρωστικές υλές (ισομερή, ομόλογα κλπ.) περισσότερο από 4%.
ς) Οι σουλφονικές οργανικές χρωστικές υλές να μην περιέχουν εκχυλίσματα με αιθέρα ουσίες, περισσότερο από 0,2%.

Άρθρο 6.

Συντηρητικά.

1.-Συντηρητικά χαρακτηρίζονται οι ουσίες που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει σκοπό την προστασία τους από τις αλλοιώσεις που οφείλονται σε μικροοργανισμούς.

2.-Ως συντηρητικά χρησιμοποιούνται μόνον οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα IV και σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται σ' αυτό.

3.-Για τη συντήρηση ορισμένων τροφίμων με υποκαπνισμό επιτρέπεται η χρησιμοποίηση, αποκλειστικά, ξύλων ή ξυλωδών φυτών, σε φυσική κατάσταση με την προϋπόθεση ότι ο υποκαπνισμός δεν δημιουργεί κινδύνους για τη δημόσια υγεία. Απαγορεύεται η χρησιμοποίηση ξύλων ή φυτών εμποτισμένων, χρωματισμένων, ρητινοδότη, βερνικωμένων ή κατεργασμένων με παρόμοιο τρόπο.

4.-Κατά παρέκκλιση της παρ. 2 επιτρέπεται η χρήση της εξαμεθυλενοτετραμίνης στις εξής περιπτώσεις:

α) σε ξηατηρημένα φάρια και προϊόντα αλιείας, με ΕΗ πάνω από 4,5 μετ. προϋπόθεση ότι η προϊόντων φρεσκάων κατανάλωση δεν περιέχει εξαμεθυλενοτετραμίνη περισσότερο από 500 χιλιοστόγραμμα ανά χιλ./μο.
β) σε χαβιάρι και άλλα αυγά φαρών εκτός τα καπνιστά με την προϋπόθεση ότι το προϊόν που φέρεται στην κατανάλωση δεν περιέχει εξαμεθυλενοτετραμίνη περισσότερο από 1 γραμμάριο ανά χιλιοστόγραμμα.

5.-Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν αφορούν:

α) Προϊόντα που χρησιμοποιούνται ως τρόφιμα αλλά που μπορεί να έχουν επί πλέον και συντηρητικές ιδιότητες όπως το ξύδι, το αλάτι, η αιθανόλη, η αιθανόλη, τα εδάσιμα έλαια και τα ζάχαρα.
β) Τη νισίνη.
γ) Τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται για περικάλυψη τροφίμων.
δ) Προϊόντα που προορίζονται για την καταπολέμηση οργανισμών επιβλαβών για τα φυτά και φυτικά προϊόντα.
ε) Προϊόντα που έχουν αντιμικροβιακή δράση και χρησιμοποιούνται για την κατεργασία του πόσιμου νερού.
ς) Τα αντιοξειδωτικά.

6.-Η δειγματοληψία και οι αναλύσεις για την ανίχνευση και του προσδιορισμού του δειφαινυλλίου, της ορθοφαινυλοφαινιδης και του ορθοφαινυλοφαινολικού νατρίου μέσα και πάνω στα εσπεριδοειδή πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις των Παραρτημάτων I, II, III και IV της Οδηγίας 67/427/ΕΟΚ ειδ. έκδοση 03/002 σελ. 120.

Άρθρο 7

Κριτήρια καθαρότητας συντηρητικών

Οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα IV και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα πρέπει να πληρούν:

α) Τα παρακάτω γενικά κριτήρια καθαρότητας:
-Να μην περιέχουν επικινδύνους από τοξικολογική άποψη ποσότητες οποιουδήποτε στοιχείου και ειδικότερα βαρέων μετάλλων.
-Να μην περιέχουν αρσενικό περισσότερο από 3 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιοστόγραμμα και μόλυβδο περισσότερο από 10 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιοστόγραμμα.
-Να μην περιέχουν, εκτός από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας, χαλκό και φεσφόρσο συνολικά περισσότερο από 50 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιοστόγραμμα, από τα οποία ο φεσφόρσο να μην υπερβαίνει τα 25 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιοστόγραμμα.
β) Τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας για τα συντηρητικά περιλαμβάνονται στο Παράρτημα V του παρόντος.

Άρθρο 8

Ενδείξεις στη συσκευασία των συντηρητικών

- 1.-Πάνω στη συσκευασία και τους περιέκτες των ουσιών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα IV και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 πρέπει αναγράφονται, κατά τη διακίνηση και εμπορία τους, να αναγράφονται οι παρακάτω ενδείξεις:
 - α) Το όνομα και η διεύθυνση του παρασκευαστή ή ενός πωλητή υπεθύνου κατά τη Νομοθεσία Κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για τα εντός της Κοινότητας παραγόμενα προϊόντα και, για τα εισαγόμενα από τρίτες χώρες, το όνομα και η διεύθυνση του παρασκευαστή και του αντιπροσώπου.
 - β) Ο αριθμός και η ονομασία των ουσιών όπως αναγράφονται στο Παράρτημα IV.
 - γ) Η ένδειξη "για τρόφιμα (περιορισμένη χρήση)".
 - δ) Σε περίπτωση μίγματος συντηρητικών με άλλα προϊόντα ή εμπορεύματα αναλογία του συντηρητικού και η ονομασία του άλλου προϊόντος.

2.-Οι ενδείξεις των υποπαραγράφων β, γ και δ της προηγούμενης παραγράφου πρέπει να αναγράφονται ελληνικά ή και ελληνικά.

Άρθρο 9

Αντιοξειδωτικά

- 1.-Αντιοξειδωτικά χαρακτηρίζονται οι ουσίες που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει σκοπό την προστασία τους από αλλοιώσεις που οφείλονται σε οξείδωση όπως π.χ. αλλοιώσεις λιπαρών υλών, μεταβολές χρώματος τροφίμων που προκαλούνται από αυτοξείδωση.
- 2.-Ως αντιοξειδωτικά χρησιμοποιούνται μόνον οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VI (μέρη I-III) οι οποίες μπορεί να διαλυθούν ή να αραιωθούν με ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VI (μέρος IV).

Άρθρο 10

Κριτήρια καθαρότητας αντιοξειδωτικών

- Οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VI και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα πρέπει να πληρούν:
- α) Τα παρακάτω γενικά κριτήρια καθαρότητας:
 - Να μη περιέχουν αρσενικό περισσότερο από 3 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμα και μόλυβδο περισσότερο από 10 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμα.

-Να μη περιέχουν χαλκό και φευόδρυτο, συνολικά περισσότερο από 50 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμα από τα οποία ο φευόδρυτος να μην υπερβαίνει τα 25 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμα, εκτός από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας.

-Να μη περιέχουν πρόσμολοιζμα (χην επικίνδυνων από τοξικολογική άποψη στοιχείων και ιδιαίτερα άλλων βαρέων μετάλλων, εκτός από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας.

β) Τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας σύμφωνα με το Παράρτημα VII του παρόντος.

Άρθρο 11

Ενδείξεις στη συσκευασία των αντιοξειδωτικών

- 1.-Κατά την διακίνηση και εμπορία των ουσιών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VI (μέρη I-III) και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 1 πρέπει αναγράφονται πάνω στη συσκευασία και τους περιέκτες να αναγράφονται οι παρακάτω ενδείξεις:
 - α) Το όνομα και η διεύθυνση του παρασκευαστή ή ενός πωλητή υπεθύνου σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους-μέλους όπου είναι εγκαταστημένος ή του εισαγωγέα όταν πρόκειται για εισαγόμενα προϊόντα από τρίτες χώρες.
 - β) Ο αριθμός και η ονομασία των ουσιών όπως αναγράφονται στο Παράρτημα VI.
 - γ) Η ένδειξη "για τρόφιμα (περιορισμένη χρήση)".
 - δ) Στην περίπτωση μίγματος ουσιών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VI με άλλες ουσίες:
 - Η ονομασία κάθε συστατικού ή κατά περίπτωση ο αριθμός του όπως αναγράφεται στο Παράρτημα VI.
 - Η εμπορεύματα αναλογία, όταν πρόκειται για μία ή περισσότερες ουσίες του Παραρτήματος VI (I-III) και για την προπυλενογλυκόλη ή όταν η ένδειξη αυτή προβλέπεται από διατάξεις σχετικές με άλλες κατηγορίες προσθέτων υλών.

2.-Οι ενδείξεις της παρ. 1 β, γ και δ πρέπει να αναγράφονται απαρτίτητα ελληνικά ή και ελληνικά.

Άρθρο 12

Γαλακτοματοποιητές, σταθεροποιητές, πυκνωτικά μέσα και πηκτικά μέσα

- 1.-Γαλακτοματοποιητές και σταθεροποιητές χαρακτηρίζονται οι ουσίες που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει σκοπό την πραγματοποίηση ή τη διατήρηση αμείωμorphic διασποράς δύο ή περισσότερων φάσεων που δεν ανεμειγνύονται μεταξύ τους.
- Πηκτικά μέσα χαρακτηρίζονται οι ουσίες που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει για σκοπό την αύξηση του ιξώδους.
- Πηκτικά μέσα χαρακτηρίζονται οι ουσίες που η προσθήκη τους σε τρόφιμα έχει για σκοπό την αμείωμorphic διασποράς δύο ή περισσότερων φάσεων που δεν ανεμειγνύονται μεταξύ τους.

2.-Ως γαλακτοματοποιητές, σταθεροποιητές, πυκνωτικά και πηκτικά μέσα τροφίμων χρησιμοποιούνται μόνον οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VIII και, κατά περίπτωση, μόνον σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται σ' αυτό. Κατά περίπτωση μπορεί να επιτραχυνθεί οι ουσίες: θωρακίδια αμμωνίου, πολυφαινόλες, εστέρες της πολυγλυκερίνης, μονοστεατικές εστέρες της σορβιτάνης, τριστεατικές εστέρες της σορβιτάνης, μονολαυρικές εστέρες της σορβιτάνης, μονοελαϊκές εστέρες της σορβιτάνης, μονοπαλμιτικές εστέρες της σορβιτάνης και μέχρι την 31-12-84 οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα IX του παρόντος.

3.-Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν αφορούν:

- α) Τρόφιμα με ιδιότητες γαλακτοματοποιητών, σταθεροποιητών, πυκνωτικών και πηκτικών μέσων όπως π.χ. αυγά, κλαρό και άμυλα.
- β) Γαλακτοματοποιητές που χρησιμοποιούνται σε προϊόντα διατροφής.
- γ) Όξινα, βάσεις και άλατα, τα οποία όταν προστεθούν σε τρόφιμα κατά τη διάρκεια της παρασκευής τους μεταβάλλουν ή σταθεροποιούν το pH.
- δ) Ορό αίματος, τροποποιημένα άμυλα, βρώσιμη ζελατίνη και υδρολυμένες βρώσιμες πρωτεΐνες και τα άλατά τους.
- ε) Προϊόντα που περιέχουν πηκτίνη και προέρχονται από πολλά είδη μύλων ή από ξηραμένους φλοιούς εσπεριδοειδών ή μίγματα τους, ύστερα από κατεργασία με αραιά όξινα απολυφούμενη από μερική εξουδετέρωση με άλατα νατρίου ή καλίου.

Άρθρο 13

Κριτήρια καθαρότητας γαλακτοματοποιητών κλπ.

- Οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VIII και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα πρέπει να πληρούν:
- α.-Τα παρακάτω γενικά κριτήρια καθαρότητας:
 - Να μη περιέχουν αρσενικό περισσότερο από 3 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμα και μόλυβδο περισσότερο από 10 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμα.
 - Να μη περιέχουν, εκτός από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται από τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας, χαλκό και φευόδρυτο συνολικά περισσότερο από 50 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμα από τα οποία ο φευόδρυτος να μην υπερβαίνει τα 25 χιλιοστόγραμμα ανά χιλιόγραμμα.
 - β.-Τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας σύμφωνα με το Παράρτημα X του παρόντος.
 - γ.-Πάνω πλέον οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VIII με αριθμ. E 471, E 472, (β), E 473, E 474, E 475 και E 477 να μη περιέχουν περισσότερο από 6% από τις ουσίες με αριθμό E 470 υπολογισμένες σε ελαττώ νετρίο.
 - δ.-Οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα με αριθμούς E 407 και E 440 είναι δυνατό να περιέχουν για επίτευξη ορισμένου τύπου ένα ή περισσότερα ζάχαρα, όπως αυτά καθορίζονται στο υπ' αριθ. 543/83 προεδρικό διάταγμα "Συμμόρφωση προς την οδηγία 73/437/ΕΟΚ, σχετικά με ορισμένα ζάχαρα βρώσιμα που προορίζονται για ανθρώπινη διατροφή" (ΕΕΚ 196/83 Τ.Α.).

Άρθρο 14

Ενδείξεις στη συσκευασία γαλακτοματοποιητών κλπ.

- 1.-Κατά την διακίνηση και εμπορία των ουσιών που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα VIII και προορίζονται να χρησιμοποιηθούν σε τρόφιμα σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 1 πρέπει αναγράφονται πάνω στη συσκευασία και τους περιέκτες να αναγράφονται οι παρακάτω ενδείξεις:
 - α) Το όνομα και η διεύθυνση του παρασκευαστή ή ενός πωλητή υπεθύνου σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους-μέλους όπου διαμένει ή του εισαγωγέα για προϊόντα από τρίτες χώρες.
 - β) Ο αριθμός και η ονομασία της ουσίας, όπως αναγράφεται στο Παράρτημα VIII και στην περίπτωση ουσιών που περιέχουν ζάχαρα, για επίτευξη ορισμένου τύπου, σύμφωνα με το άρθρο 13 (δ) την ονομασία συνοδεύει η ένδειξη "τυποποιημένο με ζάχαρα".
 - γ) Η ένδειξη "για τρόφιμα (περιορισμένη χρήση)".
 - δ) Κατάλληλη ένδειξη για την ουσία του Παραρτήματος VIII με αριθμό E 420 (II), όταν από υδρολίωση περιέχει ολικά ζάχαρα πάνω από 1%.

ε) Σε περίπτωση μίγματος ουσιών που απαριθμούνται στο Παράρτημα VIII, είτε αυτές έχουν σταθεροποιηθεί είτε όχι με τη βοήθεια ζαχαρών, σύμφωνα με το άρθρο 13δ, είτε μεταξέ τους είτε με άλλα πρόσθετα και ενδεχόμενα με ουσίες στις οποίες τα άλλα πρόσθετα μπορούν να διαλυθούν ή να αραιωθούν: -Ο αριθμός ή η ονομασία της ουσίας όπως αναγράφονται στο Παράρτημα VIII και εφόσον υπάρχει λόγος, η ένδειξη της παρ. 1 (β).

-Η ονομασία όλων των άλλων πρόσθετων υλών και κατά περίπτωση των ουσιών που επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται για διόλυση ή αραιώση τους.

-Η εκατοστιαία αναλογία κάθε συστατικού, όπου προβλέπεται από διατάξεις σχετικές με άλλες κατηγορίες πρόσθετων υλών.

-Εν την περίπτωση των μιγμάτων που προβλέπονται στην παράγραφο 1 (ε), πρέπει υποχρεωτικά πάλι στη συσκευασία τους να αναγράφεται η ένδειξη της εκατοστιαίας αναλογίας για όσες από τις ουσίες του Παραρτήματος VIII η εθνική νομοθεσία καθορίζει ανώτατο όριο περιεκτικότητας στα τρόφιμα, εκτός εάν το ίδιο όριο ισχύει τόσο για κάθε συστατικό του μίγματος όσο και για το σύνολό τους.

-Εν την περίπτωση ουσιών στις οποίες έχουν προστεθεί ζάχαρα σύμφωνα με το άρθρο 13 δ στην εκατοστιαία αναλογία περιλαμβάνονται και τα ζάχαρα που χρησιμοποιήθηκαν.

2.-Οι ενδείξεις της παραγράφου 1 β, γ, δ, ε και ζ πρέπει να αναγράφονται ελληνικά ή και ελληνικά.

Άρθρο 15

Όροι προσθήκης στα τρόφιμα

Τα τρόφιμα στα οποία μπορούν να προστεθούν οι ουσίες που ρυθμίζει το παρόν Διάταγμα και οι όροι της προσθήκης αυτής καθορίζονται στις διατάξεις τις σχετικές με κάθε είδος τροφίμου του Κώδικα Τροφίμων, Ποτών και Αντικειμένων Κοινής Χρήσεως.

Εν τούτοις οι διατάξεις αυτές δεν πρέπει να έχουν σαν αποτέλεσμα να αποκλειστεί εξ ολοκλήρου η χρησιμοποίηση στα τρόφιμα ενός από τα συντηρητικά που απαριθμούνται στο Παράρτημα IV καθώς και μίας των αντιοξειδωτικών ουσιών του Παραρτήματος VI του παρόντος.

Άρθρο 16

Το Διάταγμα αυτό:

- 1.-Δεν αφορά προϊόντα που προορίζονται για εξαγωγή έξω από την Κοινότητα.
- 2.-Ισχύει για εισαγόμενα προϊόντα και για προϊόντα των γαλλικών υπερπόντιων εδαφών.

Άρθρο 17

Τροποποιήσεις, συμπληρώσεις, καταργήσεις διατάξεων

Εν Κώδικα Τροφίμων, Ποτών και Αντικειμένων Κοινής Χρήσεως, Αποφ. ΑΣΤ 3000/70 ΦΕΚ 677/71 Τ.Β όπως τροποποιήθηκε με τις αποφάσεις ΑΣΤ 885/72 ΦΕΚ 397/72 Τ.Β 255/74 ΦΕΚ 290/74 Τ.Β 2495/76, ΦΕΚ 84/77 Τ.Β και 3732/78 ΦΕΚ 818/79 Τ.Β γίνονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις, συμπληρώσεις και καταργήσεις.

1.-Τροποποιούνται οι παράγραφοι 6, 7, 8 και 11 του άρθρου 29 ως εξής:

- α) Στη παράγραφο 6 μετά το "και κατά περίπτωση του ΑΣΤ" προστίθεται η φράση "και μόνον για όλες των κατηγοριών των άρθρων 33, 34 και 36".
- β) Η παράγραφος 7 αρχίζει "Αι πρόσθετοι ύλα τροφίμων των κατηγοριών των άρθρων 33, 34 και 36, δέον"
- γ) Στη φράση "όια της ως άνω διεθνούς καθιερωθείσης της παρ. 8, διαγράφονται οι λέξεις "ως άνω".
- δ) Στη παράγραφο 11 διαγράφεται η τελευταία φράση από "πλέον δε τούτων"

2.-Καταργούνται:

Η παράγραφος 10 του άρθρου 29, τα άρθρα 30, 31, 32 και οι παράγραφοι 1 (και πέντες), 3, 4, 6 και 7 του άρθρου 35 πλην της διάκρισης σε φυσικές και συνθετικές χρωστικές.

Άρθρο 18

Οι παραβάτες του παρόντος Π.Δ. διώκονται κατά τις διατάξεις του ισχύοντος Αποφ. Κώδικα και τιμωρούνται με τις ποινές που προβλέπονται από τα άρθρα 30 και 31 αυτού ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 19

Προσαρτώνται και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του παρόντος τα παραρτήματα:

Παράρτημα I : το παράρτημα I της οδηγίας 23-10-1962 όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 65/469/ΕΟΚ, 67/653/ΕΟΚ, 68/419/ΕΟΚ, 70/358/ΕΟΚ, 76/399/ΕΟΚ, 78/144/ΕΟΚ.

Παράρτημα II : το παράρτημα II της οδηγίας 78/144/ΕΟΚ.

Παράρτημα III : το παράρτημα IIIB της οδηγίας 23-10-1962 όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 65/469/ΕΟΚ, 67/653/ΕΟΚ, και 76/399/ΕΟΚ.

Παράρτημα IV : το παράρτημα της οδηγίας 64/34 όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 65/569/ΕΟΚ, 66/722/ΕΟΚ, 67/427/ΕΟΚ, 68/420/ΕΟΚ, 70/359/ΕΟΚ, 71/160/ΕΟΚ, 72/2/ΕΟΚ, 72/444/ΕΟΚ, 74/62/ΕΟΚ, 74/394, 76/462/ΕΟΚ, 76/629/ΕΟΚ, 78/145/ΕΟΚ και 79/40/ΕΟΚ.

Παράρτημα V : το παράρτημα της οδηγίας 65/66/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 67/428/ΕΟΚ και 76/463/ΕΟΚ.

Παράρτημα VI : το παράρτημα της οδηγίας 70/357/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε από τις οδηγίες 74/412/ΕΟΚ και 78/143/ΕΟΚ.

Παράρτημα VII : το παράρτημα της οδηγίας 78/664/ΕΟΚ.

Παράρτημα VIII : το παράρτημα της οδηγίας 78/612/ΕΟΚ όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 80/597/ΕΟΚ.

Παράρτημα IX : το παράρτημα II της οδηγίας 80/597/ΕΟΚ.

Παράρτημα X : το παράρτημα της οδηγίας 78/663/ΕΟΚ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΧΡΩΣΤΙΚΕΣ ΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

Οι χρωστικές ύλες που ορίζονται στο άρθρο 2 είναι αυτές που περιλαμβάνονται στο παρακάτω τμήμα.

Η χημική ονομασία που αναφέρεται είναι συνήθως εκείνη της ένωσης με νάτριο.

Με εξαίρεση την Ε180 (PIGMENT RUBIS) επιτρέπεται η χρήση του ίδιου του οξέος, των ενώσεων του με νάτριο, ασβέστιο, κάλιο και αργήλιο ακόμη και αν δεν αναφέρονται καθώς και άλλων ενώσεων του στην περίπτωση που αυτές αναφέρονται. Επιτρέπεται επίσης η χρήση συνθετικών χημικών προϊόντων που είναι ταυτόσημα με τις περιλαμβανόμενες στο Παράρτημα χρωστικές ύλες φυσικής προέλευσης.

Χρώμα	Αριθμός Κοινής ονομασίας (1) + SCHULTZ CI	UEG (2)	Λημνική ονομασία (3) - EINECS
I. Χρωστικές ύλες γιό τροποποίησης των υφών και της επιφάνειας			
Κίτρινο	E 100 Κουρκουμάς (Κουρκουμίνη)	1374 (1238) 75300	139 1,7-δι-(4-υδροξυμεθυλοαζω)βύλο) 1,5-επταδισυνο-3,5-δισύν
	E 101 Λακτοφλαβίνη (ΡΙβοφλαβίνη)	-	111 6-7-διμεθυλο-8-(5-β-βιοτε-2-υλο)-1-ισο-βλαζο-ζ(ν)η, 7-8-διμεθυλο(2,3,4,5-τετραυδροφουεντυλο 10-ισσαλλοζ(ν)η
	E 102 Ταρταζίνη	737 (640) 19140	64 Τρινάντριο δίας του 4-(4-σουλφο-1-φαινυλαζω)-1- (4-σουλφοφαινυλο) 5-υδροξυ-3-πυραολοκαρβοξυλικού οξέος
	E 104 Κίτρινο κινολίνης	918 (801) (3) 47005 (3)	97 Δινάντριο δίας του 2-(2-κινολίνυ)-1-5-ινδανεδινοβισουλφονικού οξέος που περιέχει κάποιο ποσοστό μονοσουλφονομένων παραγών.
Πορτοκαλί	E 110 Κίτρινοπορτοκαλί S	-	15985 29 Δινάντριο δίας του 1-(4-σουλφο-1-φαινυλαζω)-2-ναφθαλο-6-σουλφονικού οξέος
Κόκκινο	E 120 Καχεν(αλη(καρμινικό οξύ)	1381 1239 75470	107 Εκχύλισμα της COCCUS CACTI με μορφή ημιανικών αλάτων
	E 122 Αζορουμπίνη	208 (179) 74720	38 Δινάντριο δίας του 2-(4-σουλφο-1-ναφθυλαζω)-2-ναφθαλο 3,5-δισουλφονικού οξέος
	E 123 Αμαρόνθης	212 (184) 16185	40 Τρινάντριο δίας του 1-(4-σουλφο-1-ναφθυλαζω)-2-ναφθαλο-3,5-δισουλφονικού οξέος
	E 124 Ερυθρό καχεν(αλη) A	213 (185) 16255	41 Τρινάντριο δίας του 1-(4-σουλφο-1-ναφθυλαζω)-2-ναφθαλο-5,8-δισουλφονικού οξέος
	E 127 Ερυθροζίνη	887 (773) 45430	93 Δινάντριο ή δι-κάλιο ή δίας της τετραυδρο-φλουρεσκεΐνης ή υδροεστεράτω-δισουλφονικού υδροφλουρεσίνης
Κυανό(Μπλε)	E 131 Μπλε πατέντ V	826 (712) 42051	85 Άλμας, ασβεστίου του δι-σουλφονικού οξέος της δινυδρικής υδροεστεράτης-βυλοδισμιννο-τριφαινυλο-καρβινόλης

Αριθμη- ση ΕΟΚ	Κοινή ονομασία(1)	+ SCHULTZ CI	DFG(2)	Χημική ονομα- σία ή περιγρα- φή	Χρώμα	Αριθμη- ση ΕΟΚ	Κοινή ονομασία(1)	+SCHULTZ CI	DFG(2)	Χημική ονο- μασία ή πε- ρίγραφή
Ε132	Ινδικότση	1309	(1180) 73015	105 Δινδρίο δίας του ινδικότινο-5,5-δισουλφονικού οξέος						νή, Η νορμπι-ξίνη είναι ένα συμμετρικό δι-καρβονικό οξύ.
πράσινο	Ε140 Χλωροφύλλες	1403	(1249α) 75810	110 Χλωροφύλλη α, σύμπλοκο μα-γνησίου του 2,3,5,8 τετρα-μεθυλο-4-αιθυλο-1,2-βιτυλο-9-καρβοξυ-μεθυλο-7-προπιονικού ε-στερά της φερ-βίνης.			α) Κοκκινώδη (καφορουμπίνη) β) Λευκώδη (λευκοφύνη) γ) 8'-βητα-απο-καρο-τενδίνη (C30) δ) Αιθυλεστεράς του 8'-βητα-απο-καρο-τινικού οξέος (C30)	75125		Προτόντα με επικράτηση των μορφών TRANS Προτόντα με επικράτηση των μορφών TRANS
				Χλωροφύλλη β, σύμπλοκο μα-γνησίου του 1,5,8-τριμεθυλο-3-αρυλο-4-οι-θυλο-2-βιτυλο-9-καρβοξυ-μεθυλο-7-προπιονικού ε-στερά της φερ-βίνης.		Ε181	Ξανθοφύλλες α) Φλαβοξανθίνη β) Λουτεΐνη γ) Κρυπτοξανθίνη δ) Ρουμπιξανθίνη ε) Βιοξανθίνη στ) Ροδόξανθίνη ζ) Κανταξανθίνη	1403 (1249α)	144	Οι ξανθοφύλλες είναι κε-τονικά και ή υδροξυλικά πα-ράγωγα των κοροτινών
Ε141	Σύμπλοκο χαλκού των χλωροφύλλων και χλωροφυλλινών	-	75810	110 Σύμπλοκο χαλκού-χλωροφύλλης και σύμπλοκο χαλκού χλωροφυλλίνης		Ε162	Κόκκινη χρωστική τεύτλων (μπετανίνη)			Υδατικό εκ-χύλισμα τεύτ-λων.
Ε142	Πράσινο δξίνο λα-μπρό ΒS (πράσινο λισσαμίνης)	836	(737) 44098	86 Άλλας νατρίου του δι (ο-δμε-θυλαμινολο)-2-υδροξυ-3,6-δι-σουλφοναυδωφου-ξονιμίνης.		Ε163	Ανθοκυάνες	1394 1400	112	Οι ανθοκυάνες είναι γλυκο-ζιττες αλάτων του 2-φαινου-λο-βενζοσυρρυ-λίου, οι πε-ρισσότερες είναι υδρο-ζυλιωμένα παράγωγα. Περιέχουν ως σκευασματικές ο-ρμές τις ακό-λουθες ανθο-κυανίνες: Πελαργονιδί-νη, κυανιδί-νη, παυονιδί-νη, δελφινιδί-νη, πετου-νιδί-νη, μαλ-βιδί-νη, οι ανθοκυάνες λαμβάνονται μόλις από βρώμους και λαχανικά δ-πως πράσινες, μούρα, κερ-σία, κορόμυλο (δαμάκηνα), φραγκοστά-βα, βατόμουρα, φραγκοστάφυ-λα, κόκκινα αβγά, κόκ-κινα κρεμ-μύδια σμέρτα, βατόνια, με-λιτζάνες, στα-φύλια και κουφοξύλι-δα (σμπούκο)
καστανό	Ε150 Καρομελδχρώμα	-	-	-		Ε171	Διοξείδιο του τιτανίου	1418	(1264) 77891	
				Προτόντα που λαμ-βάνεται κυο-κλειστικά με θέρμανση της ζαχαρόζης ή άλλων εδωδίων ζαχαρών ή άμμο-φα προτόντα κα-σταναού χρώμα-τος διαλυτά στο νερό που λαιμώ-νονται με ελεγχ-όμενη επίδραση της θερμότητας πάνω στα εδω-δία ζάχαρη με την παρουσία μιας ή περισ-σοτέρων από τις ακόλουθες ενώ-σεις: Διεισοεί-κό, κίτρινο, φωσφορικό, θει-κό, θειώδες κυ-θώ και διεισοεί-κό του θείου. Υδροξείδια συ-μμετρικού, νατρί-ου και καλίου καθώς και αέ-ριο αμμωνία. Ανθρακικά φωσφο-ρικά, θειικά και θειώδη άλα-τα συμμετρικού να-τρίου και καλίου.		Ε172	Οξείδια και υδροξείδια του σιδήρου	1428 1429 1470	77489 77491 77492 77499	
Μαύρο	Ε151 Μαύρο λαμπρό ΒN	-	28440	58 Τετρανδρίο δ-λας του 4*(4-σουλφο-1-φαινο-λαζω)-1-σουλφο-1-ναφθολαζω)-8-υδροξυακετυλο-αμινοναφθαλινο-3,5-δισουλφο-νικού οξέος		Ε170	Ανθρακικό σόδου	1405	(1261)	
	Ε153 Φυτικές ιατρικές ανθρακας	-	-	-		Ε173	Αργίλιο		77220 77000	
Ε160	Α) Δάμα, β) Γάμα, γ) Γάμα, καροτίνη	1403	(1249α) 75130	108 Προτόντα με επικράτηση των μορφών TRANS		Ε174	Άργυρος	-	-	
	Β) Μπιζ(ν) (Νορμπι-ξίνη) (HOCOU AN-4ATC)	1387	(1241) 75120	109 Η κύρια χρωστι-κή των εκχυλι-σμάτων του HOCOU σε λάδι ε-λαιόλης η μπιζ(ν) χρωστική της ομάδας των κα-ροτινοειδών. Η μπιζ(ν) ε-ίναι ο μονομεθυ-λικός εστέρας της νορμπιξί-νης.		Ε175	Χρυσός	-	-	
Ε180	ΧΡΩΣΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ ΤΩΝ ΜΟΡΦΩΝ TRANS	194	(163) 18850	147 Αποκλειστικά τα δ-λας σόδου και αργίλιου του 1-(2-σουλφο-4-μεθυλο-1-φαινολαζω)-ναφθολα-3-καρβοξυλικού ο-ξέος						

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι

- (1) Οι ονομασίες αυτές δίνονται ενδεικτικά
- (2) Οι συντομεύσεις σημαίνουν:

Schultz = G. Schultz, Farbstofftabellen, 7 Auflage, Leipzig 1931.
 C.I. = ο αριθμός μέσα στην παρένθεση Rowe Colour Index 1924
 άλλος αριθμός δεύτερη έκδοση Μπραντφορντ, Αγγλία 1956.
 D.F.G. Toxikologische Daten von Farbstoffen und ihre Zulassung für
 Lebensmittel in verschiedenen Ländern, Zusammengestellt im Auftrag
 der Kommission von Prof. Dr. G. Hecht, Wuppertal-Elberfeld, Mitteilung
 6 der Farbstoff-Kommission der Deutschen Forschungsgemeinschaft 2.
 Auflage, Wiesbaden 1957.

- (3) Προβλέπεται μόνο η χρωστική ^{ουσία} "early dye" ομοιότυπη προς την επαναλαμβανόμενη από τους αριθμούς 918 SCHULTZ και 97 D.F.G.
- (4) Με την ονομασία "καραμέλλα" προβλέπονται προϊόντα καστανής απόχρωσης, κατά το μάλλον ή ήττον ζυαρής, που προορίζονται γνά χρώσι. Η ονομασία αυτή δεν αντιστοιχεί προς την έκφραση της γερμανικής "KARAMELL" με την οποία εννοείται το ζαχαρώδες και αρωματικό προϊόν που προέρχεται από θέρμανση της ζάχαρης και χρησιμοποιείται στην καραμελοποιία και τη ζαχαροπλαστική.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

α) Χρωστικές για τη χρώση μάζης και επιφάνειας:

Κοινή ονομασία ⁽¹⁾	Schultz (²)	CI (¹)	DEG (²)	Χημική ονομασία ή περιγραφή
Λαμπρό κυανό ECF	770	42 090	—	Δινάτριο άλας της 4,4-(N-αιθυλο-ρ-σουλφοθενζυλάμινο) - φαινυλο - (2-σουλφονιο-φαινυλο) - μεθυλενο-) - (1-(N-αιθυλο-N-ρ-σουλφοθενζυλο) - Δ2,5-) κυκλοεξαιδιενονίνη
Καστανό ΕΚ	—	—	—	Μίγμα που περιέχει κυρίως το δινάτριο άλας του 1,3 διαμινο-4, 6-δι-(ρ-σουλφοφαινυλάζο) θενζολίου και το δινάτριο άλας του 2, 4-διαμινο 5-(ρ-σουλφοφαινυλάζο) τολουολίου
Καστανό σοκολατί HT	—	20 285	—	Δινάτριο άλας του 4,4 (2,4-διυδροξυ-5-υδροξυ-μεθυλο)-M-φαινυλενο) δις (AZO) δι-1-ναφθαλινοσουλφονικού οξέος
Έρυθρο 2G	40	18 050	—	Δινάτριο άλας του άκεταμινο-5-υδροξυ-4 (φαινυλάζο)-3-ναφθαλινό-2,7 δισουλφονικού οξέος
Φωσφορική - 5 - ριβοφλαβίνη	—	—	—	Φωσφορικός εστέρας της ριβοφλαβίνης
Κίτρινο 2G	—	18 965	—	Δινάτριο άλας του 1 -(2,5 διχλωρο-4 σουλφοφαινυλο - 5 - υδροξυ - 3 - μεθυλο - 4 - ρ- σουλφοφαινυλάζο-πυροζολίου

β) προϊόντα για τη διάλυση ή αραιώση των χρωστικών:

Όξιнок αιθυλεστέρας
 Λιαιθυλαιθέρας (αιθέρας)
 Μονοξικός εστέρας της γλυκερίνης
 Διοξικός εστέρας της γλυκερίνης
 Τριοξικός εστέρας της γλυκερίνης
 Ισοπροπυλική αλκοόλη
 Προπυλενογλυκόλη
 Όξινο όξι
 Υδροξείδιο του νατρίου
 Υδροξείδιο του αμμωνίου

⁽¹⁾ (²) Βλ. ύποσημειώσεις στο παράρτημα I.»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Β. ΕΙΜΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΟΣ

Ε 101 - Λακτοφλαβίνη (Ριθοφλαβίνη)

Λακτοφλαβίνη: Παρισκευή χλωροφόρμιου απηλλαγμένου αιθανολης: 20 ml χλωροφόρμιο ανακινούνται σιγά αλλά προσεκτικά για 3 λεπτά με 20 ml νερό και αφήνονται να ήρεψουν. Παραλαμβάνεται ή χλωροφόρμικη στρώδα και επαναλαμβάνεται η διαδικασία άλλες δύο φορές με 20 ml κάθε φορά. Τέλος το χλωροφόρμιο διηθείται από στεγνό διηθητικό χαρτί, το διήθημα ανακινείται καλά για 5 λεπτά με 5 g άνυδρο θειικό νάτριο σε σκόνη, το μίγμα αφήνεται να ήρεψει για δύο ώρες. Έπειτα το διωγές χλωροφόρμιο διηθείται ή παραλαμβάνεται διά απόστασης. 25 mg ριθοφλαβίνης ανακινούνται για 5 λεπτά με 10 ml χλωροφόρμιο απηλλαγμένο αλκοόλης. Έπειτα διηθούνται: ο χρωματισμός του διηθήματος δεν πρέπει να είναι έντονότερος από αυτόν οδοντικού διαλύματος που λαμβάνεται με αρύωση στα 1 000 ml, 3 ml διχρωμικού καλίου 0,1 N.

Ε 102 - Ταρτραζίνη

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%
Συνοδευτικές χρωστικές: όχι περισσότερο από 1%.

Ε 104 - Κίτρινο κινολίνης

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%.

Ε 110 - Κιτρινοπορτοκαλί S

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%.

Ε 120 - Κοχενίλλη και καρμινικό όξύ

Χρωματογραφία σε χαρτί: με διάλυμα από 2 g κιτρικού τρινατρίου σε 100 ml υδροξείδιου του αμμωνίου 5% ή κοχενίλλη δεν δίνει παρά μία μονή κηλίδα μέσα στην αλκαλική ζώνη.

Ε 122 - Άζορουμπίνη

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%
Συνοδευτικές χρωστικές: όχι περισσότερο από 1%.

Ε 123 - Άμαράνθη

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%.

Ε 124 - Έρυθρο κοχενίλλης A

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%.

«Ε 127 - Έρυθροζίνη

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%
Ανόργανα ιωδιούχα: όχι περισσότερο από 1 000 mg/kg
 (υπολογισμένα σε ιωδιούχο νάτριο)

Συμπαρμαρτούσες χρωστικές:

όχι περισσότερο από 3%

Φλουορεσκήνη:

κυνένα προσδιορίσιμο ίχνος.»

Ε 131 - Μπλέ πτεντέ V

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,5%
Χρυσό (υπολογισμένο σε Cr): όχι περισσότερο από 20 mg/kg
Συνοδευτικές χρωστικές: όχι περισσότερο από 1%.

Ε 132 - Ίνδικωτίνη

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%
Συνοδευτικές χρωστικές: όχι περισσότερο από 1%
Ίσχυινο - πορφυρικό όξύ: όχι περισσότερο από 1%.

Ε 141 - Σύμπλοκα χαλκού των χλωροφυλλών και χλωροφυλλινών

Διαζώ: «...» συμπλόκου χαλκού - χλωροφύλλης σε τερεβινθίνη δεν πρέπει να είναι θετικό και δεν πρέπει να αφήνει ίζημα (κατακάθι).
Χαλκός (Cu ελεύθερος ιονιζόμενος): όχι περισσότερο από 200 mg/kg

«Ε 142 - πράσινο δξίνο λαμπρό BS

Προϊόντα αδιάλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%
Συνοδευτικές χρωστικές: όχι περισσότερο από 1%.

«Ε 150 - Καρμελόχρωμα

Αμμωνιακό άζωτο :	όχι περισσότερο από 0,5% προσδιορισμένο με τη μέθοδο Tillmans-Mildner ⁽¹⁾
Διοξειδίο του θείου:	όχι περισσότερο από 0,1% προσδιορισμένο με τη μέθοδο Monier-Williams E.W. ⁽²⁾
pH	ίσο με ή μεγαλύτερο από 1,8
Φωσφορικά	όχι περισσότερο από 0,5% εκφρασμένα σε P ₂ O ₅

Ε 151 - Μαύρο λαμπρό BN

Προϊόντα υδρόλυτα στο νερό: όχι περισσότερο από 0,2%.

Δεννοχρωτικές χρωστικές: όχι περισσότερο από 15% (1) Η παρουσία συνθετικών χρωστικών, με ταξινόμηση που έχει πιστοποιηθεί το δικτυο-λειτουργικό παράγωγο είναι απαραίτητη για να ληφθεί ή ακριβής υπόχρωση)

Ενδιάμεσα προϊόντα: όχι περισσότερο από 1%.

Ε 153 - Φυτικός ιατρικός άνθρακας

Αντέστραφον άρρηκτικά υδρογονάνθρακες: 1 g μαύρου του άνθρακα εκχυλίζεται με 10 g καθαρό κυκλοεξάνιο για 2 ώρες. Το εκχύλισμα πρέπει να είναι τελείως άχρωμο: σε υπεριώδες φως δεν πρέπει να παρουσιάζει πρακτικά καθόλου φθορισμό: όταν εξετασθεί δεν πρέπει να αφήνει υπόλειμμα.

Προϊόντα πύσσωσης: 2 g μαύρου του άνθρακα ζεσταίνεται με 20 ml βορξιδίου του νατρίου N. Επειτα διηθούνται. Το διήθημα πρέπει να είναι άχρωμο.

Ε 160 α) - Άλφα, θήτα, γάμμα καροτένιο

Χρωματογραφία: με απορρόφηση σε αλουμίνα ή κολλοειδές διοξειδίο του πυριτίου, το καθαρό θήτα - καροτένιο δεν δίνει παρά μία μόνο ζώνη.

Ε 160 β) - Μπιξίνη και Νορμπιξίνη (Rocou, Annatto)

Χρωματογραφία:

α) Annatto: Άρκετη ποσότητα Annatto διαλύεται σε βενζόλιο ή βενζολικό διάλυμα Annatto αραιώνεται άρκετά, ώστε να ληφθεί διάλυμα του ίδιου χρώματος με εκείνο διαλύματος διχρωμικού καλίου 0,1% 3 ml του διαλύματος χύνονται στο πάνω μέρος στήλης αλουμίνης ή έκλουση γίνεται με άργο ρυθμό. Η στήλη πλένεται τρεις φορές με βενζόλιο. Η μπιξίνη απορροφάται πολύ ισχυρά στην επιφάνεια της αλουμίνης και σχηματίζει ζώνη με λαμπρό κόκκινο προς το πορτοκαλί χρώμα (διαφορά από την κροκετίνη). Μία πολύ ανοιχτή κίτρινη ζώνη περνάει

γενικά πολύ γρήγορα από τη στήλη, άκορη και με καθαρή κρυσταλλική μπιξίνη. Η μπιξίνη δεν εκλύεται με βενζόλιο, πετρελαιο αιώμα, χλωροφόρμιο, ακετόνη, αιθανόλη ή μεθανόλη. Άλλα ή αιθανόλη και ή μεθανόλη αλλάζουν το χρώμα από πορτοκαλί σε κίτρινο-πορτοκαλί.

Αντίδραση Carr-Price: Πλένεται τρεις φορές η στήλη με χλωροφόρμιο, αφυδατωμένο προηγούμενος με άνθρακικό κύλι, για να φύγει το βενζόλιο. Μετά την έκλουση του τελευταίου χλωροφορμικού εκλύματος, 5 ml αντίδραστηρίου Carr-Price προστίθενται στο πάνω μέρος της στήλης. Η ζώνη της μπιξίνης αλλάζει άμεσα σε μπλε - πράσινο (διαφορά από την κροκετίνη).

β) Μπιξίνη: 1 έως 2 mg κρυσταλλικής μπιξίνης διαλύονται σε 20 ml χλωροφορμίου. 5 ml του διαλύματος αυτό προστίθενται στο πάνω μέρος της έτοιμης στήλης. Το διάλυμα εκπλένεται με χλωροφόρμιο αφυδατωμένο προηγούμενος με άνθρακικό νάτριο και η διαδικασία συνεχίζεται σύμφωνα με τις οδηγίες α) (Αντίδραση Carr-Price).

γ) Αλκαλικά διαλύματα νορμπιξίνης: 2 ml ύδατικού διαλύματος Annatto τοποθετούνται σε διαχωριστική χούπα 50 ml. Προστίθεται ποσότητα θειικού οξέος 2 N άρκετη για να ληφθεί έντονη δέσμη αντίδραση. Η νορμπιξίνη αποχωρίζεται με τη μορφή κοκκινού ιζήματος. Προστίθενται 50 ml βενζολίου και αναταράσσεται ισχυρά. Μετά το διαχωρισμό ή ύδατική στοιβάδα απορρίπτεται και το βενζολικό διάλυμα πλένεται με 100 ml νερό μέχρι να εξαφανισθεί ή δέσμη αντίδραση. Το διάλυμα (συνήθως γαλακτοποιημένο) της νορμπιξίνης στο βενζόλιο φυγοκεντρείται για 10 λεπτά στις 2.500 στροφές min. Παραλαμβάνεται το διαιγές διάλυμα της νορμπιξίνης και αφυδατώνεται με άνδρο θειικό νάτριο. 3 έως 5 ml του διαλύματος αυτό χύνονται στο πάνω μέρος της στήλης αλουμίνης. Η νορμπιξίνη, όπως ή μπιξίνη, σχηματίζει μία ζώνη κοκκινοπορτοκαλί στην επιφάνεια της αλουμίνης. Υποβαλλόμενη στη διαδικασία και τα αντίδραση εκλύσεως που αναφέρονται στο α), συμπεριφέρεται όπως ή μπιξίνη και δίνει επίσης την αντίδραση Carr-Price.

Ε 162 - Κόκκινη χρωστική τεύλων, μπετανίνη

Χρωματογραφία σε χαρτί: με διαλυτή θουτανόλη κορεσμένη με υδροχλωρικό όξύ 2 N (άνοδική χρωματογραφία), ή μπετανίνη δίνει μία μοναδική κόκκινη κηλίδα με κατανωπή απόληξη και μικρή μετατόπιση.

Ε 171 - Διοξειδίο του τιτανίου

Οξείες διαλύσεις στο υδροχλωρικό όξύ: 5 g διοξειδίου του τιτανίου φέρονται εν αιωρήσει σε 100 ml υδροχλωρικού όξους 0,5 N και θερμαίνονται 30 λεπτά σε υδρολουτρό, με κατά καιρούς ανάκνηση. Διηθούνται από χωνευτήριο Gooch, του οποίου ο πυθμένος φέρει τρεις στρώσεις, ή πρώτη από χονδροειδή άμianto, ή δεύτερη από πόλτοποιημένο διηθητικό χαρτί, ή τρίτη από λεπτό άμianto. Πλένεται με 3 διαδοχικές ποσότητες υδροχλωρικού όξους 0,5 N από 10 ml ή κάθε μία. Το διήθημα εξετιμάται μέχρι ξηρού σε κάψα λευκοχρύσου, έπειτα έριθροπυρώνεται μέχρι σταθερού βάρους. Το βάρος του υπολειμματος δεν πρέπει να ξεπερνά τα 0,0175 g.

Αντιμόνιο: όχι περισσότερο από 100 mg kg.

Ψευδάργυρος: όχι περισσότερο από 50 mg kg
Βάριο: διαλυτός ενόσπης: όχι περισσότερο από 5 mg kg.

Ε 172 - Υδροξείδια και οξείδια του σιδήρου

Σκεύη: όχι περισσότερο από 1 mg kg
Υδράργυρος: όχι περισσότερο από 1 mg kg

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΑ

Αρίθμηση Ονομασία
ΕΟΚ

Όροι χρήσης

I Συντηρητικά

- Ε 200 Σορβικός οξύ
- Ε 201 Σορβικός νάτριο
- Ε 202 Σορβικός κάλιο
- Ε 203 Σορβικός ασβέστιο
- Ε 210 Βενζοϊκό οξύ
- Ε 211 Βενζοϊκό νάτριο
- Ε 212 Βενζοϊκό κάλιο
- Ε 213 Βενζοϊκό ασβέστιο
- Ε 214 ρ-υδροξυβενζοϊκός αιθυλεστέρας
- Ε 215 Άλας του νατρίου του ρ-υδροξυβενζοϊκού αιθυλεστέρα
- Ε 216 ρ-υδροξυβενζοϊκός προπυλεστέρας
- Ε 217 Άλας νατρίου του ρ-υδροξυβενζοϊκού προπυλεστέρα
- Ε 218 ρ-υδροξυβενζοϊκός μεθυλεστέρας
- Ε 219 Άλας νατρίου του ρ-υδροξυβενζοϊκού μεθυλεστέρα
- Ε 220 Διοξείδιο του θείου
- Ε 221 Θειώδες νάτριο
- Ε 222 Όξινο θειώδες νάτριο
- Ε 223 Διθειώδες νάτριο (πυροθειώδες νάτριο)
- Ε 224 Διθειώδες κάλιο (πυροθειώδες κάλιο)
- Ε 226 Θειώδες ασβέστιο
- Ε 227 Όξινο θειώδες ασβέστιο
- Ε 230 Διφαινύλιο
- Ε 231 Ορθοφαινυλοφαινόλη
- Ε 232 Ορθοφαινυλοφαινόλη νάτριο

Αρίθμηση Ονομασία

Το καθένα χωριστά ή τα δύο μαζί, εκφρασμένα σε ορθοφαινυλοφαινόλη.
II. Η κατεργασία πρέπει να αναφέρεται
- Για το χονδρικό εμπόριο πάνω στα τιμολόγια και μια εξωτερική όψη των συσκευασιών με την ένδειξη "Συντηρημένο με" και το όνομα της ή των ουσιών που έχουν χρησιμοποιηθεί.
- Για το λιανικό εμπόριο με μία ευδιάκριτη ένδειξη που να διασφαλίζει την σαφή πληροφόρηση του καταναλωτή

Ε 233 2-(4-θειαζολυλο)-βενζιμι-
δαζόλιο (θειαβενδαζόλιο)...α) Αποκλειστικά για την επεξεργασία της

επιφάνειας
- των εσπεριδοειδών
- της μπανάνας
β) Κατά την διέθεσή στην κατανάλωση
I) τα υπολείμματα ανά KG ολόκληρων καρπών δεν πρέπει να υπερβαίνουν
-Τα 6 MG για τα εσπεριδοειδή
-Τα 3 " " τις μπανάνες

II) Όσον αφορά τα εσπεριδοειδή
-Για το χονδρικό εμπόριο η κατάρταξη πρέπει να αναφέρεται πάνω στα τιμολόγια και σε μία εξωτερική όψη των συσκευασιών με την ένδειξη "συντηρημένο με θειαβενδαζόλιο".
-Για το λιανικό εμπόριο με μία ευδιάκριτη ένδειξη που να διασφαλίζει την σαφή πληροφόρηση του καταναλωτή.
α) Η χρήση θειαβενδαζόλης επιτρέπεται για καρπούς που θα διατεθούν στην κατανάλωση πριν την 1-7-1982

- Ε 236 Μυρμηκικό οξύ
- Ε 237 " νάτριο
- Ε 238 " ασβέστιο
- Ε 239 Εξαμεθυλενοτετραμίνη

α) Για το τυρί "PROVOLONE" με τον όρο κατά τη διέθεσή στην κατανάλωση η περιεκτικότητα (εκφρασμένη σε φθορμαλδεΐδη) να μην υπερβαίνει τα

25 MG/KG PROVOLONE

β) Για τα διατηρημένα ψάρια και προϊόντα αλιείας με PH ανώτερο του 4,5 με τον όρο κατά τη διέθεσή στην κατανάλωση η περιεκτικότητα να μην υπερβαίνει το 500 MG/KG προϊόντος
γ) Για χαβιάρι και άλλα ευχάριστα με εξαίρεση τα καπνιστά, με τον όρο κατά τη διέθεσή στην κατανάλωση η περιεκτικότητα να μην υπερβαίνει το 1 % KG προϊόντος

ii) Ουσίες που προορίζονται κυρίως για άλλες χρήσεις, αλλά που έχουν και ιδιότητα συντηρητικού

- Ε 249 Νιτρώδες κάλιο. Αποκλειστικά σε μέγμα με χλωριούχο νάτριο
- Ε 250 Νιτρώδες νάτριο. Αποκλειστικά σε μέγμα με χλωριούχο νάτριο
- Ε 251 Νιτρικό νάτριο. Μόνο του ή σε μέγμα με χλωριούχο νάτριο
- Ε 252 Νιτρικό κάλιο. Μόνο του ή σε μέγμα με χλωριούχο νάτριο
- Ε 260 Οξικό οξύ
- Ε 261 Οξικό κάλιο
- Ε 262 Διοξικό νάτριο (όξινο οξικό νάτριο)
- Ε 263 Οξικό ασβέστιο
- Ε 270 Γαλακτικό οξύ
- Ε 280 Προπιονικό οξύ
- Ε 281 Προπιονικό νάτριο
- Ε 282 Προπιονικό ασβέστιο
- Ε 283 Προπιονικό κάλιο
- Ε 290 Διοξείδιο του άνθρακα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΕΙΔΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑΣ

Γενικές παρατηρήσεις

- α) Εκτός αντιθέτου υποδείξεως, οι ποσότητες και τα έκκριτα ποσοστά υπολογίζονται σε βάρος επί του άνυδρου προϊόντος.
- β) Όταν το εν λόγω προϊόν δεν είναι καταρχήν άνυδρο τίθεται θέμα «πηκτικών υλών», το νερό περιλαμβάνεται μέσα σ' αυτές τις ύλες.
- γ) Όταν η διάρκεια της ξήρανσεως καθορίζεται, αυτή νοείται «μέχρι σταθεροῦ θάρους».
- δ) Όταν η έρμηνεία τῶν κάτωθι θεσπισθέντων κριτηρίων απαιτεί τὸν ὀρισμὸ μερικῶν τεχνικῶν δεδομένων ὅπως «κενοῦ», πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἀναφορὰ στὶς μεθόδους ποὺ θεσπίζονται σὲ ἐφαρμογὴ τοῦ ἀρθροῦ 8 παράγραφος 2 τῆς ὁδηγίας τῆς 5ης Νοεμβρίου 1963.

E 200

Σορβικό ὀξύ

Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, μὴ παρουσιάζουσα μετατροπὴ χρώματος ἔπειτα ἀπὸ θέρμανση στοὺς 105°C ἐπὶ 90 λεπτά
Περιοχὴ τήξεως	133-135°C ἔπειτα ἀπὸ ξήρανση ὑπὸ κενό ἐπὶ 4 ὥρες, σὲ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὅχι ὀλιγότερο ἀπὸ 99%, ἔπειτα ἀπὸ ξήρανση ὑπὸ κενό, ἐπὶ 4 ὥρες, σὲ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Πτητικὲς οὐσίες	Ὅχι περισσότερο ἀπὸ 3%, προσδιορισμένο διὰ ξηράνσεως ἐπὶ 24 ὥρες σὲ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Τέφρα θεικῆ	Ὅχι περισσότερο ἀπὸ 0,2%
Αλδεΐδες	Ὅχι περισσότερο ἀπὸ 0,1%, ὑπολογισμένο ὡς φορμαλδεΐδη

E 201

Σορβικό νάτριο

Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, μὴ παρουσιάζουσα μεταβολὴ χρώματος ἔπειτα ἀπὸ θέρμανση στοὺς 105°C ἐπὶ 90 λεπτά
Περιοχὴ τήξεως τοῦ σορβικοῦ ὀξέος, μὴ ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος δι' ὀξινίσεως	133-135°C ἔπειτα ἀπὸ ξήρανση σὲ κενό, σὲ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὅχι ὀλιγότερο ἀπὸ 99%, ἔπειτα ἀπὸ ξήρανση σὲ κενό ἐπὶ 4 ὥρες σὲ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Πτητικὲς οὐσίες	Ὅχι περισσότερο ἀπὸ 1%, προσδιορισμένο διὰ ξηράνσεως σὲ κενό, σὲ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Αλδεΐδες	Ὅχι περισσότερο ἀπὸ 0,1%, ὑπολογισμένο ὡς φορμαλδεΐδη

E 202

Σορβικό κάλιο

Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, μὴ παρουσιάζουσα μεταβολὴ χρώματος ἔπειτα ἀπὸ θέρμανση στοὺς 105°C ἐπὶ 90 λεπτά
Περιοχὴ τήξεως τοῦ σορβικοῦ ὀξέος, μὴ ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος δι' ὀξινίσεως	133-135°C ἔπειτα ἀπὸ ξήρανση σὲ κενό, σὲ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Περιεκτικότητα	Ὅχι ὀλιγότερο ἀπὸ 99%, ἔπειτα ἀπὸ ξήρανση σὲ κενό, σὲ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Πτητικὲς οὐσίες	Ὅχι περισσότερο ἀπὸ 1%, προσδιορισμένο διὰ ξηράνσεως σὲ κενό ἐπὶ 4 ὥρες, σὲ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος
Αλδεΐδες	Ὅχι περισσότερο ἀπὸ 0,1%, ὑπολογισμένο ὡς φορμαλδεΐδη

E 203

Σορβικό ἀσθένσιο

Όψη	Λεπτὴ κρυσταλλικὴ κόνις, μὴ παρουσιάζουσα μεταβολὴ ἔπειτα ἀπὸ θέρμανση στοὺς 105°C ἐπὶ 90 λεπτά
Περιοχὴ τήξεως τοῦ σορβικοῦ ὀξέος μὴ ἀνακρυσταλλωθέντος, ἀπομονωθέντος δι' ὀξινίσεως	133-135°C ἔπειτα ἀπὸ ξήρανση σὲ κενό ἐπὶ 4 ὥρες, σὲ ξηραντήρα θειικοῦ ὀξέος

Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98%, έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού οξέος
Πτητικές ουσίες	Όχι περισσότερο από 2%, προσδιορισμένο, διά ξηράνσεως σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού οξέος
Αλδεύδες	Όχι περισσότερο από 0,1%, υπολογισμένο ως φορμαλδεύδη

Ε 210

Βενζοϊκό οξύ

Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιοχή τήξεως	121,5-123,5°C, έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού οξέος
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99,5%
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,05%
Πολυκυκλικά οξέα	Κατά τη διάρκεια σταδιακής όξινίσεως ενός εξουδετερωμένου διαλύματος βενζοϊκού οξέος, το πρώτο ίζημα δεν πρέπει να παρουσιάζει περιοχή τήξεως διαφορετική εκείνης του βενζοϊκού οξέος
Όργανικό χλώριο	Όχι περισσότερο από 0,07%, αντιστοιχούν σε 0,3% εκφρασμένα σε μονοχλωροβενζοϊκά οξέα
Ουσίες εύκολα οξειδούμενες	Επιμονή του ρόζ χρωματισμού με το πολύ 0,5 ml KMnO_4 (0,1 N) ανά γραμμάριο σε θειικό διάλυμα 0,1 N μετά μία ώρα, σε θερμοκρασία περιβάλλοντος

Δοκιμασία θειικού οξέος Το ψυχρό διάλυμα 0,5 g βενζοϊκού οξέος σε 5 ml θειικό οξύ 94,5-95,5%, δεν πρέπει να παρουσιάζει χρωματισμό πίο έντονο από εκείνο ενός υγρού αναφοράς περιέχοντος 0,2 ml χλωριούχο κοβάλτιο $\text{STC}^{(1)}$, 0,3 ml χλωριούχο σιδήρου $\text{STC}^{(2)}$, 0,1 ml θειικού χαλκού $\text{STC}^{(3)}$ και 4,4 ml νερού

Ε 211

Βενζοϊκό νάτριο

Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιοχή τήξεως του βενζοϊκού οξέος μη ανακρυσταλλιθέντος, απομονωθέντος δι' όξινίσεως	121,5-123,5°C, έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού οξέος
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99,5% έπειτα από ξήρανση στους 105°C επί 4 ώρες
Πτητικές ουσίες	Όχι περισσότερο από 1%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 105°C επί 4 ώρες
Πολυκυκλικά οξέα	Κατά τη σταδιακή όξινιση ενός διαλύματος, ένδεχομένως εξουδετερωθέντος, βενζοϊκού νατρίου, το πρώτο ίζημα δεν πρέπει να παρουσιάζει μία περιοχή τήξεως διάφορη εκείνης του βενζοϊκού οξέος

⁽¹⁾ **Χλωριούχο κοβάλτιο STC:** Διαλύονται 65 g περίπου χλωριούχου κοβαλτίου $\text{CoCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ σε μία ποσότητα ενός μίγματος από 25 ml υδροχλωρικό οξύ και 975 ml ύδωρ αρκετή για να ληφθεί ένας όλικος όγκος 1000 ml. Εισάγονται 5 ml άκριβως από αυτό το διάλυμα εντός φιάλης αριθμού ιωδίου των 250 ml, προστίθενται 5 ml υπεροξειδίου του υδρογόνου 3%, κατόπιν 15 ml ενός διαλύματος 20% υδροξειδίου του νατρίου, ζέεται επί 10 λεπτά, ψήχεται, προστίθενται 2 g ιωδιούχο κάλιο και 20 ml θειικό οξύ 25%. Έπειτα από πλήρη διάλυση του ιζήματος όγκομετρείται το ιώδιο που ελευθερώθηκε με θειοθειικό νάτριο (0,1 N) παρουσία άμυλου ST^(*). Ένα ml θειοθειικού νατρίου (0,1 N) αντιστοιχεί σε 23,10 mg $\text{CoCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$. Διορθώνεται ο τελικός όγκος του διαλύματος με προσθήκη αρκετής ποσότητας του μίγματος υδροχλωρικού οξέος και ύδατος για να ληφθεί ένα διάλυμα περιέχον 59,5 mg $\text{CoCl}_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ ανά ml.

⁽²⁾ **Τριχλωριούχο σιδήρου STC:** Διαλύονται 55 g περίπου τριχλωριούχου σιδήρου σε μία ποσότητα ενός μίγματος από 25 ml υδροχλωρικό οξύ και 975 ml ύδωρ, αρκετό για να ληφθεί ένας όλικος όγκος από 1000 ml. Εισάγονται 10,0 ml από αυτό το διάλυμα εντός φιάλης αριθμού ιωδίου των 250 ml, προστίθενται 15 ml ύδατος και 3 g ιωδιούχου καλίου, έπειτα αφήνεται σε ηρεμία το μίγμα επί 15 λεπτά. Διαλύεται με 100 ml ύδατος, κατόπιν όγκομετρείται το ιώδιο που ελευθερώθηκε με θειοθειικό νάτριο (0,1 N) παρουσία άμυλου ST^(*). Ένα ml θειοθειικού νατρίου (0,1 N) αντιστοιχεί σε 27,03 mg $\text{FeCl}_3 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$. Διορθώνεται ο τελικός όγκος του διαλύματος με προσθήκη αρκετής ποσότητας του μίγματος υδροχλωρικού οξέος και ύδατος για να ληφθεί ένα διάλυμα περιέχον 45,0 mg $\text{FeCl}_3 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ ανά ml.

⁽³⁾ **Θειικός χαλός STC:** Διαλύονται 65 g περίπου θειικού χαλκού $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ σε μία ποσότητα ενός μίγματος από 25 ml υδροχλωρικό οξύ και 975 ml ύδωρ, αρκετή για να ληφθεί ένας τελικός όγκος από 1000 ml. Εισάγονται 10,0 ml από αυτό το διάλυμα εντός φιάλης αριθμού ιωδίου των 250 ml, προστίθενται 40 ml ύδατος, 4 ml οξικού οξέος και 3 g ιωδιούχο κάλιο. Όγκομετρείται το ιώδιο που ελευθερώθηκε με θειοθειικό νάτριο (0,1 N) παρουσία άμυλου ST^(*). Ένα ml θειοθειικού νατρίου (0,1 N) αντιστοιχεί σε 24,7 mg $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$. Διορθώνεται ο τελικός όγκος του διαλύματος με προσθήκη αρκετής ποσότητας του μίγματος υδροχλωρικού οξέος και ύδατος για να ληφθεί ένα διάλυμα περιέχον 62,4 mg $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ ανά ml.

^(*) **Άμυλο ST:** Λειοτριβούνται 0,5 g άμυλο (άμυλο γαμομηλιών, άμυλο αραικίστου ή διαλυτό άμυλο) με 5 ml ύδατος, κατόπιν στην κούλα που λαμβάνεται και χωρίς να σταματήσει η ανακίνηση, προστίθεται μία ποσότητα ύδατος αρκετή για να ληφθεί ένας τελικός όγκος 100 ml. Φέρεται σε θρασμό επί μερικά λεπτά, αφήνεται προς ψύξη και διηθείται. Το άμυλο ST πρέπει να είναι πρόσφατης παρασκευής.

<i>Όργανικό χλώριο</i>	Όχι περισσότερο από 0,06% αντιστοιχούν σε 0,25% εκφρασμένο σε μονοχλωροβενζοϊκά όξέα
<i>Ουσίες εύκολα όξειδούμενες</i>	Έπιμονή του ρόζ χρωματισμού με τό πολύ 0,5 ml KMnO_4 (0,1 N) ανά g σε διάλυμα θειικού όξέος (0,1 N) μετά μία ώρα σε θερμοκρασία περιβάλλοντος
<i>Βαθμός όξύτητας ή αλκαλικότητας</i>	Η έξουδετέρωση, παρουσία φαινολοφθαλείνης, ενός γραμμαρίου βενζοϊκού νατρίου δέν πρέπει νά απαιτεί περισσότερο από 0,25 ml NaOH (0,1 N) ή HCl (0,1 N)
E 212 Βενζοϊκό κάλιο	
<i>Όψη</i>	Κόνις κρυσταλλική, λευκή
<i>Περιοχή τήξεως του βενζοϊκού όξέος, μη ανακρυσταλλωθέντος, άπομονωθέντος διά όξίνισης</i>	121,5-123,5°C έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού όξέος
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι όλιγότερο από 99% έπειτα από ξήρανση στους 105°C
<i>Πτητικές ουσίες</i>	Όχι περισσότερο από 26,5% προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105°C
<i>Πολυκυκλικά όξέα</i>	Κατά τή σταδιακή όξίνιση ενός διαλύματος, ένδεχομένως έξουδετερωθέντος, βενζοϊκού καλίου, τό πρώτο ίζημα δέν πρέπει νά παρουσιάζει περιοχή τήξεως διαφορετική εκείνης του βενζοϊκού όξέος
<i>Όργανικό χλώριο</i>	Όχι περισσότερο από 0,06%, αντιστοιχούν σε 0,25% εκφρασμένο σε μονοχλωροβενζοϊκά όξέα
<i>Ουσίες εύκολα όξειδούμενες</i>	Έπιμονή του ρόζ χρωματισμού με τό πολύ 0,5 ml KMnO_4 (0,1 N) ανά γραμμάριο σε διάλυμα θειικού όξέος (0,1 N) μετά μία ώρα σε θερμοκρασία περιβάλλοντος
<i>Βαθμός όξύτητας ή αλκαλικότητας</i>	Η έξουδετέρωση, παρουσία φαινολοφθαλείνης, ενός γραμμαρίου βενζοϊκού καλίου δέν πρέπει νά απαιτεί περισσότερο από 0,25 ml NaOH (0,1 N) ή HCl (0,1 N)
E 213 Βενζοϊκό άσβεστιο	
<i>Όψη</i>	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
<i>Περιοχή τήξεως του βενζοϊκού όξέος, ανακρυσταλλωθέντος, άπομονωθέντος δι' όξίνισης</i>	121,5-123,5°C έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού όξέος
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι όλιγότερο από 99% έπειτα από ξήρανση στους 105°C
<i>Πτητικές ουσίες</i>	Όχι περισσότερο από 17,5% προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105°C
<i>Πολυκυκλικά όξέα</i>	Κατά τή σταδιακή όξίνιση ενός διαλύματος, ένδεχομένως έξουδετερωθέντος, βενζοϊκού άσβεστιού, τό πρώτο ίζημα δέν πρέπει νά παρουσιάζει περιοχή τήξεως διάφορη εκείνης του βενζοϊκού όξέος
<i>Όργανικό χλώριο</i>	Όχι περισσότερο από 0,06% αντιστοιχούν σε 0,25% εκφρασμένο σε μονοχλωροβενζοϊκά όξέα
<i>Ουσίες εύκολα όξειδούμενες</i>	Έπιμονή του ρόζ χρωματισμού με τό πολύ 0,5 ml KMnO_4 (0,1 N) ανά γραμμάριο, σε διάλυμα θειικού όξέος (0,1 N) μετά μία ώρα σε θερμοκρασία περιβάλλοντος
<i>Βαθμός όξύτητας ή αλκαλικότητας</i>	Η έξουδετέρωση, παρουσία φαινολοφθαλείνης, ενός γραμμαρίου βενζοϊκού άσβεστιού δέν πρέπει νά απαιτεί περισσότερο από 0,25 ml NaOH (0,1 N) ή HCl (0,1 N)
E 214 Λιθουλικά έστέρας του π-όδροξυβενζοϊκού όξέος	
<i>Όψη</i>	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
<i>Περιοχή τήξεως</i>	115-118°C

Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99,5% έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 80°C
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,05%
Ελεύθερα όξέα	Όχι περισσότερο από 0,35% εκφρασμένο σε π-ύδροξυβενζοϊκό όξύ
Σαλικυλικό όξύ	Όχι περισσότερο από 0,1%

E 215 Παράγωγο νατρίου του αιθυλικού εστέρα του π-ύδροξυβενζοϊκού όξέος

Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, ύγροσκοπική
Περιοχή τήξεως του εστέρα μη ανακρυσταλλωθέντος, απομονωμένου δι' όξινίσεως	115-118°C έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού όξέος
Περιεκτικότητα σε αιθυλικό εστέρα του π-ύδροξυβενζοϊκού όξέος	Όχι λιγότερο από 83% έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού όξέος
Πτητικές ουσίες	Όχι περισσότερο από 5% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού όξέος
Τέφρα θειική	37-39%
pH	Τό υδατικό διάλυμα 0,1% πρέπει να παρουσιάζει ένα pH μεταξύ 9,9 και 10,3
Σαλικυλικό όξύ	Όχι περισσότερο από 0,1%

E 216 n-προκυλικός εστέρας του π-ύδροξυβενζοϊκού όξέος

Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιοχή τήξεως	95-97°C έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 80°C
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99,5% έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 80°C
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,05%
Ελεύθερα όξέα	Όχι περισσότερο από 0,35% εκφρασμένα σε π-ύδροξυβενζοϊκό όξύ
Σαλικυλικό όξύ	Όχι περισσότερο από 0,1%

E 217 Παράγωγο νατρίου του n-προκυλικού εστέρα του π-ύδροξυβενζοϊκού όξέος

Όψη	Κόνις λευκή ή σχεδόν λευκή, κρυσταλλική, ύγροσκοπική
Περιοχή τήξεως του εστέρα μη ανακρυσταλλωθέντος, απομονωθέντος διά όξινίσεως	94-97°C έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού όξέος
Περιεκτικότητα σε προκυλικό εστέρα του π-ύδροξυβενζοϊκού όξέος	Όχι λιγότερο από 85% έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού όξέος
Πτητικές ουσίες	Όχι περισσότερο από 5% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως σε κενό, σε ξηραντήρα θειικού όξέος
Τέφρα θειική	14-16%
pH	Τό υδατικό διάλυμα 0,1% πρέπει να παρουσιάζει ένα pH μεταξύ 9,8 και 10,2
Σαλικυλικό όξύ	Όχι περισσότερο από 0,1%

E 218 p-ύδροξυβενζοϊκό μεθύλιο

Όψη:	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, σχεδόν άοσμος
Περιοχή τήξεως:	125-128 °C
Περιεκτικότητα:	Όχι λιγότερο από 99,0% εκφρασμένο σε C ₈ H ₈ O ₃ κατόπιν ξηράνσεως επί 2 ώρες σε 80 °C
Τέφρα θειική:	Όχι περισσότερο από 0,05%
Ελεύθερα όξέα:	Όχι περισσότερο από 0,7% εις p-ύδροξυβενζοϊκό όξύ
Σαλικυλικό όξύ:	---

Απώλεια κατά την ξήρανση: Όχι περισσότερο από 0,5%. Έπειτα από ξήρανση επί 8 ώρες σε 80 °C

E 219 παράγωγο νατρίου του μεθυλικού έστερα του *p*-υδροξυβενζοϊκού όξέος

Όψη: Κόνις λευκή, υγροσκοπική
 Περιοχή τήξεως του μεθυλικού έστερα: Έπειτα από πλύση με νερό και ξήρανση επί 2 ώρες σε 80 °C, το λευκό ίζημα τό όποίο λαμβάνουμε με όξίνιση διά υδροχλωρικού όξέος ενός ύδατικού διαλύματος 10% (p/v) παραώγου νατρίου του μεθυλικού έστερα του *p*-υδροξυβενζοϊκού όξέος (χρησιμοποιήσατε ως δείκτη χάρτη ήλιοτροπίου) πρέπει νά έχει περιοχή τήξεως μεταξύ 125 και 128 °C
 Περιεκτικότητα: Όχι όλιγότερο από 99,5%, $C_{10}H_{10}O_3Na$ όπολογισμένο επί ξηράς ούσιας.
 Υγρασία: Όχι περισσότερο από 5,0% (Karl-Fischer)
 Τέφρα θειική: 40,0 έως 44,5%, όπολογισμένο επί ξηράς ούσιας
 pH (διάλυμα 0,1% σε ύδωρ άπηλλαγμένο Όχι κατώτερο του 9,7 ούτε άνωτερο του 10,3 από διοξειδίο του άνθρακος):
 Σαλικυλικό όξύ: Όχι περισσότερο από 0,1%

E 220 Λιοξείδιο του θείου

Όψη: Αέριο άχρουν
 Περιεκτικότητα: Όχι όλιγότερο από 99%
 Μη πτητικές ούσιες: Όχι περισσότερο από 0,01%
 Θεικός άνυδρίτης: Όχι περισσότερο από 0,1%
 Άλλα αέρια (εκτός αέριων που άπαντίονται στην κανονική σύνθεση του άτμοσφαιρικού αέρα): Ουδέν ίχνος
 Σελήνιο: Όχι περισσότερο από 10 mg/kg

E 221 Θειώδες νάτριο (άνυδρο ή με έπτά μόρια ύδατος)

Όψη: Κόνις λευκή, κρυσταλλική ή άχροοι κρύσταλλοι
 Περιεκτικότητα: άνυδρο: Όχι όλιγότερο από 95%, Na_2SO_3 και όχι όλιγότερο από 48% SO_2
 με έπτά μόρια ύδατος: Όχι όλιγότερο από 48%, Na_2SO_3 και όχι όλιγότερο από 24% SO_2
 Θειοθεικός: Όχι περισσότερο από 0,1%, $Na_2S_2O_3$ με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2
 Σίδηρος: Όχι περισσότερο από 50 mg/kg στο Na_2SO_3 με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2
 Σελήνιο: Όχι περισσότερο από 10 mg/kg με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2

E 222 Όξινο θειώδες νάτριο

Όψη: Κόνις λευκή, κρυσταλλική
 Περιεκτικότητα: Όχι όλιγότερο από 95%, σε $NaHSO_3$ και όχι όλιγότερο από 58,4% σε SO_2
 Σίδηρος: Όχι περισσότερο από 30 mg/kg στο $NaHSO_3$
 Σελήνιο: Όχι περισσότερο από 10 mg/kg με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2

E 223 Μίτα-διθειώδες νάτριο

Όψη: Κρύσταλλοι άχροοι ή κόνις λευκή, κρυσταλλική
 Περιεκτικότητα: Όχι όλιγότερο από 95%, $Na_2S_2O_4$ και όχι όλιγότερο από 64% SO_2
 Σίδηρος: Όχι περισσότερο από 35 mg/kg στο $Na_2S_2O_4$
 Σελήνιο: Όχι περισσότερο από 10 mg/kg με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2

Ε 224

Μετα-διθειώδες κάλιο

Όψη	Κρύσταλλοι άχρωοι ή κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα	«Όχι λιγότερο από 90% $K_2S_2O_5$, και όχι λιγότερο από 51,8% SO_2 , ενώ το υπόλοιπο αποτελείται πρακτικά στο σύνολό του από θειικό κάλιο
Σίδηρος	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg στο $K_2S_2O_5$
Σελήνιο	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2

Ε 225

Μετα-διθειώδες ασβέστιο

Όψη	Κόνις λευκή ή ιεμάχια με κιτρινωπή χροιά
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 95% CaS_2O_5 και όχι λιγότερο από 66% SO_2
Σίδηρος	Όχι περισσότερο από 35 mg/kg στο CaS_2O_5
Σελήνιο	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2

Ε 226 Θειώδες ασβέστιο

Όψη:	Λευκοί κρύσταλλοι ή λευκή κρυσταλλική κόνις
Περιεκτικότητα:	Όχι λιγότερο από 95% $CaSO_3 \cdot 2H_2O$ και όχι λιγότερο από 39% SO_2
Θειικά:	Όχι περισσότερο από 0,1%, εκφρασμένο σε SO_4
Χλωριούχα:	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σε Cl
Σίδηρος:	Όχι περισσότερο από 0,005%
Σελήνιο:	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2

Ε 227 Όξινο θειώδες ασβέστιο

Όψη:	Υδατικό διάλυμα χρώματος ανοικτού κιτρινοπρασινίζοντος, έχον σαφή όσμη διοξειδίου του θείου
Περιεκτικότητα:	6 έως 8% (p/v) διοξειδίου του θείου και 2,5 έως 3,5% (p/v) θειοξειδίου του ασβεστίου αντιστοιχούντα σε 10-14% (p/v) όξινου θειώδους ασβεστίου $[Ca(HSO_3)_2]$
Σίδηρος:	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg
Σελήνιο:	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg με βάση την περιεκτικότητα σε SO_2

«Ε 230 Διφαινύλιο

Όψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή
Περιοχή τήξεως	68,5-70,5 °C
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99,8%
Βενζόλιο	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg
Αρωματικές αμίνες	Όχι περισσότερο από 2 mg/kg εκφρασμένες σε ανιλίνη
Φαινόλικά παράγωγα	Όχι περισσότερο από 5 mg/kg εκφρασμένα σε φαινόλη
Τριφαινύλιο και άνωτέρα πολυφαινυλικά παράγωγα	Όχι περισσότερο του 0,2%
Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες	Απουσιάζουν
Δοκιμή διάθειας	Η ανάμιξη 1 g διφαινυλίου και 5 ml πυκνού θειικού οξέος δεν δίδει, εν ψυχρώ, ούδεμία χρώση»

«Ε 231 Ορθοφαινυλοφαινόλη

Όψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή ή ελαφρώς κιτρινωπή
Περιοχή τήξεως	56-58 °C
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99%
Διφαινυλαιθέρας	Όχι περισσότερο από 0,3%

Π-φαινυλοφαινόλη	Όχι περισσότερο από 0,1%
α-ναφθόλη	Όχι περισσότερο από 0,01%
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,05%

«Ε 232 Όρθοφαινυλοφαινολικό νάτριο

Όψη: Κόνις κρυσταλλική λευκή ή ελαφρώς κιτρινωπή

Περιοχή τήξεως της: 56-58 °C μετά από ξήρανση σε ξηραντήρα θειικού οξέος
 όρθοφαινυλοφαινόλης μη
 ανακρυσταλλωθείσας από
 μονωθείσας διά οξί-
 νίσεως

pH: Το υδατικό διάλυμα 2% πρέπει να παρουσιάζει pH μεταξύ 11,1-11,8

Περιεκτικότητα: Όχι λιγότερο από 95% ή $C_{12}H_9ONa \cdot 4H_2O$

Διφαινυλαίθερας: Όχι περισσότερο από 0,3%

Π-φαινυλοφαινόλη: Όχι περισσότερο από 0,1%

α-ναφθόλη: Όχι περισσότερο από 0,01%

Ε 233 2-(4-θειαζολύλ) βενζιμιδαζόλη (θειαθενδαζόλη)

Όψη: Κόνις άσμος, λευκή ή σχεδόν λευκή
 Περιοχή τήξεως: 296-303 °C
 Περιεκτικότητα: 98 έως 101% $C_{10}H_7N_3S$ υπολογισμένο επί ανύδρου προϊό-
 ντος
 Τέφρα θειική: Όχι περισσότερο από 0,2%
 Υγρασία: Όχι περισσότερο από 0,5% (Karl-Fischer)

Απορρόφηση στο υπεριώδες (0,0005% p/v HCl 0,1 N): E 1% στα 302 ± 2 nm = περίπου 1 230
 1 cm

E 1% στα 258 ± 2 nm = περίπου 200
 1 cm

E 1% στα 243 ± 2 nm = περίπου 620
 1 cm
 Σχέση $\frac{\text{απορρόφηση στα 241-245nm}}{\text{απορρόφηση στα 300-304nm}} = 0,47-0,53$
 Σχέση $\frac{\text{απορρόφηση στα 256-260nm}}{\text{απορρόφηση στα 300-304 nm}} = 0,14-0,18$
 10 mg/kg

Σελήγιο:

Ε 236 Μυρμηκικό όξύ

Όψη: Υγρό διαυγές, άχρουν, λίαν διαθρωτικό, με χαρακτη-
 ριστική δηκτική όσμη
 Περιεκτικότητα: Όχι λιγότερο από 98% CH_2O_2
 Όξιό όξύ: Όχι περισσότερο από 0,5%
 Θειικά: Όχι περισσότερο από 40mg/kg, εκφρασμένα σε SO_4
 Θειώδη: Διαλύσατε 25ml μυρμηκικού οξέος σε 25 ml ύδατος, προ-
 σθέσατε 0,1 ml διαλύματος ιωδίου 0,1 N. Το διάλυμα πρέ-
 πει να διατηρήσει έναν σαφή κίτρινο χρωματισμό
 Χλωριούχα: Όχι περισσότερο από 50mg/kg εκφρασμένα σε Cl
 Εϊδικό βάρος: 1,216-1,220 (20-20 °C)
 Μη πτητικές ουσίες: Όχι περισσότερο από 0,05%
 Αλδεΐδες: Ένα διάλυμα 5% ελαφρά αλκαλικό, θερμαινόμενο δέν
 πρέπει να αναδύει ισχυρά όσμη ή όσμη καύσεως
 Φορμυλδεΐδη: Όχι περισσότερο από 0,1% της περιεκτικότητας σε μυρ-
 μηκικό όξύ, προσδιορισμένο με την βοήθεια χρωμοτροπι-
 κοῦ οξέος
 Όξαλικό όξύ: Όχι περισσότερο του 0,5% της περιεκτικότητας σε μυρ-
 μηκικό όξύ, προσδιορισμένο ως όξαλικό ασθέστιο καί εκ-
 φρασμένο σε όξαλικό όξύ

E 237 Μυρμηκικό νάτριο

Όψη:	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα:	Όχι λιγότερο από 98%, NaCHO_2 έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 105 °C
Πτητικές ουσίες:	Όχι περισσότερο από 2%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 2 ώρες στους 105 °C
Βαθμός οξύτητας ή αλκαλικότητας:	Η εξουδετέρωση 1 g μυρμηκικού νατρίου με δείκτη φαινολοφθαλείνη δεν πρέπει να απαιτεί περισσότερο από 0,5 ml HCL 0,1 N ή NaOH 0,1 N
Αλδεύδες:	Ένα διάλυμα 5% δεν πρέπει να αναδύει θερμαινόμενο ισχυρά όσμη ή όσμη καύσεως
Φορμαλδεύδη:	Όχι περισσότερο από 0,1% της περιεκτικότητας σε μυρμηκικό νάτριο, προσδιορισμένο με τη βοήθεια χρωμοτροπικού οξέος
Οξαλικό οξύ:	Όχι περισσότερο από 0,5% της περιεκτικότητας σε μυρμηκικό νάτριο, προσδιορισμένο ως οξαλικό ασβέστιο και εκφρασμένο σε οξαλικό οξύ

E 238 Μυρμηκικό ασβέστιο

Όψη:	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα:	Όχι λιγότερο από 98%, $\text{CaC}_2\text{H}_2\text{O}_4$ έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 105 °C
Πτητικές ουσίες:	Όχι περισσότερο από 2%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 2 ώρες στους 105 °C
Ουσίες αδιάλυτες στο ύδωρ:	Όχι περισσότερο από 0,5%
Βαθμός οξύτητας ή αλκαλικότητας:	Η εξουδετέρωση 1 g μυρμηκικού ασβεστίου παρουσία φαινολοφθαλείνης δεν πρέπει να απαιτεί περισσότερο από 0,5 ml HCl 0,1 N ή NaOH 0,1 N
Αλδεύδες:	Ένα διάλυμα 5% δεν πρέπει να αναδύει κατά τη θέρμανση ισχυρά όσμη ή όσμη καύσεως
Φορμαλδεύδη:	Όχι περισσότερο από 0,1% της περιεκτικότητας σε μυρμηκικό ασβέστιο, προσδιορισμένο με τη βοήθεια χρωμοτροπικού οξέος
Οξαλικό οξύ:	Όχι περισσότερο από 0,3% της περιεκτικότητας σε μυρμηκικό ασβέστιο, προσδιορισμένο ως οξαλικό ασβέστιο και εκφρασμένο σε οξαλικό οξύ

E 239 Έξαμεθυλενοτετραμίνη

Όψη:	Κόνις κρυσταλλική, άχρους ή λευκή
Περιεκτικότητα:	Όχι λιγότερο από 99%, $\text{C}_6\text{H}_{12}\text{N}_4$
Απώλεια κατά την ξήρανση:	Όχι περισσότερο από 0,5% έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες υπό κενό στους 105 °C παρουσία πεντοξειδίου του φωσφόρου
Σημείο εξαχνώσεως:	Εξαχνούται στους 260 °C περίπου
Τέφρα θειική:	Όχι περισσότερο από 0,05%
Θειικά:	Όχι περισσότερο από 0,005% εκφρασμένο σε SO_4
Χλωριούχα:	Όχι περισσότερο από 0,005% εκφρασμένο σε Cl

E 249 Νιτρώδες κάλιο

Όψη:	Κόκκοι διαρρέοντες, λευκοί ή υποκίτρινοι
Περιεκτικότητα:	Όχι λιγότερο από 95% έπειτα από ξήρανση επί 4 ώρες παρουσία διοξειδίου του πυριτίου
pH (διάλυμα 5% σε ύδωρ απηλλαγμένο από διοξείδιο του άνθρακα και αμμωνία):	Όχι κατώτερο του 6,0 ούτε ανώτερο του 9,0

	E 250	Νιτρώδες νάτριο
Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική ή τεμάχια πυρρυσιάζοντα κιτρινωπή χροιά	
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98%, έπειτα από ξήρανση σε κενό, σε ξηραντήριο θειικού όξέος, το υπόλοιπο πρέπει να αποτελείται πρακτικώς εξ όλοκληρου από νιτρικό νάτριο	
Υδίου	Όχι περισσότερο από 1°.	
	E 251	Νιτρικό νάτριο
Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική, ελαφρώς υγροσκοπική	
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99%, έπειτα από ξήρανση στους 105°C	
Πτητικές ουσίες	Όχι περισσότερο από 1°, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 105°C	
Νιτρώδη	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg έκφρασμένα σε NaNO ₂	
	E 252	Νιτρικό κάλιο
Όψη	Κόνις λευκή, κρυσταλλική	
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99%, έπειτα από ξήρανση στους 105°C	
Πτητικές ουσίες	Όχι περισσότερο από 1°, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 105°C	
Νιτρώδη	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg έκφρασμένα σε NaNO ₂	
	E 260	Όξεικό όξύ⁽¹⁾
Όψη	Υγρό διαυγές, άχρουν	
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99,4%.	
Σημείο ζέσεως	118°C υπό 760 mm του Hg	
Ουσίες μη πτητικές	Όχι περισσότερο από 0,005%.	
Μυρμηκικό όξύ, μυρμηκικά άλατα και άλλες ακαθαρσίες όξειδούμενες	Όχι περισσότερο από 0,2%, έκφρασμένο σε μυρμηκικό όξύ, προσδιορισμένο διά τιτλοδοτήσεως δι' υπερμαγγανικού καλίου	
	E 261	Όξεικό κάλιο
Όψη	Κρύσταλλοι άχροοι, διαρρέοντες	
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99%, έπειτα από ξήρανση στους 200°C	
Μυρμηκικό όξύ, μυρμηκικά άλατα και άλλες ακαθαρσίες όξειδούμενες	Όχι περισσότερο από 0,2%, έκφρασμένο σε μυρμηκικό όξύ, προσδιορισμένο διά τιτλοδοτήσεως δι' υπερμαγγανικού καλίου	
	E 262	Λιόξεικό νάτριο⁽²⁾
Όψη	Κρύσταλλοι άχροοι, ή κόνις λευκή, κρυσταλλική	
Ουσίες αδιάλυτες στο νερό	Τό υδατικό διάλυμα 10%, πρέπει να είναι διαυγές	

(¹) Τα δεδομένα αναφέρονται σε όξεικό όξύ glaciale. Για τα υδατικά διαλύματα πρέπει να υπολογίζονται οι τιμές που αντιστοιχούν στην περιεκτικότητά τους πρ όξεικό όξύ glaciale.

(²) Δύνανται να περιεχει μια μικρή ποσότητα όξεικού όξέος ή όξεικού νατρίου.

Μυρμηκικό όξύ,
μυρμηκικά άλατα και
άλλες ακαθαρσίες
όξειδοόμενες

Όχι πλέον από 0,2%, εκφρασμένο σε μυρμηκικό όξύ, προσδιορισμένο
διά τιτλοδοτήσεως δι' υπερμαγγανικού καλίου

Όξεικό όξύ, όξεικό
νάτριο και νερό

Όχι όλιγότερο από 99,7%, συνολικά και όχι όλιγότερο από 40% σε
όξεικό όξύ

E 263

Όξεικό ασθένσιο

Όψη

Κόνις κρυσταλλική, λευκή

Περιεκτικότητα

Όχι όλιγότερο από 99%, μετά από ξήρανση στους 200°C

Ουσίες πτητικές

Όχι περισσότερο από 10,5%, προσδιορισμένο διά ξήρανσεως στους
200°C

pH

Τό ύδατικό διάλυμα 10%, πρέπει νά παρουσιάζει ένα pH μεταξύ 7,0 και 9,0

Μυρμηκικό όξύ,
μυρμηκικά άλατα και
άλλες ακαθαρσίες
όξειδοόμενες

Όχι περισσότερο από 0,2%, εκφρασμένο σε μυρμηκικό όξύ, προσδιορι-
σμένο διά τιτλοδοτήσεως δι' υπερμαγγανικού καλίου

E 270

Γαλακτικό όξύ⁽¹⁾

Όψη

Υγρό διαυγές, έλαφρώς πυκνότερο, άχρουν ή έλαφρώς κιτρινωπό

Περιεκτικότητα

Όχι όλιγότερο από 80%

Αιπαρά όξεία

Ουδέν ίχνος προσδιορισμο

Ασθένσιο

Όχι περισσότερο από 0,05%

Θειικά

Όχι περισσότερο από 0,05%, εκφρασμένο σε SO₄

Χλωριούχα

Όχι περισσότερο από 0,02%, εκφρασμένο σε Cl

Τέφρα θειική

Όχι περισσότερο από 0,3%

Σίδηρος

Όχι περισσότερο από 20 mg/kg

Βάριο

Ουδέν ίχνος προσδιορισμο

Όξωλικό όξύ

Όχι περισσότερο από 0,15%

Σιδηρόκρυνισόχα

Ουδέν ίχνος

Ουσίες αναγωγικές

Ουδεμία αναγωγή του φελλογείου ύγρου

E 280

Προπιονικό όξύ⁽²⁾

Όψη

Υγρό άχρουν ή έλαφρώς κιτρινωπό

Περιεκτικότητα

Όχι όλιγότερο από 99%

Πτητικές ουσίες

Όχι περισσότερο από 0,05%

Αλκείδες

Όχι περισσότερο από 0,1%, εκφρασμένο σε φορμαλδεόδη

Σίδηρος

Όχι περισσότερο από 30% mg/kg

E 281

Προπιονικό νάτριο

Όψη

Κόνις κρυσταλλική, λευκή

Περιεκτικότητα

Όχι όλιγότερο από 99%, έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 105°C

Πτητικές ουσίες

Όχι περισσότερο από 4%, προσδιορισμένο έπειτα από ξήρανση επί 2
ώρες στους 105°C

(1) Τα δεδομένα αναφέρονται σε ύδατικό διάλυμα 80-85%. Για τα ύδατικά διαλύματα με μικρότερες συγκεντρώσεις θα πρέπει νά υπολογί-
ζονται οι τιμές που αντιστοιχούν στην περιεκτικότητά τους σε γαλακτικό όξύ.

(2) Τα δεδομένα αναφέρονται στο άνω προπιονικό όξύ. Για ύδατικά διαλύματα πρέπει νά υπολογίζονται οι τιμές που αντιστοιχούν
στην περιεκτικότητά τους σε προπιονικό όξύ.

Ουσίες αδιάλυτες στο νερό	Όχι πλέον του 0,3%
Ουσίες εύκολα οξειδούμενες	Ουδέν ίχνος
Σίδηρος	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg

E 282

Προπιονικό ασβέστιο

Όψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99%, έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 105°C
Ουσίες πτητικές	Όχι περισσότερο από 4%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 2 ώρες στους 105°C
Ουσίες αδιάλυτες στο νερό	Όχι περισσότερο από 0,3%
Ουσίες εύκολα οξειδούμενες	Ουδέν ίχνος
Σίδηρος	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg

E 283 Προπιονικό κάλιο

Όψη:	Κόνις λευκή, κρυσταλλική
Περιεκτικότητα:	Όχι λιγότερο από 99%, έπειτα από ξήρανση επί 2 ώρες στους 105 °C
Πτητικές ουσίες:	Όχι περισσότερο από 4%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 2 ώρες στους 105 °C
Ουσίες αδιάλυτες στο ύδωρ:	Όχι περισσότερο από 0,3%
Ουσίες εύκολα οξειδούμενες:	Ουδέν ίχνος
Σίδηρος:	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg

E 290

Διοξειδίο του άνθρακα

Όψη	Αέριο άχρουν
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99%, CO ₂ κατ' όγκον
Οξύτητα	Η διαθίβαση 915 ml του αερίου διά μέσου 50 ml ύδατος προσφάτως θρυσθέντος, δεν πρέπει να αποδίδει σε αυτό οξύτητα, ως προς την ήλιαν-θίνη, ανώτερη εκείνης 50 ml ύδατος προσφάτως θρυσθέντος περιεχόντων 1 ml υδροχλωρικού οξέος (0,1 N)
Ουσίες αναγωγικές, υδρόθειο και φινισφίνη	Η διαθίβαση 915 ml αερίου διά μέσου 25 ml αντιδραστηρίου αμμωνιακού νιτρικού αργύρου περιεχόντων 3 ml αμμωνίας δεν πρέπει να προκαλεί ούτε θόλωμα, ούτε αμαύρωση αυτού του διαλύματος
Μονοξείδιο του άνθρακα	Ένα αραιό διάλυμα αίματος έπειτα από ανάδευση με έναν όγκο 915 ml αερίου και προσθήκη ενός μίγματος πυρογαλλόλης και ταννικού οξέος, δεν πρέπει να παρουσιάζει χρώμα ρόζ, αλλά ένα χρωματισμό γκρι συγκρίσιμο με τόν παραγόμενο με τις ίδιες συνθήκες από έναν ίσο όγκο αερίου διοξειδίου του άνθρακα παραχθέντα δι' αποσυνθέσεως του οξίνου ανθρακικού νατρίου με υδροχλωρικό όξύ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VΓΑΝΤΙΟΞΕΙΔΩΤΙΚΑΜΕΡΟΣ IΑντιοξειδωτικά

Αρίθμηση Ονομασία

ΕΚΧ	
Ε 300	I-ασκορβικό οξύ
Ε 301	I-ασκορβικό νάτριο
Ε 302	I-ασκορβικό ασβέστιο
Ε 303	5,6 διακετυλο-I-ασκορβικό οξύ
Ε 304	6-παλμιτυλο-I-ασκορβικό οξύ
Ε 306	Εκχύλισμα φυσικής προέλευσης, πλούσια σε τοκοφερόλη
Ε 307	Συνθετική άλφα-τοκοφερόλη
Ε 308	Συνθετική γάμμα-τοκοφερόλη
Ε 309	Συνθετική δέλτα-τοκοφερόλη
Ε 310	Γαλλικός προπυλεστέρας
Ε 311	Γαλλικός οκτυλεστέρας
Ε 312	Γαλλικός δωδεκυλεστέρας
Ε 320	Βουτυλοϋδραξυανισόλη (BHA)
Ε 321	Βουτυλοϋδροξυτολουόλιο (BHT)

ΜΕΡΟΣ IIΟυσίες με αντιοξειδωτική δράση αλλά και άλλες ιδιότητες

Ε 220	Διοξειδίο του θείου
Ε 221	Θειώδες νάτριο
Ε 222	Όξινο θειώδες νάτριο
Ε 223	Διθειώδες νάτριο (πυροθειώδες νάτριο)
Ε 224	Διθειώδες κάλιο (πυροθειώδες κάλιο)
Ε 226	Θειώδες ασβέστιο
Ε 322	Λεκιθίνες

ΜΕΡΟΣ IIIΟυσίες που ενισχύουν την αντιοξειδωτική δράση άλλων ουσιών

Ε 270	Γαλακτικό οξύ
Ε 325	Θαλακτικό νάτριο
Ε 326	Γαλακτικό κάλιο
Ε 327	Γαλακτικό ασβέστιο
Ε 330	Κιτρικό οξύ
Ε 331	Άλατα νατρίου του κιτρικού οξέος
Ε 332	Άλατα καλίου του κιτρικού οξέος
Ε 333	Άλατα ασβεστίου του κιτρικού οξέος
Ε 334	Τρυγικό οξύ
Ε 335	Άλατα νατρίου του τρυγικού οξέος
Ε 336	Άλατα καλίου του τρυγικού οξέος
Ε 337	Τρυγικό καλιονάτριο
Ε 338	Ορθοφωσφορικό οξύ
Ε 339	Άλατα νατρίου του ορθοφωσφορικού οξέος
Ε 340	Άλατα καλίου του ορθοφωσφορικού οξέος
Ε 341	Άλατα ασβεστίου του ορθοφωσφορικού οξέος
Ε 372	Κιτρικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των εωδιμένων λιπαρών οξέων

ΜΕΡΟΣ IVΟυσίες για την διάλυση ή αραίωση των ουσιών του περιλαμβόνονται στα μέρη I-IIIΟνομασία

1. Ψερό πέσιμο, νερό απιονισμένο, νερό αποσταγμένο
2. Εδώδιμα λάδια
3. Εδώδιμα λίπη
4. Λιθουλίνη αλκοόλη
5. Γλυκερίνη
6. Σορβίτης
7. Προπυλενο-γλυκόλη (1,2 Προπανοδιόλη)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ψ

ΕΙΔΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΟΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΥΣΙΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΝΤΙΟΞΕΙΔΩΤΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

Γενικές παρατηρήσεις

- α) Πλήν αντιθέτου υποδείξεως, οι ποσότητες και τα εκατοστιαία ποσοστά υπολογίζονται κατά βάρος επί ανύδρου προϊόντος.
- β) Όταν το υπό συζήτηση προϊόν δεν είναι εξαρχής άνυδρο και τίθεται θέμα πτητικών υλών, αυτές περιλαμβάνουν, σημειωτέον, όλο το νερό συμπεριλαμβανομένου και του κρυσταλλικού τοιούτου.
- γ) Όταν δεν καθορίζονται ή θερμοκρασία και η διάρκεια της ξηράνσεως, αυτές πρέπει να νοούνται μέχρι λήψεως σταθερού βάρους και σε θερμοκρασία 105° C.
- δ) Όταν η έρμηνεία των κριτηρίων που καθορίζονται κατωτέρω απαιτεί τον όρισμό μερικών τεχνικών δεδομένων ως επί παραδείγματι του κενού, πρέπει να αναφερόμεθα στις μεθόδους ανάλυσεως που θεσπίζονται σε εφαρμογή του άρθρου 5 παράγραφος 2 της οδηγίας που αφορά τα αντιοξειδωτικά.
- ε) Όταν υποδεικνύεται η συγκέντρωση ενός διαλύματος, αυτή πρέπει να νοείται ως μάζα/όγκος, πλην αντιθέτου υποδείξεως.
- ς) Οι θερμοκρασίες αναφέρονται πάντοτε σε βαθμούς Κελσίου.
- η) Τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας τα εφαρμοζόμενα στις ουσίες E 220 έως E 224, E 226 και E 270 καθορίζονται στην οδηγία 65/66/ΕΟΚ.
- θ) Τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας τα εφαρμοζόμενα στη σαρβιτολη, τη γλυκερινή και την ουσία E 472 ζ) καθορίζονται στην οδηγία 78/663/ΕΟΚ.

E 300 – L-άσκορβικό οξύ

Χημική περιγραφή	(+)-L-άσκορβικό οξύ, 3-οξο-L-γουλοφουρανολακτόνη $C_6H_8O_6$.
Όψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή ή ελαφρώς κιτρινωπή.
Περιοχή τήξεως	189° - 193° C με μικρά αποσύνθεση.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $C_6H_8O_6$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Ειδική στροφική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20} = + 20,5^\circ$ έως $+ 21,5^\circ$ (C = 10% σε νερό).
Πτητικές υλές	Όχι περισσότερο από 0,4%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 24 ώρες σε θερμοκρασία περιβάλλοντος, σε ξηραντήρα θετικού όξέως ή φωσφορικού ανυδρίτου.
pH	2,4 έως 2,8 σε υδατικό διάλυμα 2%.

E 301 – L-άσκορβικό νάτριο

Χημική περιγραφή	Άλας νατρίου του (+)-L-άσκορβικού οξέος, ένολικο νάτριο της 3-οξο-L-γουλοφουρανολακτόνης, $C_6H_7O_6Na$.
------------------	---

Όψη	Κόνις κρυσταλλική ή ελαφρώς κιτρινωπή.
Περικεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $C_6H_5O_6Na$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Ειδική στροφοτική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20} = +103^\circ$ έως $+106^\circ$ ($C = 5\%$ σε νερό).
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 0,3% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 24 ώρες σε θερμοκρασία περιβάλλοντος, σε ξηραντήρα θειικού όξεος ή φωσφορικού ανυδρίτου.
pH	6,0 έως 8,0 εντός υδατικού διαλύματος 10%.

Ε 302 — L-άσκορβικό ασβέστιο

Χημική περιγραφή	Άλας ασβεστίου του (+)-L-άσκορβικού όξεος, $(C_6H_7O_6)_2Ca \times 2H_2O$.
Όψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή ή πολύ ελαφρώς τεφρά.
Περικεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $(C_6H_7O_6)_2Ca \times 2H_2O$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών έπειτα από ξήρανση επί 24 ώρες σε θερμοκρασία περιβάλλοντος, σε ξηραντήρα θειικού όξεος ή φωσφορικού ανυδρίτου.
Ειδική στροφοτική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20} = +95^\circ$ έως $+97^\circ$ ($C = 5\%$ σε νερό).
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 0,3% ($^{(1)}$), προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 24 ώρες σε θερμοκρασία περιβάλλοντος, σε ξηραντήρα θειικού όξεος ή φωσφορικού ανυδρίτου.
pH	6,0 έως 7,5 σε υδατικό διάλυμα 10%.

Ε 303 — διακετυλο-5,6-L-άσκορβικό όξύ

Χημική περιγραφή	Διοξικός έστέρας του άσκορβικού όξεος, παράγωγος του (+)-L-άσκορβικού όξεος, $C_{10}H_{12}O_8$.
Όψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή ή ελαφρώς κιτρινωπή.
Περιοχή τήξεως	155 - 158 °C
Περικεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $C_{10}H_{12}O_8$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Ειδική στροφοτική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20} = -77^\circ$ έως -79° ($C = 2\%$ σε μεθανόλη).
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 1% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως επί 24 ώρες σε θερμοκρασία περιβάλλοντος, σε ξηραντήρα θειικού όξεος ή φωσφορικού ανυδρίτου.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,1% της ουσίας, απηλλαγμένης πτητικών υλών, έπειτα από αποτέφρωση στους 800 ± 25 °C

Ε 304 — παλμιτυλο-6-L-άσκορβικό όξύ

Χημική περιγραφή	Παλμιτικός έστέρας του άσκορβικού όξεος, παράγωγο του (+)-L-άσκορβικού όξεος, παλμιτικός έστέρας του L-άσκορβικού όξεος, 6-0-παλμιτυλο-3-όξο-L-γαλοφουρανολακτόνη, $C_{44}H_{76}O_7$.
------------------	--

Όψη	Κόνις άχρώδης, λευκή ή λευκοκίτρινωπή ή κρύσταλλοι λευκοκίτρινοποι.
Περμεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98% $C_{22}H_{40}(O)$ επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών όλών.
Περμιζή τήξεως	111-113°C (μετάβαση σε πυκνορρευστή μορφή χωρίς σαφή τήξη).
Ειδική σπριφυική ικανότητα	Όχι περισσότερο από 1% προσδιορισμένο δια ξηράνσεως επί 24 ώρες, σε ξηραντήρα θεικού όξεος ή φωσφορικού άνυδρίτου.
Πτητικές όλες	Όχι περισσότερο από 1% προσδιορισμένο δια ξηράνσεως επί 24 ώρες σε θερμοκρασία περιβάλλοντος, σε ξηραντήρα θεικού όξεος ή φωσφορικού άνυδρίτου.
Τεφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,2% επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών όλών, έπειτα από άποτέφρωση στους $800 \pm 25^\circ C$.

Ε 306 — έκχυλίσματα φυσικής προέλευσεως πλούσια σε τοκοφερόλες

Χημική περιγραφή	Συμπυκνωμένο μίγμα τοκοφερολών που έχει παρυληφθεί από θρώσιμα φυτικά έλαια ή υποπροϊόντα τους.
Όψη	Έλαιο πυκνορρευστο, διαυγές, έρυθροκάστανο έως έρυθρό.
Περμεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 34% τοκοφερόλες συνολικώς(1).
Ειδικό βάρος d_4^{20}	Όχι κατώτερο από 0,928 και όχι άνωτερο από 0,951(1).
Έκθεθρα λιπαρά όξέα	Όχι περισσότερα από 3% εκφρασμένο σε ελαϊκό όξύ(1).

Ε 307 — έλαιο - τοκοφερόλη, συνθετική

Χημική περιγραφή	Συνθετική dl. α-τοκοφερόλη, 2, 5, 7, 8-τετραμέθυλο-2-(4', 8', 12'-τριμεθυλοτριδεκυλο)-6-χρωμανόλη, $C_{29}H_{50}O_2$.
Όψη	Έλαιο πυκνορρευστο, διαυγές, έλαφρώς κίτρινο, μετατρεπόμενο σε σκοτεινότερο δια έκθεσεως στον άέρα ή τό φώς.
Περμεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 96% $C_{29}H_{50}(O_2)$.
Μέκτης διαθλάσεως n_D^{20}	Όχι κατώτερος από 1,503 και όχι άνωτερος από 1,507(1).
Ειδικό βάρος d_4^{20}	Όχι κατώτερο από 0,947 και όχι άνωτέρω από 0,958(1).
Ειδική απορρόφηση $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ σε ιθανόλη	Απορρόφηση στα 292 nm: $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ (292 nm): όχι λιγότερο από 72 και όχι περισσότερο από 76. Απορρόφηση στα 255 nm: $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ (255 nm): όχι λιγότερο από 6,0 και όχι περισσότερο από 8,0.
Τεφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,1% έπειτα από άποτέφρωση στους $800 \pm 25^\circ C$ (1).

Ε 308 — γ-τοκοφερόλη συνθετική

Χημική Περιγραφή	DL-γ-τοκοφερόλη συνθετική, 2, 7, 8-τριμεθυλο-2-(4', 8' 12'-τριμεθυλοτριδεκύλο)-6-χρωμανόλη, $C_{28}H_{46}O_2$.
Όψη	Έλαιο πυκνόρρευστο, διαυγές, ελαφρώς κίτρινο, μετατρέπόμενο σε σκοτεινότερο διά έκθεσως στον αέρα ή το φως.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 97% $C_{28}H_{46}O_2$ (¹).
Δείκτης διαθλάσεως n_D^{20}	Όχι κατώτερος από 1,503 και όχι ανώτερος από 1,507(¹).
Ειδικό βάρος d_4^{20}	Όχι κατώτερο από 0,948 και όχι ανώτερο από 0,959(¹).
Ειδική απορρόφηση $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ σε αιθανόλη	Απορρόφηση στα 298 nm: $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ (298 nm): όχι ολιγότερο από 91 και όχι περισσότερο από 97. Απορρόφηση στα 257 nm: $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ (257 nm): όχι ολιγότερο από 5,0 και όχι περισσότερο από 8,0.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 1%, έπειτα από αποτέφρωση στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$ (¹).

Ε 309 — δ - τοκοφερόλη συνθετική

Χημική περιγραφή	DL-δ-τοκοφερόλη συνθετική, 2-8-διμεθυλο-2-(4', 8', 12'-τριμεθυλοτριδεκύλο)-6-χρωμανόλη, $C_{28}H_{46}O_2$.
Όψη	Έλαιο πυκνόρρευστο, διαυγές, ελαφρώς κίτρινο ή πορτοκαλόχρουν, μετατρέπόμενο σε σκοτεινότερο διά έκθεσως στον αέρα ή το φως.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 97% $C_{28}H_{46}O_2$ (¹).
Δείκτης διαθλάσεως n_D^{20}	Όχι κατώτερος από 1,500 και όχι ανώτερος από 1,504(¹).
Ειδικό βάρος d_4^{20}	Όχι κατώτερο από 0,952 και όχι ανώτερο από 0,962(¹).
Ειδική απορρόφηση $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ σε αιθανόλη	Απορρόφηση στα 298 nm: $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ (298 nm): όχι λιγότερο από 89 και όχι περισσότερο από 95. Απορρόφηση στα 257 nm: $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ (257 nm): όχι λιγότερο από 3,0 και όχι περισσότερο από 6,0.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,1%, έπειτα από αποτέφρωση στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$ (¹).

Ε 310 — γαλλικός προπυλεστέρας

Χημική περιγραφή	Γαλλικός προπυλεστέρας, η-προπυλικός εστέρας του 3,4,5-τρι-όξυθθενζοϊκού όξινος, $C_{10}H_{12}O_5$.
Όψη	Κόνις κρυσταλλική, λευκή έως λευκοκίτρινη.

Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $C_{10}H_{12}O_5$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Περιοχή τήξεως	146 - 150 °C έπεται από ξήρανση στους 110 °C επί 4 ώρες.
Ειδική απορρόφηση $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ σε αιθανόλη	Απορρόφηση στα 275 nm $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ (275 nm): όχι λιγότερο από 485 και όχι περισσότερο από 505.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 1,0%, προσδιορισμένο έπεται από ξήρανση στους 110 °C επί 4 ώρες.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,05%, επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών, έπεται από απότέφρωση στους 800 ± 25 °C.
Ελεύθερα όξια	Όχι περισσότερα από 0,5%, έκφρασμένο σε γαλλικό όξύ (8,506 mg γαλλικού όξeos αντιστοιχούντων σε 1 ml υδροξειδίου του νατρίου 0,05 N).
Οργανοχλωριούχα παράγωγα	Όχι περισσότερα από 100 mg/kg έκφρασμένα σε χλώριο.

E 311 – γαλλικός οκτυλεστέρας

Χημική περιγραφή	Γαλλικός οκτυλεστέρας, έστερας n-οκτυλικός του 3,4,5-τριυδροξυβενζοϊκού όξeos, $C_{15}H_{22}O_5$.
Όψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή λίαν έλαφρώς κιτρινίζουσα.
Περιοχή τήξεως	99 - 102,5 °C έπεται από ξήρανση στους 90 °C επί 6 ώρες.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98,5% $C_{15}H_{22}O_5$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Ειδική απορρόφηση $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ σε αιθανόλη	Μεγίστη απορρόφηση στα 275 nm $E_{1\%}^{1\text{cm}}$ (275 nm): όχι λιγότερο από 375 και όχι περισσότερο από 390.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 0,5 προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 90 °C επί 6 ώρες.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,05%, επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών, έπεται από απότέφρωση στους 800 ± 25 °C.
Ελεύθερα όξια	Όχι περισσότερο από 0,5%, έκφρασμένο σε γαλλικό όξύ (8,506 mg γαλλικού όξeos αντιστοιχούντων σε 1 ml υδροξειδίου του νατρίου 0,05 N).
Οργανοχλωριούχα παράγωγα	Όχι περισσότερο από 100 mg/kg έκφρασμένα σε χλώριο.

E 312 – γαλλικός δωδεκυλεστέρας

Χημική περιγραφή	Γαλλικός δωδεκυλεστέρας, γαλλικός λαυριλεστέρας, n-δωδεκυλικός έστερας του 3,4,5-τριυδροξυβενζοϊκού όξeos, $C_{19}H_{30}O_5$.
Όψη	Κόνις κρυσταλλική λευκή έως λευκοκίτρινη.
Περιοχή τήξεως	95 έως 98 °C έπεται από ξήρανση στους 90 °C επί 6 ώρες.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98,5% $C_{19}H_{30}O_5$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ)

Ειδική απορρόφηση $E \frac{1\%}{1 \text{ cm}}$ σε αιθανόλη	Απορρόφηση στα 276 nm: $E \frac{1\%}{1 \text{ cm}}$ (275 nm): όχι λιγότερο από 300 και περισσότερο από 325.
Πηκτικές ύλες	Όχι περισσότερο από 0,5% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 90 °C επί 6 ώρες.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,05% επί ουσίας απηλλαγμένης πηκτικών υλών, έπειτα από αποτέφρωση στους 800 ± 25 °C.
Ελεύθερα όξινα	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σε γαλλικό όξύ (8,056 mg γαλλικού όξeos αντιστοιχούντων σε 1 ml υδροξειδίου του νατρίου, 0,05 N).
Οργανοχλωριούχα παράγωγα	Όχι περισσότερο από 100 mg/kg εκφρασμένα σε χλώριο.

E 320 – θουτυλοϋδροξυανισόλη (BHA)

Χημική περιγραφή	Μίγμα από 3 και 2-tert-θουτυλο-4-ϋδροξυανισόλη, 2 και 3-tert-θουτυλο-4-μεθοξυφαινόλη, $C_{11}H_{16}O_2$.
Όψη	Κόνις ή εύμεγέθεις κρύσταλλοι κηρώδους εμφάνισεως, λευκοί έως ελαφρώς κιτρινίζοντες με ελαφρά αρωματική όσμη.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98,5% $C_{11}H_{16}O_2$ και όχι λιγότερο από 85% από τό ισομερές 3-τετρα-θουτυλο-4-ϋδροξυανισόλη(1).
Ειδική απορρόφηση $E \frac{1\%}{1 \text{ cm}}$ σε αιθανόλη	Απορρόφηση στα 290 nm: $E \frac{1\%}{1 \text{ cm}}$ (290 nm): όχι λιγότερο από 190 και όχι περισσότερο από 210. Απορρόφηση στα 228 nm: $E \frac{1\%}{1 \text{ cm}}$ (228 nm): όχι λιγότερο από 326 και όχι περισσότερο από 345.
Περιεκτικότητα σε 4-ϋδροξυανισόλη	Όχι περισσότερο από 0,5%.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,05% έπειτα από αποτέφρωση στους 280 ± 25 °C(1).

E 321 – θουτυλοϋδροξυτολινόλιο (BHT)

Χημική περιγραφή	2,6-tert-θουτυλο-1-κρεσόλη, 4-μεθυλο-2,6-δι-tert-θουτυλο φαινόλη, $C_{15}H_{24}O$.
Όψη	Προϊόν κρυσταλλικό ή κρύσταλλοι αποκονιούμενοι, λευκοί.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $C_{15}H_{24}O$.
Περιοχή τήξεως	69 - 70 °C
Ειδική απορρόφηση $E \frac{1\%}{1 \text{ cm}}$ σε αιθανόλη	Απορρόφηση στα 278 nm: $E \frac{1\%}{1 \text{ cm}}$ (278 nm): όχι λιγότερο από 81 και όχι περισσότερο από 88.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,005% έπειτα από αποτέφρωση στους 800 ± 25 °C(1).

Ε. 322 – λεκιθίνες

Χημική περιγραφή	Οι λεκιθίνες είναι μίγματα ή κλάσματα φωσφατιδίων λαμβανόμενα δια φυσικών μεθόδων από θρώσιμες ουσίες, ζώικες ή φυτικές. Οι λεκιθίνες μπορούν να έχουν ελαφρώς λευκανθεί σε υδατικό περιβάλλον, με άξυγονοόχο ύδωρ. Η αξείδωση αυτή δεν μπορεί να μεταβάλει χημικώς τα φωσφατίδια των λεκιθινών.
Όψη	Πυκτό ή ημίρρεστο, πυκνόρρεστο ή κόνις, χρώματος καστανού.
Περικτιότητα	Όχι λιγότερο από 60% ούσιων υδαλύτων στην άκετόνη ⁽¹⁾ .
Πηκτικές δυν.	Όχι περισσότερο από 2% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 1 ώρα ⁽¹⁾ .
Ουσίες υδαλύτες στο τολυνόλιο	Όχι περισσότερο από 0,3% ⁽¹⁾ .
Αριθμός οξέων	Όχι περισσότερο από 35 mg υδροξειδίου του καλίου ανά γραμμάριο ⁽¹⁾ .
Αριθμός υπεροξειδίων	Κατώτερος ή ίσος του 10, εκφρασμένος σε χιλιοστοισοδύναμα ανά χιλιόγραμμο.

Ε. 325 – γαλακτικό νάτριο

Χημική περιγραφή	Άλας νατρίου του γαλακτικού οξέος, $C_3H_5O_3Na$.
Όψη	Μάζα λευκή, υγροσκοπική, των διαλυμάτων της παρουσιάζομένων σχεδόν άχρωσων καί άοσμων.
Περιγραφή	Το προϊόν παρουσιάζεται συνήθως στο εμπόριο υπό μορφή υδατικού διαλύματος περιέχοντος 50 έως 80% (μάζα μάζα) ανόδρου γαλακτικού νατρίου.
Περικτιότητα	Όχι λιγότερο από 98% $C_3H_5O_3Na$ της ξηράς ουσίας.
Οξύτητα	Όχι περισσότερο από 0,5% της ξηράς ουσίας, εκφρασμένο σε γαλακτικό όξύ.
Ουσίες αναγωγικές	Οόδεμία αναγωγή του φελλγγείου όγροϋ.

Ε. 326 – γαλακτικό κάλιο

Χημική περιγραφή	Άλας καλίου του γαλακτικού οξέος, $C_3H_5O_3K$.
Περιγραφή	Το προϊόν παρουσιάζεται συνήθως στο εμπόριο με μορφή υδατικού διαλύματος, ελαφρώς σιροπιώδους, διαγούδς, σχεδόν άοσμου με περιποιον 60% (μάζα μάζα) ανόδρο γαλακτικό κάλιο.
Περικτιότητα	Όχι λιγότερο από 98% $C_3H_5O_3K$ έπειτα από ξηρανση.
Οξύτητα	Όχι περισσότερο από 0,5% της ξηράς ουσίας εκφρασμένο σε γαλακτικό όξύ.
Αναγωγικές ουσίες	Οόδεμία αναγωγή του φελλγγείου όγροϋ.

⁽¹⁾ Οι «φωσφατιδίες» αυτές περιλαμβάνονται στο τον «Προσδιορισμό 11.1.1».

Ε 327 – γαλακτικό άσθέςτιο

Χημική περιγραφή	Άλας άσθέςτιου του γαλακτικού όξεος, διγαλακτικό άσθέςτιο ($C_3H_5O_2)_2Ca$. Αναγνρίσκεται όμοίως στο έμποριο όπο μορφές ένυδρες (1,3 ή 4,5 μόρια ύδατος).
Όψη	Κόνις κρυσταλλική ή κόκκοι λεύκοι σχεδόν άοσμοι.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98% ($C_3H_5O_2)_2Ca$ επί ούσις άπηλλαγμένης πτητικών όλών.
Πτητικές ύλες	Προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 120 °C επί 4 ώρες: — άνυδρο: όχι περισσότερο από 3%, — με ένα μόριο ύδατος: όχι περισσότερο από 8%, — με τρία μόρια ύδατος: όχι περισσότερο από 20%, — με 4,5 μόρια ύδατος: όχι περισσότερα από 27%.
Όξύτητα	Όχι περισσότερο από 0,5% της ξηράς ούσις, έκφρασμένο σε γαλακτικό όξύ.
Φθόριοόχα	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg έκφρασμένα σε φθόριο.
Αναγωγικές ούσις	Ούδεμία άναγωγή του φελιγγείου ύγρου.

Ε 330 – κιτρικό όξύ

Χημική περιγραφή	2-όδροξυ-1, 2, 3-προπανο-τρικαρβονικό όξύ, $C_6H_8O_7$. Αναγνρίσκεται στο έμποριο όπο μορφή άνυδρη ή με ένα μόριο ύδατος.
Όψη	Στερεό κρυσταλλικό άχρουν ή φωτοδιαχέον, ή κόνις λευκή κρυσταλλική.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99,5% $C_6H_8O_7$ έπειτα από ξήρανση.
Πτητικές ύλες	Άνυδρο: όχι περισσότερο από 0,5%, Μονοένυδρο: όχι περισσότερο από 8,8%.
Όξάλικά	Όχι περισσότερο από 0,05% έκφρασμένο σε όξάλικό όξύ, έπειτα από ξήρανση.
Τέφρα θειική	Όχι περισσότερο από 0,05% της ξηράς ούσις έπειτα από άποτέφρωση στους 800 ± 25 °C.
Αοκιμασία θειικού όξεος	1 g δείγματος διαλελυμένο σε 10 ml θειικού όξεος 95% καί θερμανθέν επί 60 min στους 90 °C δέν παρουσιάζει χρωματισμό πιο σκοτεινό από ένα διάλυμα περιέχον 0,5 μέρη διαλύματος $CoCl_2 \times 6H_2O$ (59,5 mg/ml) καί 4,5 μέρη διαλύματος $FeCl_3 \times 6H_2O$ (45,0 mg/ml).

Ε 331 – άλατα νατρίου του κιτρικού όξεος**α) Κιτρικό μονονάτριο**

Χημική περιγραφή	Μονονάτριο άλας του κιτρικού όξεος, $C_6H_5O_7H_2Na$, με μορφή άνυδρη ή μονοένυδρη.
Όψη	Κόνις λευκή κρυσταλλική ή κρύσταλλοι άχρροι.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $C_6H_5O_7H_2Na$ επί ούσις άπηλλαγμένης πτητικών όλών.

Πτητικές ύλες	Προσδιορισμένες έπειτα από ξήρανση στους 120 °C επί 2 ώρες: — άνυδρο: όχι περισσότερο από 1,0%, — μονοένυδρο: όχι περισσότερο από 8,8%.
Όξαλικά	Όχι περισσότερο από 0,05%, εκφρασμένο σε όξαλικά όξυ.
pH	Προσδιορισμένο σε διάλυμα 1%, όχι λιγότερο από 3,5 και όχι περισσότερο από 3,8.

ii) Κιτρικό δινάτριο

Χημική περιγραφή	Δινάτριο άλας του κιτρικού όξέος με 1,5 μόριο ύδατος $C_6H_5O_7HNa_2 \times 1,5 H_2O$
Όψη	Κόνις λευκή κρυσταλλική ή κρύσταλλοι άχρωοι.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $C_6H_5O_7HNa_2$ επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
Πτητικές ύλες	Προσδιορισμένες έπειτα από ξήρανση στους 180 °C επί 2 ώρες όχι περισσότερο από 13%.
Όξαλικά	Όχι περισσότερο από 0,05%, εκφρασμένο σε όξαλικά όξυ.
pH	Προσδιορισμένο σε διάλυμα 1% όχι λιγότερο από 4,9 και όχι περισσότερο από 5,2.

iii) Κιτρικό τρινάτριο

Χημική περιγραφή	Τρινάτριο άλας του κιτρικού όξέος υπό μορφή άνυδρη, διένυδρη ή πενταένυδρη, $C_6H_5O_7Na_3$.
Όψη	Κόνις λευκή κρυσταλλική ή κρύσταλλοι άχρωοι.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $C_6H_5O_7Na_3$ επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.
Πτητικές ύλες	Προσδιορισμένες έπειτα από ξήρανση στους 180 °C επί 2 ώρες: — άνυδρο: όχι περισσότερο από 1,0%, — διένυδρο: όχι περισσότερο από 13,5%, — πενταένυδρο: όχι περισσότερο από 30,3%.
Όξαλικά	Όχι περισσότερο από 0,05%, εκφρασμένο σε όξαλικά όξυ.
pH	Προσδιορισμένο σε διάλυμα 1%, όχι λιγότερο από 7,0 και όχι περισσότερο από 9,0.

Ε 332 - άλατα καλίου του κιτρικού όξέος

i) Κιτρικό μονοκάλιο

Χημική περιγραφή	Μονοκάλιο άλας του κιτρικού όξέος, $C_6H_5O_7H_2K$.
------------------	--

<i>Περιγραφή</i>	Άμορφοι κόκκοι, λευκοί, υγροσκοπικοί ή κρυσταλλοί διαφανείς.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 99% $C_6H_5O_3H_2K$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι περισσότερο από 1%, προσδιορισμένο έπειτα από ξήρανση στους 120 °C επί 4 ώρες.
<i>Όξαλικά</i>	Όχι περισσότερο από 0,05%, εκφρασμένο σε όξαλικά όξι.
<i>pH</i>	Προσδιορισμένο σε διάλυμα 1%, όχι λιγότερο από 3,5 και όχι περισσότερο από 3,8.

ii. Κιτρικό τρικάλιο

<i>Χημική περιγραφή</i>	Τρικάλιο άλας μονοένυδρο του κιτρικού οξέος, $C_6H_5O_7K_3 \times H_2O$
<i>Περιγραφή</i>	Άμορφοι κόκκοι, λευκοί, υγροσκοπικοί, ή κρυσταλλοί διαφανείς.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 99% $C_6H_5O_7K_3$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι περισσότερο από 6%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 180 °C επί 4 ώρες.
<i>Όξαλικά</i>	Όχι περισσότερο από 0,05%, εκφρασμένο σε όξαλικά όξι.
<i>pH</i>	Προσδιορισμένο σε διάλυμα 1%, όχι λιγότερο από 7,0 και όχι περισσότερο από 9,0.

E 333 – κιτρικά άλατα ασβεστίου

i. Κιτρικό μονοασβέστιο

<i>Χημική περιγραφή</i>	Μονοασβέστιο μονοένυδρο άλας του κιτρικού οξέος, $(C_6H_5O_7)_2H_4Ca \times H_2O$.
<i>Όψη</i>	Κόνις λεπτή, λευκή.
<i>Περιεκτικότητα</i>	Όχι λιγότερο από 97,5% $(C_6H_5O_7)_2H_4Ca$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
<i>Πτητικές ύλες</i>	Όχι περισσότερο από 7%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 120 °C επί 4 ώρες.
<i>Ανθρακικά</i>	Η διάλυση ενός γραμμαρίου κιτρικού ασβεστίου σε 10 ml υδροχλωρικού οξέος 2 N δεν πρέπει να εκλύει παρά μόνο μερικές μεμωγμένες φυσαλίδες.
<i>Όξαλικά</i>	Όχι περισσότερο από 0,05%, εκφρασμένο σε όξαλικά όξι.
<i>Φθόριο</i>	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg εκφρασμένο σε φθόριο.

ii. Κιτρικό διασβέστιο

<i>Χημική περιγραφή</i>	Διασβέστιο τριένυδρο άλας του κιτρικού οξέος, $C_6H_5O_7)_2H_2Ca_2 \times 3H_2O$.
-------------------------	--

Όψη	Κόνις λευκή, λεπτή.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 97,5% $(C_{10}H_{12}O)_2 \cdot H_2Ca_2$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 20% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 120 °C επί 4 ώρες.
Ανθρακικά	Η διάλυση ενός γραμμαρίου κιτρικού άσβεστιού σε 10 ml υδροχλωρικού όξους 2 N δεν πρέπει να εκλύει παρά μόνο μερικές μονομονόμενες φυσαλίδες.
Οξάλικά	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σε οξάλικό όξύ.
Φθόριο	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg εκφρασμένο σε φθόριο.

iii. Κιτρικό τριασθέσιο

Λημκή περιγραφή	Τριασθέσιο τετραεννίο άλας του κιτρικού όξους. $(C_6H_4O)_2Ca_3 \cdot 4H_2O$
Όψη	Κόνις λευκή, λεπτή.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 97,5% $(C_6H_5O)_2Ca_3$ επί ουσίας απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 14% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 150 °C επί 4 ώρες.
Ανθρακικά	Η διάλυση ενός γραμμαρίου κιτρικού άσβεστιού σε 10 ml υδροχλωρικού όξους 2 N δεν πρέπει να εκλύει παρά μόνο μερικές μονομονόμενες φυσαλίδες.
Οξάλικά	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σε οξάλικό όξύ.
Φθόριο	Όχι περισσότερο από 30 mg/kg εκφρασμένο σε φθόριο.

Ε. 334 - τρυγικό όξύ

Λημκή περιγραφή	Γ-(+)-τρυγικό όξύ, 2,3-διυδροξυ-ηλεκτρικό όξύ $C_4H_6O_6$.
Όψη	Στερεό, κρυσταλλικό, άχρουν ή φωτοδιαχέον ή κόνις κρυσταλλική λευκή.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99,5% $C_4H_6O_6$.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 0,5%.
Γεωμ. θεική	Όχι περισσότερο από 0,1% της ξηράς ουσίας, έπειτα από άποτέφωση στους 800 ± 25 °C.
Οξάλικά	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένα σε οξάλικό όξύ.
Περιοχή τήξεως	168-170 °C.
Ειδική σπριφική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20}$ από +11,5 έως +13,5 (c = 20% σε νερό).

Ε 335 – άλατα νατρίου του τρυγικού όξέος

i. Τρυγικό μονονάτριο

Χημική περιγραφή	Μονονάτριο μονοένυδρο άλας του L-(+)-τρυγικού όξέος: $C_4H_4O_6HNa \cdot H_2O$
Περιγραφή	Κρύσταλλοι διαφανείς άχροοι
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο, από 99%, $C_4H_4O_6HNa$ επί ούσις απηλλαγμένης πτητικών ύλων.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 10%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.
Όξάλικά	Όχι περισσότερο από 0,05%, εκφρασμένο σε όξάλικό όξύ.

ii. Τρυγικό δινάτριο

Χημική περιγραφή	Δινάτριο διένυδρο άλας του L-(+)-τρυγικού όξέος: $C_4H_4O_6Na_2 \times 2H_2O$
Περιγραφή	Κρύσταλλοι διαφανείς, άχροοι.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99%, $C_4H_4O_6Na_2$ επί ούσις απηλλαγμένης πτητικών ύλων.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 17%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 150 °C επί 4 ώρες.
Όξάλικά	Όχι περισσότερο από 0,05%, εκφρασμένο σε όξάλικό όξύ.

Ε 336 – άλατα καλίου του τρυγικού όξέος

i. Κιτρικό μονοκάλιο

Χημική περιγραφή	Μονοκάλιο άνυδρο άλας του L-(+)-τρυγικού όξέος: $C_4H_4O_6HK$.
Περιγραφή	Κόνις λευκή κρυσταλλική ή κόκκοι.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98%, $C_4H_4O_6HK$ επί ούσις απηλλαγμένης πτητικών ύλων.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 1%, προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.
Όξάλικά	Όχι περισσότερο από 0,05%, εκφρασμένο σε όξάλικό όξύ.

ii. Τρυγικό δικάλιο

Χημική περιγραφή	Δικάλιο άλας του L-(+)-τρυγικού όξέος με ένα μόριο ύδατος ανά δύο μόρια: $C_4H_4O_6K_2 \times \frac{1}{2}H_2O$
Περιγραφή	Κόνις λευκή κρυσταλλική ή κόκκοι.

Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $C_4H_4O_6K_2$ επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών υλών.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 4% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 150 °C επί 4 ώρες.
Οξάλικά	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σε οξάλικό οξύ.

Ε 337 – διπλό τρυγικό άλας νατρίου και καλίου (τρυγικό καλιονάτριο)

Χημική Περιγραφή	Παραγώγο του 1, (+) τρυγικού οξέος, 1, (+) τρυγικό νάτριο-κάλιο· ανευρίσκεται στο έμποριο με μορφή διπλού άλατος νατρίου καλίου του τρυγικού οξέος με 4 μόρια κρυσταλλικού ύδατος· $C_4H_4O_6KNa \cdot 4H_2O$
Περιγραφή	Άχρωοι κρυσταλλοί ή κόνις κρυσταλλική λευκή.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 99% $C_4H_4O_6KNa$ επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών υλών.
Πτητικές ύλες	Όχι περισσότερο από 21% προσδιορισμένο, διά ξηράνσεως στους 150 °C επί 3 ώρες.
Οξάλικά	Όχι περισσότερο από 0,05% εκφρασμένο σε οξάλικό οξύ.

Ε 338 – όρθοφωσφορικό οξύ

Χημική περιγραφή	Όρθοφωσφορικό οξύ H_3PO_4 σε συμπυκνωμένο βιδατικό διάλυμα.
Όψη	Υγρο άνωγές, άχρουν καί πυκνότερο.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 85% H_3PO_4 (¹).
Χλωριούχα	Όχι περισσότερο από 200 mg/kg εκφρασμένο σε χλώριο(¹).
Νιτρικά	Όχι περισσότερο από 5 mg/kg εκφρασμένα σε $NaNO_3$ (¹).
Θειικά	Όχι περισσότερο από 1500 mg/kg εκφρασμένα σε $CaSO_4$ (¹).
Φθοριούχα	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg εκφρασμένα σε φθόριο(¹).
Πτητικά οξέα	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg εκφρασμένα σε όξικό οξύ(¹).

Ε 339 – όρθοφωσφορικά άλατα νατρίου

1. Όρθοφωσφορικό μονονάτριο

Χημική περιγραφή	Μονοφωσφορικό μονονάτριο, όξινο μονοφωσφορικό μονονάτριο, όρθοφωσφορικό μονονάτριο, μονοβασικό φωσφορικό νάτριο· NaH_2PO_4 . Το προϊόν ανευρίσκεται στο έμποριο υπό μορφή άνωδρη ή ένυδρη με 1 ή 2 μόρια ύδατος.
Όψη	Κόνις, κρυσταλλοί ή κόκκοι λευκοί έλαφώς διαρρέοντες.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 97% NaH_2PO_4 επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών υλών.

(¹) Οι προσδιορισμοί αυτές εφαρμόζονται επί του προϊόντος ως έχει.

Πτητικές ύλες: Προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 60 °C επί 1 ώρα, έπειτα στους 105 °C επί 4 ώρες:

- άνυδρο: όχι περισσότερο από 2%.
- με ένα μόριο ύδατος: όχι περισσότερο από 15%.
- με δύο μόρια ύδατος: όχι περισσότερο από 25%.

Ουσίες αδιάλυτες στο νερό: Όχι περισσότερο από 0,2% επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.

Φθλοιοϋχα: Όχι περισσότερο από 10 mg/kg έκφρασμένα σε χλώριο.

ii) Όρθοφωσφορικό δινάτριο

Χημική περιγραφή: Μονοφωσφορικό δινάτριο, φωσφορικό νάτριο δευτεροταγές, όρθοφωσφορικό δινάτριο, δξίνο φωσφορικό δινάτριο: Na_2HPO_4 .

Τό προϊόν άνευρίσκεται στο έμποριο υπό μορφή άνυδρη και ένυδρη με 2, 7 ή 12 μόρια ύδατος.

Όψη: Άνυδρο: κόνις λευκή, ύγροσκοπική.

Με δύο μόρια ύδατος: στερεό κρυσταλλικό λευκό.

Με 7 μόρια ύδατος: άμορφοι κόκκοι ή κρύσταλλοι λευκοί έξανθίζοντες.

Με 12 μόρια ύδατος: κόνις ή κρύσταλλοι λευκοί, έξανθίζοντες.

Περιεκτικότητα: Όχι λιγότερο από 98% Na_2HPO_4 επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.

Πτητικές ύλες: Προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 60 °C επί 1 ώρα, έπειτα στους 105 °C επί 4 ώρες:

- άνυδρο: όχι περισσότερο από 5%.
- με ένα μόριο ύδατος: όχι περισσότερο από 21%.
- με 7 μόρια ύδατος: όχι περισσότερο από 50%.
- με 12 μόρια ύδατος: όχι περισσότερο από 61%.

Ουσίες αδιάλυτες στο νερό: Όχι περισσότερο από 0,2% επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.

Φθλοιοϋχα: Όχι περισσότερο από 10 mg/kg έκφρασμένα σε φθόριο.

iii) Όρθοφωσφορικό τρινάτριο

Χημική περιγραφή: Μονοφωσφορικό τρινάτριο, όρθοφωσφορικό τρινάτριο: Na_3PO_4 . Τό προϊόν άνευρίσκεται στο έμποριο υπό μορφή άνυδρη ή ένυδρη με 1 ή 12 μόρια ύδατος.

Όψη: Κόνις, κρύσταλλοι ή κόκκοι λευκοί.

Περιεκτικότητα: Όχι λιγότερο από 97% Na_3PO_4 επί ουσίας άπηλλαγμένης πτητικών ύλων.

Πτητικές ύλες: Προσδιορισμένες έπειτα από ξήρανση στους 105 °C επί 1 ώρα και έν συνεχεία διά πυρώσεως στους 800 ± 25 °C επί 30 λεπτά:

- άνυδρο: όχι περισσότερο από 2%.
- με ένα μόριο ύδατος: όχι περισσότερο από 9%.
- με 12 μόρια ύδατος: όχι περισσότερο από 55%.

Ούσιες αδιάλυτες στο νερό	Όχι περισσότερο από 32% επί ούσιως απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Φθοριοξύ	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg εκφρασμένα σε φθόριο.

Ε 340 – ὀρθοφωσφορικά ἑλικάτα καλίου

i. Ὄρθοφωσφορικό μονοκάλιο

Χημική περιγραφή	Μονοφωσφορικό μονοκάλιο, ὀξινό μονοφωσφορικό μονοκάλιο KH_2PO_4 .
Όψη	Άχρωοι κρυστάλλοι ἢ κόνις λευκή κοκκώδης ἢ κρυσταλλική ὑγροσκοπική.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98% KH_2PO_4 επί ούσιως απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Πτητικές ὕλες	Όχι περισσότερο από 2% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 105 °C ἐπὶ 4 ὥρες.
Ούσιες αδιάλυτες στο νερό	Όχι περισσότερο από 0,2% ἐπὶ ούσιως απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Φθοριοξύ	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg εκφρασμένα σε φθόριο.

ii. Ὄρθοφωσφορικό δικάλιο

Χημική περιγραφή	Μονοφωσφορικό δικάλιο, φωσφορικό κάλιο δευτεροταγές, ὀξινό ὀρθοφωσφορικό δικάλιο, φωσφορικό δικάλιο K_2HPO_4 .
Όψη	Προϊόν κοκκώδες, ὑγροποιήσιμο, ἄχρωοι ἢ λευκοί.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98% K_2HPO_4 ἐπὶ ούσιως απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Πτητικές ὕλες	Όχι περισσότερο από 2% προσδιορισμένο διά ξηράνσεως στους 105 °C ἐπὶ 4 ὥρες.
Ούσιες αδιάλυτες στο νερό	Όχι περισσότερο από 0,2% ἐπὶ ούσιως απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Φθοριοξύ	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg εκφρασμένα σε φθόριο.

iii. Ὄρθοφωσφορικό τρικάλιο

Χημική περιγραφή	Μονοφωσφορικό τρικάλιο, ὀρθοφωσφορικό τρικάλιο K_3PO_4 .
Όψη	Κρυστάλλοι ἢ κόκκοι λευκοί ὑγροσκοπικοί.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 97% K_3PO_4 ἐπὶ ούσιως απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Πτητικές ὕλες	Προσδιορισμένες ἔπειτα ἀπὸ ξήρανση στους 105 °C ἐπὶ 1 ὥρα καὶ ἐν συνεχείᾳ πύρωση στους 800 ± 25 °C ἐπὶ 30 λεπτά: — ἄνυδρο: ὄχι περισσότερο από 3%. — μὲ ἓνα μόριο ὕδατος: ὄχι περισσότερο από 20%.
Ούσιες αδιάλυτες στο νερό	Όχι περισσότερο από 0,2% ἐπὶ ούσιως απηλλαγμένης πτητικών υλών.
Φθοριοξύ	Όχι περισσότερο από 10 mg/kg εκφρασμένα σε φθόριο.

Ε 341 — ὀρθοφωσφορικά άλατα άσβεστίου

α Ὀρθοφωσφορικό μονοάσβεστιο

Χημική περιγραφή	Φωσφορικό μονοάσβεστιο: $\text{CaH}_4(\text{PO}_4)_2$. Άνευρίσκεται στο εμπόριο με μορφή άνωδρη ή μονοένωδρη.
Όψη	Κόνις κοκκώδης ή κρυσταλλοί, ή κόκκοι λευκοί και ήγροποιήσιμοι
Περλεκτικότητα σε άσβεστιο	Άνωδρο: όχι λιγότερο από 23% και όχι περισσότερο από 25%, έκφρασημένο σε $\text{CaO}^{(1)}$. Μονοένωδρο: όχι λιγότερο από 22,2% και όχι περισσότερο από 24,7%, έκφρασημένο σε $\text{CaO}^{(1)}$.
Πηκτικός δείκτης	Άνωδρο: όχι λιγότερο από 14% και όχι περισσότερο από 15,5%, προσδιορισμένο έπειτα από πυρσωση στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$ επί 30 λεπτα. Μονοένωδρο: όχι περισσότερο από 0,6%, προσδιορισμένο διά ξηράνσας στους 60°C επί 3 ώρες.
Φθόρωσιμη	Όχι περισσότερο από 30 mg kg έκφρασημένα σε φθόριο

α Ὀρθοφωσφορικό διαάσβεστιο

Χημική περιγραφή	Φωσφορικό άσβεστιο δίωδικο, φωσφορικό διαάσβεστιο, $\text{CaH}_2\text{P}_2\text{O}_7$. Άνευρίσκεται στο εμπόριο με μορφή άνωδρη και διαένωδρη.
Όψη	Κόνις λευκή, άχνώδης
Περλεκτικότητα σε άσβεστιο	Άνωδρο: όχι λιγότερο από 39% και όχι περισσότερο από 42%, έκφρασημένο σε $\text{CaO}^{(1)}$. Δισένωδρο: όχι λιγότερο από 31,9% και όχι περισσότερο από 33,5%, έκφρασημένο σε $\text{CaO}^{(1)}$.
Πηκτικός δείκτης	Προσδιορισμένες διά πυρσωσης στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$ μέχρι σταθερού θάρους. Άνωδρο: όχι λιγότερο από 7% και όχι περισσότερο από 8,5%. Δισένωδρο: όχι λιγότερο από 24,5% και όχι περισσότερο από 26,5%.
Φθόρωσιμη	Όχι περισσότερο από 50 mg kg έκφρασημένα σε φθόριο.

Προπολενογλυκόλη 1,2-προπανοδιόλη

Χημική περιγραφή	1,2-προπανοδιόλη 1,2-διυδροξυπροπάνιο, μεθυλογλυκόλη, $\text{C}_3\text{H}_8\text{O}_2$.
Όψη	Υγρο πυκνορρευστο, διαυγες, σχεδόν άοσμο, άχρουν και ήγροσκοπικο, γεύσεως έλκυφώς γλυκοπίκρου.
Περλεκτικότητα	Όχι λιγότερο από 98,5% κατά βάρος 1,2 προπανοδιόλη ⁽¹⁾ .
Πηκτική άπσταύσεως	Όχι κάτω των 185°C και όχι άνω των 189°C .
Είδικό βάρος d_4^{20}	Όχι κατώτερο από 1,035 και όχι άνώτερο από 1,037.
Απικής διαθλασεως n_D^{20}	Όχι κατώτερος από 1,431 και όχι άνώτερος από 1,433.
Γαφρ-θραική	Όχι περισσότερο από 0,07% ή: ξηράς ούσιος έπειτα από άποτέφρωση στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$ ⁽¹⁾ .
Όξική περλεκτικότητα σε διμερή, τριμερή και πολυμερή, άνώτερη της 1,2-προπανοδιόλης	Όχι περισσότερο από 0,1% ⁽¹⁾ .
Περλεκτικότητα σε 1,3-προπανοδιόλη	Όχι περισσότερο από 100 mg kg ⁽¹⁾ .
Οργανοχλωριούμη παράμειρη	Όχι περισσότερο από 1 mg kg έκφρασημένα σε χλώριο ⁽¹⁾ .

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

ΓΑΛΑΚΤΟΜΑΤΟΝΟΜΗΤΕΣ - ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΤΕΣ-ΣΥΝΚΡΗΤΙΚΑ ΚΑΙ
ΠΗΚΤΙΚΑ, ΜΕΣΑ

Αρίθμηση	Όνομα, έα	Όροι χρήσης
Ε 322	Λεκιθίνες	
Ε 339	Ορθοφωσφορικό άλατα νατρίου	
Ε 340	" " καλίου	
Ε 341	" " ασβεστίου	
Ε 400	Αλγινικό οξύ	
Ε 401	" νάτριο	
Ε 402	" κάλιο	
Ε 403	" αμμώνιο	
Ε 404	" ασβεστίο	
Ε 405	Αλγινικός εστέρας της προπυλενογλυκόλης	
Ε 406	Άγα-άγα	
Ε 407	Ψαρογενέινες	
Ε 410	Άλεουρ σπερμάτων χοιρινού	
Ε 412	Άλεουρ σπερμάτων γουό	
Ε 413	Τριγυμάνιο κόμμι	
Ε 414	Αραβικό κόμμι	
Ε 415	Κόμμι Ξανθάν	
Ε 420	β) Σορβίτης	
	ιι) Σιρόπι σορβίτη	
Ε 421	Μαννίτης	
Ε 422	Γλυκερίνη	
Ε 440α	Πηκτίνη	
Ε 440β	Αμιδοχλωρίνη	
Ε 450α	ι) Δισόξινο πυροφωσφορικό νάτριο	
	ιι) Μονόξινο " "	
	ιιι) Πυροφωσφορικό νάτριο	
	ιiv) Πυροφωσφορικό κάλιο	
Ε 450β	ι) Τριφωσφορικό ποντανάτριο	
	ιι) Τριφωσφορικό ποντανόκλιο	
Ε 450γ	ι) Πολυφωσφορικό νάτριο	
	ιι) " κάλιο	
Ε 460	ι) Μικροκρυσταλλική κυτταρίνη	
	ιι) Κυτταρίνη ακόννη	
Ε 461	Μεθυλοκυτταρίνη	
Ε 463	Υδροξυπροπυλοκυτταρίνη	
Ε 464	Υδροξυπροπυλομεθυλοκυτταρίνη	
Ε 465	Μεθυλοαμειλοκυτταρίνη	
Ε 466	Καρβεξυμεθυλοκυτταρίνη	

Αρίθμηση ΕΟΚ Όνομα έα - έα - Όροι χρήσης

Ε 470	Άλατα νατρίου, καλίου και ασβεστίου των λιπαρών οξέων	Αποκλειστικά για την παρασκευή φρυγανιών " Ολλανδικού τύπου" σε ανώτατο όριο το ποσόν μόλις του ή σε μεταξύ τους μίγματα, 1,5% υπολογισμένο στο αλεύρι που χρησιμοποιήθηκε
Ε 471	Μονο-και διγλυκερίδια λιπαρών οξέων	
Ε 472α	Οξικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε 472β	Γαλακτικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε 472γ	Κιτρικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε 472δ	Τριγυμικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε 472ε	Μονοακετυλοτριγυμικοί και διαακετυλοτριγυμικοί εστέρες των μονο και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε 472φ	Μικτοί οξικοί και τριγυμικοί εστέρες των μονο-και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων	
Ε 473	Σακχαρο-εστέρες	Μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε φωφιά μόνον αν επιτρέπεται η χρήση τους από την Ελληνική Πολυτεχνική.
Ε 474	Σακχαρογλυκερίδια	
Ε 475	Πολυγλυκερικοί εστέρες των λιπαρών οξέων	
Ε 477	Εστέρες της προπυλενογλυκόλης με λιπαρά οξέα	
Ε 481	Άλας νατρίου του 2-σταεα-τυλαλακτικού οξέος	Μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε φωφιά μόνον αν επιτρέπεται η χρήση τους από την Ελληνική Πολυτεχνική.
Ε 482	Άλας ασβεστίου του 2-σταεα-τυλαλακτικού οξέος	
Ε 483	Τριγυμικός σταεαυλεστέρας	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX

ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ

Κόμμι Karaya (συνώνυμο: κόμμι sterculia)

Μονοαυρικός εστέρας της πολυοξυαιθυλενο(20)σορβιτάνης (συνώνυμο: πολυσορβικό 20)

Μονοπαλμιτικός εστέρας της πολυοξυαιθυλενο(20)σορβιτάνης (συνώνυμο: πολυσορβικό 40)

Μονοστεατικός εστέρας της πολυοξυαιθυλενο(20)σορβιτάνης (συνώνυμο: πολυσορβικό 60)

Τριστεατικός εστέρας της πολυοξυαιθυλενο(20)σορβιτάνης (συνώνυμο: πολυσορβικό 65)

Μονοελαϊκός εστέρας της πολυοξυαιθυλενο(20)σορβιτάνης (συνώνυμο: πολυσορβικό 80)

Στεατικός εστέρας του πολυοξυαιθυλενίου (8)

Στεατικός εστέρας του πολυοξυαιθυλενίου (40)

Σογιέλαιο οξειδωμένο διά θερμάνσεως, που έχει αντιδράσει με μονογλυκερίδια και διγλυκερίδια θρωσίμων λιπαρών οξέων

Μικτοί εστέρες γαλακτικού οξέος και θρωσίμων λιπαρών οξέων με γλυκερίνη και προπυλενογλυκόλη

Διοκτυλο-σουλφο-ηλεκτρική νάτριο

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ X

ΕΙΔΙΚΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΟΠΟΙΗΤΕΣ, ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΤΕΣ, ΤΑ ΠΥΚΝΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΗΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ

Γενικές παρατηρήσεις

- α) Όταν η έρμηνεία των κριτηρίων που καθορίζονται κατωτέρω απαιτεί τον καθορισμό ορισμένων τεχνικών λεπτομερειών, πρέπει να γίνεται αναφορά στη μέθοδο ανάλυσεως που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 της οδηγίας 74/329/ΕΟΚ.
- β) Εκτός αντιθέτου ενδείξεως, οι ποσότητες και τα ποσοστά υπολογίζονται κατά βάρος του προϊόντος ως έχει.
- γ) Τα ειδικά κριτήρια καθαρότητας που εφαρμόζονται στις ουσίες E 322, E 339 ι), ιι) και ιιι), E 340 ι), ιι) και ιιι), και E 341 ι) και ιι) καθορίζονται στην οδηγία 78/664/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1978, περί των ειδικών κριτηρίων καθαρότητας για τις ουσίες που έχουν αντιοξειδωτικά αποτελέσματα και δύνανται να χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα⁽¹⁾. Το καθεστώς που εφαρμόζεται στις υδρολυμένες λεκιθίνες θεσπίζεται στην ίδια οδηγία.

E 341 - (iii) Ορθοφωσφορικό τριασθέσιο

Χημική περιγραφή	— Διορθοφωσφορικό τριασθέσιο $\text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2$. — Υδροξυαπατίτης, $\text{Ca}_5(\text{PO}_4)_3\text{OH}$.
Όψη	Λευκή άχρωδης κόνις.
Περικεκτικότητα	Όχι λιγώτερο του 90%, έκφρασμένη σε $\text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2$ μετά πύρωση στους $800 \pm 25^\circ \text{C}$ μέχρι σταθερού βάρους.
Πηκτικές ύλες	Όχι πλέον του 10%, προσδιορισμένες διά πυρώσεως στους $800 \pm 25^\circ \text{C}$ μέχρι σταθερού βάρους.
Φθοριούχα	Όχι πλέον των 50 mg/kg έκφρασμένων σε φθόριο.

E 400 — Αλγινικό όξύ

Χημική περιγραφή	Γραμμική γλυκουρονογλυκάνη περιέχουσα κυρίως μονάδες D-μαννουργονικού οξέος, συνδεδεμένου σε θέση θήτα-1,4 και L-γουλουργονικού οξέος συνδεδεμένου σε θέση άλφα-1,4 υπό μορφή πυρανόζης. Κολλαειδές υδρόφιλο προερχόμενο από διάφορα είδη φαιών θαλασσιών φυκών, παραλαμβανόμενο δι' άραιων αλκαλίων.
Περιγραφή	Ίνώδης κόνις, πρακτικώς άοσμη, άγευστη, χρώματος λευκού μέχρι υπόκιτρινου.
Περικεκτικότητα	Η ξηρά ουσία απελευθερώνει όχι λιγώτερο του 20% και όχι πλέον του 23% διοξειδίου του άνθρακα, πράγμα τό όποιο αντιστοιχεί σε όχι λιγώτερο του 91% και όχι πλέον του 104,5% αλγινικού οξέος, ισοδυνάμου βάρους 200.
Τέπρα	Όχι πλέον του 4% επί ξηράς ουσίας μετά ξήρανση στους 105°C επί 4 ώρες και πύρωση στους 600°C .
Υλεις αδιάλυτες σε άρωό NaOH	Όχι πλέον του 0,5%.
Πηκτικές ύλες	Όχι πλέον του 15%, προσδιοριζόμενες, διά ξηράνσεως στους 105°C , επί 4 ώρες.
Τέπρα αδιάλυτη στο υδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N)	Όχι πλέον του 0,5%.

Ε 401 — Άλγινικό νάτριο

Χημική ονομασία	Μετά νατρίου άλας τοῦ άλγινικοῦ όξέος.
Περιγραφή	Κόνις ίνώδης ή κοκκώδης κόνις, πρακτικῶς άοσμη, άγευστη, χρώματος λευκοῦ μέχρι ύποκίτρινου.
Περιεκτικότητα	Ἡ ξηρά οὐσία άπελευθερώνει ὀχι ὀλιγότερο τοῦ 18% καὶ ὀχι πλέον τοῦ 21% διοξειδίου τοῦ άνθρακα, πρᾶγμα ποῦ αντιστοιχεῖ σέ ὀχι ὀλιγότερο τοῦ 90,8% καὶ ὀχι πλέον τοῦ 106,0% άλγινικοῦ νατρίου, ίσοδύναμου θάρους 222.
Τέφρα	Ὅχι ὀλιγότερο τοῦ 18% καὶ ὀχι πλέον τοῦ 27% ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας, μετά ξήρανση στοῦς 105 °C ἐπὶ 4 ὥρες καὶ κύρωση στοῦς 600 °C.
Ὑλές αδιάλυτες σέ άραιό NaOH	Ὅχι πλέον τοῦ 0,5%.
Πτητικές ὕλες	Ὅχι πλέον τοῦ 15%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στοῦς 105 °C ἐπὶ 4 ὥρες.
Τέφρα αδιάλυτη σέ ὕδροχλωρικό ὀξύ (περίπου 3 N)	Ὅχι πλέον τοῦ 0,5%.

Ε 402 — Άλγινικό κάλιο

Χημική ονομασία	Μετά καλίου άλας τοῦ άλγινικοῦ όξέος.
Περιγραφή	Ἰνώδης ή κοκκώδης κόνις, πρακτικῶς άοσμη, άγευστη, χρώματος λευκοῦ πρὸς ύποκίτρινο.
Περιεκτικότητα	Ἡ ξηρά οὐσία άπελευθερώνει ὀχι ὀλιγότερο τοῦ 16,5% καὶ ὀχι πλέον τοῦ 19,5% διοξειδίου τοῦ άνθρακα, πρᾶγμα ποῦ αντιστοιχεῖ σέ ὀχι ὀλιγότερο τοῦ 89,2% καὶ ὀχι πλέον τοῦ 105,5% άλγινικοῦ καλίου, ίσοδυνάμου θάρους 238.
Τέφρα	Ὅχι ὀλιγότερο τοῦ 23% καὶ ὀχι πλέον τοῦ 32% ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας, μετά ξήρανση 105 °C ἐπὶ 4 ὥρες καὶ κύρωση στοῦς 600 °C.
Ὑλές αδιάλυτες σέ άραιό NaOH	Ὅχι πλέον τοῦ 0,5%.
Πτητικές ὕλες	Ὅχι πλέον τοῦ 15%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στοῦς 105 °C, ἐπὶ 4 ὥρες.
Τέφρα αδιάλυτη σέ ὕδροχλωρικό ὀξύ (περίπου 3 N)	Ὅχι πλέον τοῦ 0,5%.

Ε 403 — Άλγινικό άμμώνιο

Χημική ονομασία	Άμμωνιακό άλας τοῦ άλγινικοῦ όξέος.
Περιγραφή	Ἰνώδης ή κοκκώδης κόνις, χρώματος λευκοῦ πρὸς κίτρινο.
Περιεκτικότητα	Ἡ ξηρά οὐσία άπελευθερώνει ὀχι ὀλιγότερο τοῦ 18% καὶ ὀχι πλέον τοῦ 21% διοξειδίου τοῦ άνθρακα, πρᾶγμα ποῦ αντιστοιχεῖ σέ ὀχι ὀλιγότερο τοῦ 88,7% καὶ ὀχι πλέον τοῦ 103,6% άλγινικοῦ άμμωνίου, ίσοδυνάμου θάρους 217.
Τέφρα	Ὅχι πλέον τοῦ 4% ἐπὶ ξηρᾶς οὐσίας, μετά ξήρανση στοῦς 105 °C ἐπὶ 4 ὥρες καὶ κύρωση στοῦς 600 °C.
Ὑλές αδιάλυτες σέ άραιό NaOH	Ὅχι πλέον τοῦ 0,5%.

Πτητικές ύλες "Όχι πλέον του 15%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.

Τέφρα αδιάλυτη σε υδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N) "Όχι πλέον του 0,5%.

E 404 — Άλγινικό άσβεστίο

Χημική όνομασία "Άλας άσβεστίου του άλγινικού όξέος.

Περιγραφή Ίνώδης ή κοκκώδης κόνις, πρακτικώς άοσμη, άγευστη, χρώματος λευκού προς ύποκίτρινο.

Περιεκτικότητα "Η ξηρά ούσία άπελευθερώνει όχι όλιγότερο του 18% και όχι πλέον του 21% διοξειδίου του άνθρακα, πράργμα που άντιστοιχεί σε όχι όλιγότερο του 89,6% και όχι πλέον του 104,5% άλγινικού άσβεστίου, ισόδυνάμου θάρους 219.

Τέφρα "Όχι όλιγότερο του 15% και όχι πλέον του 24% επί ξηράς ούσίας, μετά ξήρανση στους 105 °C επί 4 ώρες και κύρωση στους 600 °C.

Υγες αδιάλυτες σε άραιό NaOH (μέ χρησιμοποίηση πολυωσφορικών δλάτων νατρίου E 430(c)) "Όχι πλέον του 0,5%.

Πτητικές ύλες "Όχι πλέον του 15%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.

Τέφρα αδιάλυτη σε υδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N) "Όχι πλέον του 0,5%.

E 405 — Άλγινικός έστέρας της προπυλενογλυκόλης

Χημική περιγραφή "Έστέρας του άλγινικού όξέος μετά της προπανο-1,2-διόλης. "Η σύσταση ποικίλλει ανάλογα μέ τό βαθμό έστεροκοιήσεως και τό ποσοστό έλευθέρων και έξουδετερωμένων καρβοξυλομάδων στό μόριο.

Περιγραφή Ίνώδης ή κοκκώδης κόνις πρακτικώς άοσμη, άγευστη, χρώματος λευκού προς ύποκίτρινο.

Περιεκτικότητα "Η ξηρά ούσία άπελευθερώνει όχι όλιγότερο του 16% και όχι πλέον του 20% διοξειδίου του άνθρακα.

Τέφρα "Όχι πλέον του 10% επί ξηράς ούσίας, μετά ξήρανση στους 105 °C επί 4 ώρες και κύρωση στους 600 °C.

Όλική περιεκτικότητα σε προπανο-1,2-διόλη "Όχι όλιγότερο του 15% και όχι πλέον του 36%.

Περιεκτικότητα σε έλεύθερη 1,2-προπανοδιόλη "Όχι πλέον του 12%.

Υγες αδιάλυτες σε άραιό NaOH "Όχι πλέον του 0,5%.

Πτητικές ύλες "Όχι πλέον του 20%, προσδιοριζόμενες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.

Τέφρα αδιάλυτη σε υδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N) "Όχι πλέον του 0,5%.

Ε 406 — Άγαρ-άγαρ

Χημική περιγραφή	Κολλοειδής υδρογόλιος πολυγαλακτοζίτης τοῦ ὁποῖου τὰ 90% περίπου τῶν μορίων γαλακτόζης παρουσιάζονται ὑπό μορφή D καὶ 10% ὑπό μορφήν L. Σὲ 10% περίπου τῶν μονάδων D-γαλακτοκυρανόζης, μία τῶν υδροζυλομάδων εἶναι ἐστεροποιημένη μετὰ θειικοῦ ὀξέος ἐξοξυτετραμενοῦ δι' ἀσβεστίου, μαγνησίου, καλίου ἢ νατρίου. Ἐκχύλισμα ὀρισμένων θαλασσίων φυκῶν τῶν οἰκογενειῶν — Gelidiaceae καὶ Sphaerococcaceae καὶ τῶν ἐρυθρῶν συγγενῶν φυκῶν τῆς τάξεως τῶν Rhodophyceae.
Περιγραφή	Κόνις, ἴνες ἢ νιφάδες λευκὲς πρὸς ἀσθενῶς κίτρινες, ὁσμές ἢ ἐλαφρῶς χαρακτηριστικῆς ὁσμῆς καὶ θλενωδούς γεύσεως.
Τέφρα	Ὅχι πλεόν τοῦ 6,5%, ἐπὶ ξηρᾷ οὐσίᾳ, προσδιοριζομένη στοὺς 550 °C.
Τέφρα ἀδιάλυτη σὲ υδροχλωρικό ὀξύ (περίπου 3 N)	Ὅχι πλεόν τοῦ 0,5%, ἐπὶ ξηρᾷ οὐσίᾳ, προσδιοριζομένη στοὺς 550 °C.
Ζελετίνη καὶ ἄλλες πρωτεΐνες	Διαλύεται περίπου 1g ἄγαρ-άγαρ σὲ 100 ml ζέοντος ὕδατος καὶ ἀφίεται νά ψυχθεῖ μέχρι 50 °C περίπου. Σὲ 5 ml τοῦ διαλύματος, προστίθενται 5 ml διαλύματος τρινιτροφαινόλης (1g ἀνδρῶν τρινιτροφαινόλης σὲ 100 ml θερμοῦ ὕδατος). Οὐδὲν θόλωμα ἐμφανίζεται ἐντὸς 10 λεπτῶν τῆς ὥρας.
Υλὲς ἀδιάλυτες σὲ θερμὸ ὕδωρ	Ὅχι πλεόν τοῦ 1%.
Πτητικὲς ὕλες	Ὅχι πλεόν τοῦ 20%, προσδιοριζόμενες διὰ ξηράνσεως στοὺς 105 °C ἐπὶ 5 ὥρες.
Ἀμύλο καὶ δεξτρίνες	Θερμαίνονται μέχρι θρασμοῦ 100 mg ἄγαρ-άγαρ ἐντὸς 100 ml ὕδατος. Ψύχονται καὶ προστίθενται μερικές σταγόνες ἰωδιούχου διαλύματος (προερχομένου ἐκ διαλύσεως 14 g ἰωδίου σὲ διάλυμα ἀποτελούμενο ἀπὸ 36 g ἰωδιούχου καλίου καὶ 100 ml ὕδατος στό ὁποῖο ἔχουν προστεθεῖ 3 σταγόνες υδροχλωρικοῦ ὀξέος καὶ ἔχει ἀραιωθεῖ μέχρι 100 ml). Οὐδεμία κυανὴ ἢ ἐρυθρὰ χρώση ἐμφανίζεται.
Ἀπορρόφηση ὕδατος	Τίθενται 5 g ἄγαρ-άγαρ ἐντὸς βαθμολογημένου κυλίνδρου 100 ml καὶ συμπληροῦνται μὲ ὕδωρ μέχρι τῆς χαραγῆς. Ἀναμετγνύονται καὶ ἀφίονται ἐν ἡρεμίᾳ ἐπὶ 24 ὥρες σὲ θερμοκρασίᾳ 25 °C περίπου. Χύνεται τὸ περιεχόμενον τοῦ κυλίνδρου πάνω σὲ ὑγρὰνθέντα ὑαλοβάμβακα καὶ ἀφίεται τὸ ὕδωρ νά ρεῖσει ἐντὸς δευτέρου βαθμολογημένου κυλίνδρου τῶν 100 ml. Δὲν λαμβάνονται περισσότερα ἀπὸ 75 ml ὕδατος.

Ε 407 — Καρραγενάνες

Χημική περιγραφή	Ἡ καρραγενάνη λαμβάνεται ἀπὸ φύκια τῶν οἰκογενειῶν <i>Gigartiniaceae</i> , <i>Solieriaceae</i> , <i>Hypneaaceae</i> , καὶ <i>Furcellariaceae</i> καὶ οἰκογενειῶν τῆς τάξεως τῶν <i>Rhodophyceae</i> (ἐρυθρὰ φύκη), μὲ ἐκχύλιση μὲ ὕδωρ, ἀκολουθουμένη ἐνδεχομένως ἀπὸ καθίζηση πραγματοποιούμενη ἀποκλειστικὰ διὰ μεθανόλης, αἰθανόλης, ἰσοπροπανόλης. Ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ τὰ ἄλατα καλίου, νατρίου, ἀσβεστίου καὶ μαγνησίου τῶν θεικῶν ἐστέρων πολυσακχαριτῶν οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὴν υδρόλυση, δίδουν γαλακτόζη καὶ 3,6-ἀνδρογαλακτόζη. Ἡ καρραγενάνη δὲν πρέπει νά ἔχει ὑποστεί υδρόλυση ἢ οποιαδήποτε ἄλλη χημικὴ ἀποσύνθεση.
Περιγραφή	Ἀδρομερῆς ἕως λεπτὴ κόνις, τῆς ὁποίας τὸ χρῶμα ποικίλλει ἀπὸ τοῦ ὑποκιτρίνου μέχρι τοῦ ἀχρόου, πρικτικῶς ὁσμη, μὲ θλενωδὴ γεύση.
Πτητικὲς ὕλες	Ὅχι πλεόν τοῦ 12%, μετὰ ξήρανση στοὺς 105 °C ἐπὶ 4 ὥρες.

Θεακή	Όχι ολιγώτερο του 15% και όχι πλέον του 40% επί ξηράς ουσίας, εκφραζόμενα σε SO_4 .
Γέφυρα αδιάλυτη σε θετικό όξινο P_2O_5 (0,1)	Όχι πλέον του 2% επί ξηράς ουσίας.
Γέφυρα	Όχι ολιγώτερο του 15% και όχι πλέον του 40% επί ξηράς ουσίας, προσδιοριζόμενη στους 550 °C.
Περιεκτικότητα σε μεθανόλη, αιθανόλη, ισοπροπανόλη	Όχι πλέον του 1% όμοι ή κεχωρισμένα.
Τξάνες ενός διαλύματος 1,5% σε 75 °C	Όχι ολιγώτερο των 5 centipoises.

F 410 — Άλευρο κόκκων χαρουπιών

Χημική περιγραφή	Συνίσταται κυρίως από έναν υδροκολλοειδή πολυσακχαρίτη μεγάλου μοριακού βάρους, συνιστάμενο κυρίως από γαλακτοπυρανόζη και μαννοπυρανόζη συνδεδεμένες με γλυκοζιτικούς δεσμούς (ένώσεις οι οποίες, από χημικής απόψεως, δύνανται να περιγραφούν ως γαλακτομαννάνες).
Περιγραφή	Το άλευρο κόκκων χαρουπιών είναι το άλεσμένο ενδόσπερμα κόκκων χαρουπιάς του είδους <i>Ceratonia Siliqua</i> L. Taub. (οικογένεια των Leguminosae). Κόνις λευκή πρὸς λευκοποικιτρίνη, πρακτικῶς άοσμη.
Περιεκτικότητα σε γαλακτομαννάνες	Όχι ολιγώτερο του 75%.
Υλεις αδιάλυτες σε θετικό όξινο (0,4 N)	Όχι πλέον του 4% μετά χώνευση επί 6 ώρες.
Γέφυρα	Όχι πλέον του 1,2% προσδιορισμένη στους 800 °C επί ξηράς ουσίας.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 14% προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 102-105 °C μέχρι σταθερού βάρους.
Πρωτεΐνες (N x 6,25)	Όχι πλέον του 7%.

F 412 — Άλευρα κόκκων γκουάρ

Χημική περιγραφή	Συνίσταται κυρίως από ένα υδροκολλοειδή πολυσακχαρίτη μεγάλου μοριακού βάρους, συνιστάμενο κυρίως από γαλακτοπυρανόζη και μαννοπυρανόζη συνδεδεμένες διά γλυκοζιτικών δεσμών (ένώσεις οι οποίες, από χημικής απόψεως, δύνανται να περιγραφούν ως γαλακτομαννάνες).
Περιγραφή	Τό κόμμι γκουάρ είναι τό άλεσμένο ενδόσπερμα των κόκκων γκουάρ <i>Cyamopsis tetragonolobus</i> L. Taub. (οικογένεια των Leguminosae). Κόνις λευκή πρὸς λευκοποικιτρίνη, πρακτικῶς άοσμη.
Περιεκτικότητα σε γαλακτομαννάνες	Όχι ολιγώτερο του 75%.
Υλεις αδιάλυτες σε θετικό όξινο (0,4 N)	Όχι πλέον του 4% μετά χώνευση επί 6 ώρες.
Γέφυρα	Όχι πλέον του 1,5% προσδιορισμένη στους 800 °C επί ξηράς ουσίας.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 14% προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 102-105 °C μέχρι σταθερού βάρους.
Πρωτεΐνες (N x 6,25)	Όχι πλέον του 7%.

Ε 413 — Τραγακάνθο κόμμι

Λημκή περιγραφή

Συνίσταται κυρίως από πολυσακχαρίτες μεγάλου μοριακού θάρους, συνισταμενούς από γαλακτοσαρθάνες και πολυσακχαρικά όξέα περι-
κλείοντα όμωδες γαλακτουρονικού όξέος.

Περιγραφή

Απεξηραμμένο κομμιώδες έκκριμα, λυμθανόμωο από τό *Astragalus gummifer* Labillardiere, ή από άλλα άσιατικά είδη του *Astragalus* (οί-
κογενεία *Leguminosae*). Τό τραγακάνθο κόμμι τό μή άλεσμένο πυ-
ρουσιάζεται υπό μορφή πεπλατυσμένων τεμαχίων, σε φυλλίδια συχνά
κεκαμμένα ή υπό μορφήν εύθυγράμων ή σπειροειδών γραμμικών
στοιχείων πάχους 0,5 έως 2,5 mm. Ούσία λευκή προς ώχροκιτρίνη,
άοσμη, άγευστή ή θλενώδους γεύσεως. Τό τραγακάνθο κόμμι σε
σκόνη είναι χρώματος λευκού προς λευκούποκιτρίνο.

Ίξώδες διαλύματος 1% σε 25 °C

Όχι όλιγώτερο των 250 centipoises.

Τέπρω

Όχι πλέον του 3,5%, προσδιορισμένη στους 550 °C.

Τέπρω άδιάλυτη σε ύδροχλω-
ρικό όξύ (περίπου 3 N)

όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη στους 550 °C.

Κόμμι καρίγμι (Karaya)

Θερμαίνεται μεχρι θρασμού 1 g εντός 20 ml ύδατος μέχρι σχηματι-
σμού θλέννας. Προστίθενται 5 ml ύδροχλωρικού όξέος και φέρεται
έκ νέου σε θρασμό τό μείγμα επί 5 min. Ούδεμία μόνιμος έρυθρά ή
ροδόχρους χρώση εμφανίζεται.

Ε 414 — Άραβικό κόμμι

Λημκή περιγραφή

Συνίσταται κυρίως έκ πολυσακχαριτών μεγάλου μοριακού θάρους
καθώς επίσης και των άλάτων τους άσθεστίου, καλίου και μαγνησίου,
ποιά δίδουν με ύδρόλυση άραβινόζη, γαλακτόζη, ραμνόζη και γλυκου-
ρονικό όξύ. Απεξηραμμένο κομμιώδες έκκριμα, λυμθανόμωο από
στελέχη και κλάδους της *Acacia Senegal* (L) Willd. ή από συγγενή είδη
Acacia (οίκογένεια των *Leguminosae*).

Περιγραφή

Τό μή άλεσμένο άραβικό κόμμι πυρουσιάζεται υπό μορφή λευκών
σφαιροειδών σταγόνων, λευκούποκιτρίνων ή άσθενώς ροδοχρόων,
ποικίλου μεγέθους ή υπό μορφή γωνιωδών τεμαχίων. Στο έμπόριο
εύρίσκεται επίσης υπό μορφή νιφάδων, κόκκων ή κόνεως, χρώματος
λευκού ή λευκούποκιτρίνου.

Τέπρω

Όχι πλέον του 4%, προσδιορισμένη στους 550 °C.

Τέπρω άδιάλυτη σε ύδροχλω-
ρικό όξύ (περίπου 3 N)

Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη στους 550 °C.

Υλεις άδιάλυτες στο ύδροχλω-
ρικό όξύ (περίπου 3 N)

Όχι πλέον του 1%.

Πτητικές ύλεις

Όχι πλέον του 15%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C
επί 5 ώρες.

Άμωλο και δεξτρίνες

Διάλυμα 1 50 κόμμεως φέρεται σε θρασμό, άφίεται νά ψυχθεί και
προστίθενται μερικές σταγόνες ιωδιούχου διαλύματος (λαμθανομέ-
νου διά διαλύσεως 14 g ιωδίου σε διάλυμα συνιστάμενο από 36 g
ιωδιούχου καλίου και 100 ml ύδατος, στο όποιο έχουν προστεθεί 3
σταγόνες ύδροχλωρικού όξέος και που έχει άραιωθεί μέχρις όγκου
1 000 ml. Ούδεμία έρυθρώπη ή κυανώπη χρώση εμφανίζεται.

Ταννίνη

Σε 10 ml διαλύματος 1 50, προστίθενται περίπου 0,1 ml ύδατικού δια-
λύματος τριχλωριούχου σιδήρου (9g FeCl₃ · 6H₂O ανά 100 ml διαλύ-
ματος). Ούδεμία μέλαινα χρώση ή μέλαν ίζημα εμφανίζεται.

Ε 420 — (i) Σορβιτόλη

Χημική ονομασία	D-σορβιτόλη
Περιγραφή	Κόνις, νιφάδες ή κόκκοι, λευκοί, κρυσταλλικοί και υγροσκοπικοί, γλυκείας γεύσεως.
Περιεκτικότητα	Η σορβιτόλη περιέχει όχι λιγώτερο του 98%, γλυκυτόλες και όχι λιγώτερο του 91% D-σορβιτόλη, της περιεκτικότητας αυτής υπολογιζομένης και στις δύο περιπτώσεις επί ξηράς ουσίας. Οι γλυκυτόλες είναι ενώσεις των οποίων ο συντακτικός τύπος είναι $\text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6(\text{CHOH})_n\text{CH}_2\text{OH}$, όπου το n είναι άκεραιος αριθμός. Το μέρος που δεν είναι D-σορβιτόλη αποτελείται κυρίως από μαννιτόλη, καθώς επίσης και από μικρή ποσότητα άλλων γλυκυτολών στις οποίες $n \leq 4$, και ελάχιστες ποσότητες υδρογονωμένων ολιγοσακχαριτών.
Περιεκτικότητα σε ύδωρ	Όχι πλέον του 1%, (Karl Fischer).
Αναγωγικά σάκχαρα	Όχι πλέον του 0,3%, της ξηράς ουσίας, εκφρασμένα σε δεξτρόζη.
Όλικά σάκχαρα	Όχι πλέον του 1%, της ξηράς ουσίας, εκφρασμένα σε δεξτρόζη.
Θεική τέφρα	Όχι πλέον του 0,1%, της ξηράς ουσίας (μετά πύρωση στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$).
Θεικά	Όχι πλέον του 0,01%, της ξηράς ουσίας, εκφρασμένα σε SO_4 .
Χλωριούχα	Όχι πλέον του 0,005%, της ξηράς ουσίας, εκφρασμένα σε Cl.
Νικέλιο	Όχι πλέον των 2 mg/kg, εκφρασμένο σε Ni.

Ε 420 — (ii) Σιρόπι σορβιτόλης

Περιγραφή	Διαυγές, άχρουν διάλυμα σορβιτόλης, γλυκείας γεύσεως, και υδρογονωμένων ολιγοσακχαριτών. Το κλάσμα που δεν είναι D-σορβιτόλη αποτελείται κυρίως από υδρογονωμένους ολιγοσακχαρίτες παραγόμενους δι' υδρογόνωσης σιροπίου γλυκόζης χρησιμοποιούμενου ως βασικού υλικού (στην περίπτωση αυτή, το σιρόπι δεν είναι κρυσταλλώσιμο) ή μαννιτόλης. Δύνανται επίσης να παρευρίσκονται και μικρά ποσότητες γλυκυτολών στις οποίες $n \leq 4$. Οι γλυκυτόλες είναι ενώσεις των οποίων ο συντακτικός τύπος είναι $\text{C}_6\text{H}_{12}\text{O}_6(\text{CHOH})_n\text{CH}_2\text{OH}$, όπου το n παριστάνει άκεραιος αριθμός.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγώτερο του 69%, όλικά στερεά και όχι λιγώτερο του 50%, D-σορβιτόλη.
Ανάγοντα σάκχαρα	Όχι πλέον του 0,3%, της ξηράς ουσίας, εκφρασμένα σε δεξτρόζη.
Θεική τέφρα	Όχι πλέον του 0,1%, της ξηράς ουσίας (μετά πύρωση στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$).
Θεικά	Όχι πλέον του 0,1%, της ξηράς ουσίας, εκφρασμένα σε SO_4 .
Χλωριούχα	Όχι πλέον του 0,005%, της ξηράς ουσίας, εκφρασμένα σε Cl.
Νικέλιο	Όχι πλέον των 2 mg/kg, εκφρασμένο σε Ni.

Ε 421 — Μαννιτόλη

Χημική ονομασία	D-μαννιτόλη
Περιγραφή	Λευκό κρυσταλλικό στερεό, άοσμο και γλυκείας γεύσεως.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγώτερο του 98%, D-μαννιτόλης ($\text{C}_6\text{H}_{14}\text{O}_6$) επί ουσίας απηλαγμένης πτητικών υλών.

Περιοχή τήξεως	Μεταξύ 165 και 169 °C.
Ειδική στροφική ικανότητα $[\alpha]_D^{25}$	Μεταξύ + 23,0° και + 24,3°.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 0,3%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C, επί 4 ώρες.
Ανάγοντα σάκχαρα	Όχι πλέον του 0,05%, εκφρασμένα σε δεξτρόζη.
Θειικά	Όχι πλέον του 0,01%, εκφρασμένα σε SO ₄ .
Χλωριούχα	Όχι πλέον του 0,007%, εκφρασμένα σε Cl.
Τέφρα	Όχι πλέον του 0,1% (μετά πύρωση στους 880 ± 25 °C).
Νικέλιο	Όχι πλέον των 2 mg/kg, εκφρασμένο σε Ni.

E 422 — Γλυκερίνη

Περιγραφή	Διαυγές, άχρουν, υγροσκοπικό και σιροπιώδες υγρό, γλυκείας γεύσεως που δίδει πυράλληλα και μία αίσθηση θερμότητας στη γλώσσα.
Περικεκτικότητα	Όχι λιγότερο του 98%, γλυκερίνης (C ₃ H ₈ O ₃).
Ειδικό βάρος (25/25 °C)	Όχι λιγότερο του 1,257.
Δείκτης διαθλάσεως $[n]_D^{20}$	1,471-1,474.
Ενώσεις ακροαλίνης, γλυκόζης και άμμονίου	Μίγμα 5 ml γλυκερίνης και 5 ml διαλύματος υδροξειδίου του καλίου (1:10) θερμαίνεται στους 60 °C επί 5 min. Το μείγμα δεν γίνεται κιτρινο και δεν ιναιδίδει καμιά όσμη άμμονίας.
Βουτυροτρίμολες	Όχι πλέον του 0,2%.
Χλωριωμένες ενώσεις	Όχι πλέον του 0,003%, εκφρασμένες σε Cl.
Λιπαρά όξέα και εστέρες λιπαρών οξέων	Όχι πλέον του 0,1%, εκφρασμένα σε βουτυρικό όξύ.
Θεική τέφρα	Όχι πλέον του 0,01%, προσδιορισμένη μετά πύρωση στους 800 ± 25 °C.

E 440(a) — Πηκτίνη

Χημική περιγραφή	Η πηκτίνη συνίσταται κυρίως από μεθυλικούς μερικούς εστέρες του πολυγαλακτουρονικού οξέος, καθώς επίσης και από τα άλατά τους νατρίου, καλίου, ασβεστίου ή άμμονίου. Η πηκτίνη λαμβάνεται από ένδεδειγμένα εδωδιμα φυτά, γενικά τα εσπεριδοειδή ή τα μήλα, με εκχύλιση με ύδωρ ένδεχομένης ακολουθούμενη από καθίζηση. Οι μόνες επιτρεπόμενες οργανικές ουσίες για την καθίζηση είναι ή μεθανόλη, ή αιθανόλη και ή ισοπροπανόλη.
Περιγραφή	Κόνις λευκή, ανοικτή κιτρινή, άκοικτή γκρί ή ανοικτή φαιά.
Γαλακτουρονικό όξύ	Όχι λιγότερο του 65%, υπολογιζομένου επί ουσίας άπηλλαγμένης τέφρας και πτητικών υλών, προσδιορισμένο μετά από έκπλυση με όξύ και αλκοόλη.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 12%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 2 ώρες.
Τέφρα αδιάλυτη σε ύδροχλωρικό όξύ (περίπου 3 N)	Όχι πλέον του 1%.

Περιεκτικότητα σε μεθανόλη, αιθανόλη και ισοπροπανόλη, ελεύθερες.

Όχι πλέον του 1% της ξηράς ουσίας, όμοι ή κεχωρισμένως.

Υπόλειμμα θεωδονς άνοδρίτου.

Όχι πλέον των 50 mg/kg της ξηράς ουσίας.

Περιεκτικότητα σε άζωτο

Όχι πλέον του 0,5% προσδιορισμένο μετά από έκπλυση με όξύ και άλκοόλη (Kjeldahl).

E 440(β) — Άμιδοϋχος πηκτίνη

Χημική περιγραφή

Η άμιδοϋχος πηκτίνη άποτελείται κυρίως από τούς μεθυλικούς μερικούς έστερες και από τά άμίδια του πολυγαλακτουρονικού όξεος καθώς επίσης και από τά άλατά τους νατρίου, καλίου, άσβεστίου ή άμμωνίου. Η άμιδοϋχος πηκτίνη λαμβάνεται από ένδεοειγμένα έδώδιμα φυτά, γενικά τά έσπεριδοειδή ή μήλα, με έκχύλιση με ύδωρ και άμμωνιακή έπεξεργασία σε άλκαλικό περιβάλλον. Οί μόνες έπιτρεπόμενες όργανικές ουσίες για την καθίζηση είναι ή μεθανόλη, ή αιθανόλη και ισοπροπανόλη.

Περιγραφή

Κόνις λευκή, άνοικτή κιτρίνη, άνοικτή γκρι ή άνοικτή φαιά.

Ποσοστό άμιδοϋχων καρβοϋλικών όμάδων

Όχι πλέον του 25% από τό σύνολο των καρβοϋλομάδων.

Γαλακτουρονικό όξύ

Όχι όλιγώτερο του 65%, ύπολογισμένο έπί ουσίας άπηλλαγμένης τέφρας και πτητικών ύλών, προσδιορισμένο μετά από έκπλυση με όξύ και άλκοόλη.

Πτητικές ύλες

Όχι πλέον του 12%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί δυο ώρες.

Τέφρα άδιάλυτη σε ύδροχλωρικό όξύ (περίτοι 3 N)

Όχι πλέον του 1%.

Περιεκτικότητα σε μεθανόλη, αιθανόλη και ισοπροπανόλη, ελεύθερες

Όχι πλέον του 1% της ξηράς ουσίας, όμοι ή κεχωρισμένως.

Υπόλειμμα θεωδονς άνοδρίτου

Όχι πλέον των 50 mg/kg της ξηράς ουσίας.

Περιεκτικότητα σε άζωτο

Όχι πλέον του 2,5% προσδιορισμένη μετά από έκπλυση με όξύ και άλκοόλη (Kjeldahl).

E 450 (α) — (i) Δισόξινο πυροφωσφορικό νάτριο

Περιγραφή

Κόνις ή κόκκοι λευκοί.

Περιεκτικότητα

Όχι όλιγώτερο του 95,0% $\text{Na}_2\text{H}_2\text{P}_2\text{O}_7$.

Περιεκτικότητα σε P_2O_5

Όχι όλιγώτερο του 63% και όχι πλέον του 64%.

Πτητικές ύλες

Όχι πλέον του 0,5% προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες.

pH διαλύματος 1%.

Όχι όλιγώτερο του 3,7 και όχι πλέον του 4,4.

Υλες άδιάλυτες σε νερό

Όχι πλέον του 0,6%.

Φθαρούχα

Όχι πλέον των 10 mg/kg, έκφρασμένα σε F.

Ε 450 (α) — (ii) Μονόξυνο πυροφωσφορικό νάτριο

Περιγραφή	Κόνις ή κόκκοι λευκοί. Παρουσιάζεται υπό μορφή ανυδρή ή υπό μορφή μονοένυδρη.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο του 95,0% $\text{Na}_2\text{HP}_2\text{O}_7$ ή $\text{Na}_2\text{HP}_2\text{O}_7 \cdot \text{H}_2\text{O}$.
Περιεκτικότητα σε P_2O_5	Όχι λιγότερο του 57,5% και όχι πλέον του 58,5% για το ανυδρο άλας. Όχι λιγότερο του 53,6% και όχι πλέον του 54,6% για το μονοένυδρο.
pH ενός διαλύματος 1%	Όχι λιγότερο του 6,7 και όχι πλέον του 7,3.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C. επί 4 ώρες.
Υλές αδιάλυτες σε νερό	Όχι πλέον του 0,2%.
Φθοριοξύ	Όχι πλέον των 10 mg/kg, εκφρασμένα σε F.

Ε 450 (α) — (iii) Πυροφωσφορικό νάτριο

Περιγραφή	Κόνις λευκή, κρυσταλλική ή κοκκώδης. Παρουσιάζεται υπό μορφή ανυδρή ή υπό μορφή δεκαένυδρη.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο του 95,0% $\text{Na}_4\text{P}_2\text{O}_7$ ή $\text{Na}_4\text{P}_2\text{O}_7 \cdot 10\text{H}_2\text{O}$.
Περιεκτικότητα σε P_2O_5	Όχι λιγότερο του 52,5% και όχι πλέον του 54,0% για το ανυδρο άλας. Όχι λιγότερο του 31,5% και όχι πλέον του 32,5% για το δεκαένυδρο.
Απώλεια κατά την πύρωση	Όχι πλέον του 0,5% για το ανυδρο άλας, όχι λιγότερο του 38% και όχι πλέον του 42% για το ενυδατωμένο, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες και ακολούθως διά πυρώσεως στους 550 °C επί 30 λεπτά.
pH διαλύματος 1%	Όχι λιγότερο του 9,9 και όχι πλέον του 10,7.
Υλές αδιάλυτες σε νερό	Όχι πλέον του 0,2%.
Φθοριοξύ	Όχι πλέον των 10 mg/kg, εκφρασμένα σε F.

Ε 450 (α) — (iv) Πυροφωσφορικό κάλιο

Περιγραφή	Άχροοι κρύσταλλοι ή κόνις λευκή λίαν υγροσκοπική.
Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο του 95,0% $\text{K}_4\text{P}_2\text{O}_7$.
Περιεκτικότητα σε P_2O_5	Όχι λιγότερο του 42,0% και όχι πλέον του 43,7%.
Απώλεια κατά την πύρωση	Όχι πλέον του 2%, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες και ακολούθουμένη από πύρωση στους 550 °C επί 30 λεπτά.
pH διαλύματος 1%	Όχι λιγότερο του 10,0 και όχι πλέον του 10,7.
Υλές αδιάλυτες σε ύδωρ	Όχι πλέον του 0,2%.
Φθοριοξύ	Όχι πλέον των 10 mg/kg, εκφρασμένα σε F.

Ε 450 (b-i) Τριφωσφορικό πεντανάτριο

Περιγραφή	Κόκκοι ή κόνις, λευκή και ελαφρώς υγροσκοπική. Παρουσιάζεται υπό μορφή ανυδρή ή υπό μορφή εξαένυδρη.
-----------	--

Περιεκτικότητα	Όχι ολιγώτερο του 85,0% $\text{Na}_5\text{P}_3\text{O}_{10}$ ή $\text{Na}_4\text{P}_3\text{O}_{10} \cdot 6\text{H}_2\text{O}$, του υπολοίπου αποτελούμενου κυρίως από άλλα πολυφωσφορικά αλατα νατρίου της σειράς E 450.
Περιεκτικότητα σε P_2O_5	Όχι ολιγώτερο του 56,0% και όχι πλέον του 58,0% για το άνυδρο άλας. Όχι ολιγώτερο του 43% και όχι πλέον του 45% για το εξαένυδρο.
Απώλεια κατά την πύρωση	Όχι πλέον του 0,5% για το άνυδρο άλας και όχι πλέον του 23,5% διά το εξαένυδρο, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες, ακολουθούμενη από πύρωση στους 550 °C επί 30 λεπτά.
pH διαλύματος 1%	Όχι ολιγώτερο του 9,3 και όχι πλέον του 10,1.
Υλεις αδιάλυτες σε νερό	Όχι πλέον του 0,2%.
Φθοριοξύ	Όχι πλέον των 10 mg/kg, εκφρασμένα σε F.

E 450 (b) — (ii) Τριφωσφορικό πεντακάλιο

Περιγραφή	Κόνις λευκή, λίαν υγροσκοπική.
Περιεκτικότητα	Όχι ολιγώτερο του 85% $\text{K}_5\text{P}_3\text{O}_{10}$, του υπολοίπου αποτελούμενου κυρίως από άλλα πολυφωσφορικά αλατα καλίου της σειράς E 450.
Περιεκτικότητα σε P_2O_5	Όχι ολιγώτερο του 46,5% και όχι πλέον του 48,0%.
Απώλεια κατά την πύρωση	Υπολογισμένη με βάση την περιεκτικότητα σε P_2O_5 , όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες, ακολουθούμενη από πύρωση στους 550 °C επί 30 λεπτά.
pH διαλύματος 1%	Όχι ολιγώτερο του 9,3 και όχι πλέον του 10,1.
Υλεις αδιάλυτες σε νερό	Όχι πλέον του 2%.
Φθοριοξύ	Όχι πλέον του 10 mg/kg, εκφρασμένα σε F.

E 450 (c) — (i) Πολυφωσφορικό νάτριο

Χημική περιγραφή	Ετερογενή μείγματα αλάτων νατρίου γραμμικών συμπεπικνωμένων πολυφωσφορικών οξέων, γενικού τύπου $\text{H}_{(n+2)}\text{PnO}_{(3n+1)}$, όπου το n δεν είναι κατώτερο του 2.
Περιγραφή	Κόνις ή κρύσταλλοι: λεπτοί και λευκοί, ή φυλλίδιο άχρωα και υαλώδη.
Περιεκτικότητα σε P_2O_5	Όχι ολιγώτερο του 59,5% και όχι πλέον του 70% επί πυρωθείσης ουσίας.
Απώλεια κατά την πύρωση	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες, ακολουθούμενη από πύρωση στους 550 °C επί 30 λεπτά.
pH διαλύματος 1%	Όχι ολιγώτερο του 3,6 και όχι πλέον του 9,0.
Υλεις αδιάλυτες σε νερό	Όχι πλέον του 0,2%.
Φθοριοξύ	Όχι πλέον των 10 mg/kg, εκφρασμένα σε F.
Κυκλικά φωσφορικά	Όχι πλέον του 8%.

E 450 (c) — (ii) Πολυφωσφορικό κάλιο

Χημική περιγραφή	Ετερογενή μείγματα αλάτων καλίου συμπεπικνωμένων γραμμικών πολυφωσφορικών οξέων, γενικού τύπου $\text{H}_{(n+2)}\text{PnO}_{(3n+1)}$, όπου το n δεν είναι κατώτερο του 2.
------------------	--

Περιγραφή	Κόνις ή κρύσταλλοι, λεπτοί και λευκοί, ή φυλλίδια άχρσα, υαλώδη.
Περμεκτικότητα σε P_2O_5	Όχι ολιγώτερο του 53,5% και όχι πλέον του 61,5% επί πυρωθείσας ουσίας.
Απόλειμα κατά την πύρωση	Όχι πλέον του 2%, προσδιορισμένη διά ξηράνσεως στους 105 °C επί 4 ώρες, ακολουθούμενη από πύρωση στους 550 °C επί 30 λεπτά.
pH διαλύματος 1%	Όχι πλέον του 7,8 ⁽¹⁾ .
Υλεις αδιάλυτες σε νερό	Όχι πλέον του 0,2% ⁽¹⁾ .
Φθοριοϋχα	Όχι πλέον των 10 mg/kg, εκφρασμένα σε F.
Κυκλικά φωσφορικά	Όχι πλέον του 8%.

E 460 – Μικροκρυσταλλική κυτταρίνη

Χημική περιγραφή	Κεκαθαρμένη κυτταρίνη, μερικώς αποπολυμερισμένη, με μοριακό βάρος περίπου 36 000, παρασκευασμένη με δξινη ύδρόλυση της αλφα-κυτταρίνης προερχομένης άπ' εϋθείας από φυτικές ίνες.
Περιγραφή	Κόνις λευκή και λεπτή ή σχεδόν λευκή, άοσμη.
Πτητικές ύλεις	Όχι πλέον του 5%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C μέχρι σταθεροϋ θάρους.
pH	Μειγνύονται, αναδεύοντας επί 20 λεπτά, 5 g περίπου προϊόντος με 40 ml ύδατος μη περιέχοντος διοξειδίου του άνθρακα και φυγοκεντροϋνται. Τό pH του επικλέοντος υγροϋ εϋρίσκεται μεταξύ 5,5 και 7,0.
Θερμική τέφρα	Όχι πλέον του 0,1%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800 ± 25 °C.
Υλεις εϋδιάλυτες σε νερό	Όχι πλέον του 0,16%.
Υλεις δυνάμενες νά εκχυλίσθουν με διαθιλικό αϊθέρα	Όχι πλέον των 200 mg/kg.
Χλωριοϋχα	Όχι πλέον των 350 mg/kg, εκφρασμένα σε Cl.
Θειικά	Όχι πλέον των 600 mg/kg, εκφρασμένα σε SO ₄ .

E 461 – Μεθυλοκυτταρίνη

Χημική περιγραφή	Η μεθυλοκυτταρίνη είναι ή κυτταρίνη που προέρχεται άπ' εϋθείας από φυτικές ίνες και μερικώς αϊθεροποιημένη διά μεθυλικών ομάδων.
Περιγραφή	Κόνις κοκκώδης ή ινώδης, λευκή ή ελαφρώς ύποκιτρίνη ή γκρί, ελαφρώς ύγροσκοπική.
Χημικός τύπος	Τά πολυμερή περιέχουν μονάδες ύποκατεστημένες με άνυδρογλυκόζες, με τόν γενικό τύπο C ₆ H ₇ O ₂ (OR ₁) (OR ₂) (OR ₃), όπου R ₁ , R ₂ , R ₃ δύνανται νά είναι: — H, — CH ₃ , ή — CH ₂ CH ₂ OH
Μοριακό βάρος	Περίπου 20 000 έως περίπου 380 000.

⁽¹⁾ Προσδιορισμός που απαιτεί ειδική μέθοδο ανάλυσεως

Περικτικότητα σε ομίονο
υποκαταστάσεων

Όχι ολιγώτερο του 25% και όχι πλέον του 33% μεθοξυομαδών (-OCH₃). Όχι πλέον του 5% υδροξυαιθοξυομαδών (H-OCH₂CH₂OH).

Πτητικές βλες

Όχι πλέον του 10% μετά ξήρανση μέχρι σταθερού βάρους σε 105°C.

Θερμική τέφρα

Όχι πλέον του 1,5% μετά πύρωση στους 800 ± 25°C.

pH διαλύματος 1%

Όχι ολιγώτερο του 5 και όχι πλέον του 8.

E 463 — Υδροξυπροπυλοκυτταρίνη

Χημική περιγραφή

Κυτταρίνη προερχόμενη απ' εϊθείας από φυτικές ίνες και μερικώς αιθεροποιημένη με υδροξυπροπυλομάδες.

Περιγραφή

Κόνις κοκκώδης ή ινώδης, λευκή ή ελαφρώς υποκιτρίνη ή γκρί, ελαφρώς υγροσκοπική, άσμος και άγευστος.

Χημικός τύπος

Τά πολυμερή περιέχουν υποκατεστημένες μονάδες ανδρογλυκόζης με τον γενικό τύπο C₆H₇O₂(OR₁)(OR₂)(OR₃), όπου R₁, R₂, R₃ δύνανται να είναι:

— H,

— CH₂CHOHCH₃,

— CH₂CHO(CH₂CHOHCH₃)CH₃,

— CH₂CHO[CH₂CHO(CH₂CHOHCH₃)CH₃]CH₃.

Μοριακό βάρος

Από περίπου 30 000 έως περίπου 1 000 000

Περικτικότητα σε ομίονο
υποκαταστάσεων

Όχι πλέον του 80,5% του ξηρού βάρους υδροξυπροποξυομαδών (-OCH₂CHOHCH₃), ισοδυναμούντος προς 4,6 υδροξυπροποξυομαδές τό πολύ ανά μονάδα ανδρογλυκόζης επί ξηράς ουσίας.

pH διαλύματος

Όχι ολιγώτερο του 5,0 και όχι πλέον του 8,0.

Πτητικές βλες

Όχι πλέον του 10% προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105°C μέχρι σταθερού βάρους.

Θερμική τέφρα

Όχι πλέον του 0,5% προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800 ± 25°C.

E 464 — Υδροξυπροπυλομεθυλοκυτταρίνη

Χημική περιγραφή

Κυτταρίνη προερχόμενη απ' εϊθείας από φυτικές ίνες και μερικώς αιθεροποιημένη μετά μεθυλομάδων και περιέχουσα μία μικρά άναλογία υδροξυπροπυλομάδων υποκαταστάσεως.

Περιγραφή

Κοκκώδης ή ινώδης κόνις, λευκή, ελαφρώς υγροσκοπική, άσμος και άγευστος.

Χημικός τύπος

Τά πολυμερή περιέχουν υποκατεστημένες μονάδες ανδρογλυκόζης με τον γενικό τύπο C₆H₇O₂(OR₁)(OR₂)(OR₃), όπου R₁, R₂, R₃ δύνανται να είναι:

— H,

— CH₃,

— CH₂CHOHCH₃,

— CH₂CHO(CH₂CHOHCH₃)CH₃,

— CH₂CHO[CH₂CHO(CH₂CHOHCH₃)CH₃]CH₃.

Μοριακό βάρος

Από περίπου 130 000 έως 200 000.

Περιεκτικότητα σε ομάδες υποκαταστάσεως	Όχι λιγώτερο του 19% και όχι πλέον του 30% μεθοξυομάδων ($-\text{OCH}_3$) και όχι λιγώτερο του 3% και όχι πλέον του 12% υδροξυπροποξυομάδων ($-\text{OCH}_2\text{CHCHCH}_3$) επί ξηράς ουσίας.
pH διαλύματος 1%	Όχι λιγώτερο του 5,0 και όχι πλέον του 8,0.
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 10%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C μέχρι σταθερού βάρους.
Θερμική τέφρα	Όχι πλέον του 1,5% για τα προϊόντα των οποίων το ιξώδες είναι ανώτερο του 50 cP και όχι πλέον του 3% για τα προϊόντα των οποίων το ιξώδες είναι ίσο ή κατώτερο των 50 cP, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$.

Ε 465 — Μεθυλοαιθυλοκυτταρίνη

Χημική περιγραφή	Κυτταρίνη προερχόμενη απ' ευθείας από φυτικές ίνες και μερικώς αιθεροποιημένη με αιθυλο- και μεθυλομάδες.
Περιγραφή	Κόνις κοκκώδης ή ινώδης, λευκή ή ελαφρώς υποκιτρίνη ή γκρι, ελαφρώς υγροσκοπική, άοσμη και άγευστη.
Χημικός τύπος	Τα πολυμερή περιέχουν υποκατεστημένες μονάδες ανυδρογλυκοζών με τον γενικό τύπο $\text{C}_6\text{H}_7\text{O}_2(\text{OR}_1)(\text{OR}_2)(\text{OR}_3)$ όπου $\text{R}_1, \text{R}_2, \text{R}_3$ δύναται να είναι: — H , — CH_3 , — CH_2CH_3 .
Μοριακό βάρος	Από περίπου 30 000 έως 40 000.
Περιεκτικότητα σε ομάδες υποκαταστάσεως	Όχι λιγώτερο του 14,5% και όχι πλέον του 19% αιθοξυομάδων ($-\text{OCH}_2\text{H}_5$) και όχι λιγώτερο του 3,5% και όχι πλέον του 6,5% μεθοξυομάδων ($-\text{OCH}_3$) επί ξηράς ουσίας.
Πτητικές ύλες	Ινώδης μορφή: όχι πλέον του 15%. Κονιώδης μορφή: όχι πλέον του 10%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105 °C μέχρι σταθερού βάρους.
Θερμική τέφρα	Όχι πλέον του 0,6%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$.
pH διαλύματος 1%	Όχι λιγώτερο του 5,0 και όχι πλέον του 8,0.

Ε 466 — Καρβοξυμεθυλοκυτταρίνη

Χημική περιγραφή	Μερικό δίδας νατρίου ενός καρβοξυμεθυλικού αιθέρα της κυτταρίνης, προερχομένης απ' ευθείας από φυτικές ίνες.
Περιγραφή	Κόνις κοκκώδης ή ινώδης, λευκή ή ελαφρώς υποκιτρίνη ή γκριζωπή, ελαφρώς υγροσκοπική, άοσμη και άγευστη.
Χημικός τύπος	Τα πολυμερή περιέχουν υποκατεστημένες μονάδες ανυδρογλυκοζών με τον γενικό τύπο $\text{C}_6\text{H}_7\text{O}_2(\text{OR}_1)(\text{OR}_2)(\text{OR}_3)$ όπου $\text{R}_1, \text{R}_2, \text{R}_3$ δύναται να είναι: — H , — CH_2COONa , — CH_2COOH .
Μοριακό βάρος	Από περίπου 17 000 έως 1 500 000.

Περιεκτικότητα	Όχι λιγότερο του 99,5% καρβοξυμεθυλοκυτταρίνης επί ξηράς ουσίας.
Χλωριούχο νάτριο και γλυκολικό νάτριο	Όχι πλέον του 0,5% συνολικά και όχι πλέον του 0,4% γλυκολικού νατρίου.
Βαθμός υποκαταστάσεως	Όχι λιγότερο του 0,2 και όχι πλέον του 1,0 ομάδες (-CH ₂ COOH) ανά μονάδα ανυδρογλυκόζης.
Νάτριο	Όχι πλέον του 9,7% (μετά από ξήρανση).
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 12%, προσδιορισμένες διά ξηράνσεως στους 105°C μέχρι σταθερού βάρους.
pH διαλύματος 1%	Όχι λιγότερο του 6,0 και όχι πλέον του 8,5.

Ε 470 — Μετά νατρίου, καλίου, ασβεστίου άλατα λιπαρών οξέων

Χημική περιγραφή	Άλατα νατρίου, καλίου και ασβεστίου των λιπαρών οξέων, των θρωσίμων ελαίων και λιπών, των αλάτων τούτων λαμβανομένων είτε από εδωδιμες λιπαρές ύλες, είτε από αποσταγμένα θρώσιμα λιπαρά οξέα.
Περιγραφή	Κόνεις, νιφάδες ή προϊόντα ήμιστερεά, λευκά ή λευκά-κρέμ.
Ύλες μη σαπωνοποιήσιμες	Όχι πλέον του 2%.
Ελεύθερα λιπαρά οξέα	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε ελαϊκό οξύ.
Όλική γλυκερίνη (ένωμένη και ελεύθερη)	Όχι πλέον του 10%.
Ελεύθερο άλκαλι	Όχι πλέον του 0,1%, εκφρασμένο σε NaOH.
Ύλες αδιάλυτες σε αλκοόλη	Όχι πλέον του 0,2% (τό κριτήριο αυτό εφαρμόζεται μόνο στα άλατα νατρίου και καλίου).
Πτητικές ύλες	Όχι πλέον του 3%.
Περιεκτικότητα σε νάτριο, κάλιο ή ασβέστιο	Νάτριο Όχι λιγότερο του 9% και όχι πλέον του 14%, εκφρασμένο σε Na₂O. Κάλιο Όχι λιγότερο του 13% και όχι πλέον του 21,5%, εκφρασμένο σε K₂O. Ασβέστιο Όχι λιγότερο του 8,5% και όχι πλέον του 13%, εκφρασμένο σε CaO.

Ε 471 — Μονο- και διγλυκερίδια λιπαρών οξέων

Χημική περιγραφή	Αποτελούνται από μίγματα μόνο-, δι- και τριεστέρων γλυκερίνης με τα λιπαρά οξέα των θρωσίμων ελαίων και λιπών. Δύνανται να περιέχουν μικρές ποσότητες λιπαρών οξέων και γλυκερίνης σε ελεύθερη κατάσταση.
Περιγραφή	Η σύστασή τους κυμαίνεται από εκείνη ενός ελαιώδους υγρού χρώματος άχρου προς ανοικτό φαιό μέχρις εκείνης κηρώδους σκληρού στερεού, χρώματος λευκού ή υπολευκού. Τα στερεά αυτά δύνανται να είναι μορφής νιφάδων, κόνεως ή μικρών κόκκων.
Περιεκτικότητα σε μονο- και διεστέρες	Όχι λιγότερο του 70%.
Ελεύθερα λιπαρά οξέα	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε ελαϊκό οξύ.

Ελεύθερη γλυκερίνη	Όχι πλέον του 7%.
Όλική γλυκερίνη	Όχι λιγότερο του 16% και όχι πλέον του 33%.
Πολυγλυκερίνες	Όχι πλέον του 4% της όλικης γλυκερίνης για τις διμερείς και όχι πλέον του 1% της όλικης γλυκερίνης για τα λοιπά πολυμερή της γλυκερίνης.
Υδιουρ	Όχι πλέον του 2% (Karl Fischer).
Θετική τέφρα	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800±25°C.

Σημείωση: Τα κριτήρια αυτά βασίζονται επί του προϊόντος ελευθέρου E 470.

E 472 (a) — Όξικοί εστέρες των μονο- και διγλυκεριδίων των λιπαρών οξέων

Χημική περιγραφή	Εστέρες γλυκερίνης και ενός μείγματος όξικού οξέος και λιπαρών οξέων των εδωδιμων λιπών και ελαίων. Δύνανται να περιέχουν μικρές ποσότητες ελεύθερης γλυκερίνης, ελευθέρων λιπαρών οξέων, ελευθέρου όξικού οξέος και ελευθέρων γλυκεριδίων.
Περιγραφή	Η σύστασή τους κυμαίνεται από εκείνη λίαν ρευστών διαυγών υγρών μέχρις εκείνης στερεών, και το χρώμα τους από το λευκό προς το ελαφρώς κίτρινο.
Όλική περιεκτικότητα σε όξικό οξύ	Όχι λιγότερο του 9% και όχι πλέον του 32%.
Ελεύθερη λιπαρά οξέα (και όξικό οξύ)	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε ελαϊκό οξύ.
Ελεύθερη γλυκερίνη	Όχι πλέον του 2%.
Όλική γλυκερίνη	Όχι λιγότερο του 14% και όχι πλέον του 31%.
Θετική τέφρα	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800±25°C.

E 472 (b) — Γαλακτικοί εστέρες των μονο- και διγλυκεριδίων λιπαρών οξέων

Χημική περιγραφή	Εστέρες γλυκερίνης και ενός μείγματος γαλακτικού οξέος και λιπαρών οξέων των εδωδιμων λιπών και ελαίων. Δύνανται να περιέχουν μικρές ποσότητες, σε ελεύθερη κατάσταση, γλυκερίνης, λιπαρών οξέων, γαλακτικού οξέος και γλυκεριδίων.
Περιγραφή	Η σύστασή τους κυμαίνεται από εκείνη του μαλακού κηροῦ μέχρις εκείνης του σκληροῦ κηροῦ.
Όλική περιεκτικότητα σε γαλακτικό οξύ	Όχι λιγότερο του 13% και όχι πλέον του 45%.
Ελεύθερα λιπαρά οξεία	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε ελαϊκό οξύ.
Ελεύθερη γλυκερίνη	Όχι πλέον του 2%.
Όλική γλυκερίνη	Όχι λιγότερο του 13% και όχι πλέον του 30%.
Θετική τέφρα	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους 800±25°C.

Σημείωση: Τα κριτήρια αυτά βασίζονται επί του προϊόντος ελευθέρου E 470.

Ε 472 (c) — Κιτρικοί έστέρες των μονο- και διγλυκεριδίων των λιπαρών όξέων

Χημική περιγραφή	Έστέρες της γλυκερίνης με ένα μίγμα κιτρικού όξέος και λιπαρών όξέων των έδωδόμενων λιπών και ελαίων. Δύνανται να περιέχουν μικρές ποσότητες σε έλευθερη κατάσταση, γλυκερίνης, λιπαρών όξέων, κιτρικού όξέος και γλυκεριδίων. Δύνανται να έχουν εξουδετερωθεί μερικώς ή όλικώς με υδροξείδιο του νατρίου ή του καλίου.
Περιγραφή	Υγρά κιτρινωπά ή έλαιοφώς φιατά, ή στερεά ή ήμιστερεά κηρώδη.
Όλική περιεκτικότητα σε κιτρικό όξύ	Όχι όλιγότερο του 13% και όχι πλέον του 50%.
Έλευθερα λιπαρά όξέα	Όχι πλέον του 3% εκφρασμένα σε ελαϊκό όξύ.
Έλευθερη γλυκερίνη	Όχι πλέον του 2%.
Όλική γλυκερίνη	Όχι όλιγότερο του 11% και όχι πλέον του 29%.
Θερμική τέφρα	Όχι πλέον του 0,5% για τό μη εξουδετερωμένο προϊόν και όχι πλέον του 10% για τό μερικώς ή όλικώς εξουδετερωμένο προϊόν, προσδιορισμένη στους $800 \pm 25^{\circ}\text{C}$.
pH ενός διαλύματος 1%	Όχι όλιγότερο του 3,0 και όχι πλέον του 7,3.

Ε 472 (d) — Τρυγικοί έστέρες των μονο- και διγλυκεριδίων των λιπαρών όξέων

Χημική περιγραφή	Έστέρες της γλυκερίνης για ένα μίγμα τρυγικού όξέος (Ε 344) και λιπαρών όξέων των έδωδόμενων λιπών και ελαίων. Δύνανται να περιέχουν μικρές ποσότητες σε έλευθερη κατάσταση, γλυκερίνης, λιπαρών όξέων, τρυγικού όξέος και γλυκεριδίων.
Περιγραφή	Η σύστασή τους κυμαίνεται από εκείνης κολλώδους, ιξώδους και κιτρινωπού ύγρου μέχρις εκείνης σκληρού κιτρίνου κηρού.
Όλική περιεκτικότητα σε τρυγικό όξύ	Όχι όλιγότερο του 15% και όχι πλέον του 50%.
Έλευθερα λιπαρά όξέα	Όχι πλέον του 3% εκφρασμένα σε ελαϊκό όξύ.
Έλευθερη γλυκερίνη	Όχι πλέον του 2%.
Όλική γλυκερίνη	Όχι όλιγότερο του 12% και όχι πλέον του 29%.
Θερμική τέφρα	Όχι πλέον του 0,5% προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους $800 \pm 25^{\circ}\text{C}$.

Ε 472 (ε) — Μονοακετυλοτρυγικός και διακετυλοτρυγικός έστέρας των μονο- και διγλυκεριδίων των λιπαρών όξέων

Χημική περιγραφή	Μερικοί ή όλικοί έστέρες της γλυκερίνης και ενός μίγματος μονο- και διακετυλοτρυγικών όξέων λαμβανομένων από τό τρυγικό όξύ (Ε 334) και λιπαρών όξέων των έδωδόμενων λιπών και ελαίων. Δύνανται να περιέχουν, σε έλευθερη κατάσταση, μικρές ποσότητες γλυκερίνης, λιπαρών όξέων, τρυγικού και όξικού όξέος ή προϊόντων συνδυασμού τους και έλευθέρων γλυκεριδίων.
Περιγραφή	Η σύστασή τους εκκινεί από εκείνη ενός κολλώδους και ιξώδους ύγρου μέχρις εκείνης κιτρίνου κηρού. Δύνανται να υδρολυθούν στον ύγρο αέρα απελευθερώνοντας όξικό όξύ.
Όλική περιεκτικότητα σε τρυγικό όξύ	Όχι όλιγότερο του 10% και όχι πλέον του 40%.

Όλική περιεκτικότητα όξιό όξύ	Όχι λιγότερο του 8% και όχι πλέον του 32%.
Ελεύθερα λιπαρά όξυ	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε ελαϊκό όξύ.
Ελεύθερη γλυκερίνη	Όχι πλέον του 2%.
Όλική γλυκερίνη	Όχι λιγότερο του 11% και όχι πλέον του 28%.
Θερμική τιμή	Όχι λιγότερο του 0,5% προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους $800 \pm 25^{\circ}\text{C}$.

Ε 472 (Π — Μικτοί όξικοί και τρυγικοί έστερες των μονο- και διγλυκεριδίων των λιπαρών όξων

Χημική περιγραφή	Έστερες της γλυκερίνης με ένα μίγμα όξικού όξέος, τρυγικού όξέος (Ε 334) και λιπαρών όξων των έδωδιμων λιπών και ελαίων. Δύνανται να περιέχουν, σε έλευθερη κατάσταση, μικρές ποσότητες γλυκερίνης, λιπαρών όξων, όξικού και τρυγικού όξέος και γλυκεριδίων.
Περιγραφή	Η σύστασή τους ποικίλλει από εκείνη ενός διαυγούς και ρευστού υγρού μέχρις εκείνης ενός στερεού, και τό χρώμα τους από το λευκό μέχρι το ανοικτό κιτρίνου.
Όλική περιεκτικότητα σε όξιό όξύ	Όχι λιγότερο του 10% και όχι πλέον του 20%.
Όλική περιεκτικότητα σε τρυ- γικό όξύ	Όχι λιγότερο του 20% και όχι πλέον του 40%.
Ελεύθερο όξιό όξύ	Όχι λιγότερο του 5,5% και όχι πλέον του 8,5%.
Ελεύθερο τρυγικό όξύ	Όχι πλέον του 1%.
Ελεύθερα λιπαρά όξυ	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε ελαϊκό όξύ.
Ελεύθερη γλυκερίνη	Όχι πλέον του 2%.
Όλική γλυκερίνη	Όχι λιγότερο του 12% και όχι πλέον του 27%.
Θερμική τιμή	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη στους $800 \pm 25^{\circ}\text{C}$.

Ε 473 — Σακχαροεστερες λιπαρών όξων

Χημική περιγραφή	Αποτελούνται κυρίως από μονο- και διεστερες σακχαρόξης με τά λιπαρά όξυα των έδωδιμων λιπών και ελαίων. Δύνανται να παρασκευάζονται από σακχαρόξη και τους μεθυλο- και αιθυλεστερες των λιπαρών έδωδιμων όξων ή με εκχύλιση από σακχαρογλυκερίδια. Ούδεις άλλος οργανικός διαλύτης δύναται να χρησιμοποιηθεί κλήν του όξικού αιθυλεστέρα, της ισοπροπανόλης ή του διμεθυλοφορμαμίδιου.
Περιγραφή	Μυλακά στερεά, σκληρά πηκτώματα ή λευκές ως τεφρόχρες κόνεις.
Όλική περιεκτικότητα σε σακχαροεστερες των λιπαρών όξων	Όχι λιγότερο του 80%.
Όλική περιεκτικότητα σε γλυ- κερίδια	Όχι πλέον του 20%.
Περιεκτικότητα σε έλευθερο σάκχαρο	Όχι πλέον του 5%.
Ελεύθερα λιπαρά όξυ	Όχι πλέον του 3%, εκφρασμένα σε ελαϊκό όξύ.

Θειική τέφρα	Όχι πλέον του 2%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους $800 \pm 25^{\circ}\text{C}$.
Περιεκτικότητα σε διμεθυλο- φορμαμίδιο	Όχι πλέον του 1 mg/kg.
Περιεκτικότητα σε μεθανόλη	Όχι πλέον των 10 mg/kg.
Όλική περιεκτικότητα σε όξινο αίθυλεστέρα και ισοπρο- πανόλη	Όχι πλέον των 350 mg/kg. όμοιο ή κεχωρισμένως.

Σημείωση: Τα κριτήρια αυτά βασίζονται επί προϊόντος ελευθέρου Ε 470.

Ε 474 — Σακχαρογλυκερίδια

Χημική περιγραφή	Προϊόν λαμβανόμενο δι' αντιδράσεως σακχάρους (σακχαρόζης) με ένα εδωδιμο λίπος ή έλαιο, αντίδραση ή όποια δίδει κυρίως μονο- και διεστέρες σακχαρόζης με λιπαρά όξέα αναμεμειγμένα με μονο-, δι- και τριγλυκερίδια ύπολειμματικής προελεύσεως από τό λίπος ή τό έλαιο. Ούδεις όργανικός διαλύτης εκτός από όξικό αίθυλεστέρα, ισοπροπανόλη ή διμεθυλοφορμαμίδιο δύναται νά χρησιμοποιηθεί γιά τήν παρασκευή τους.
Περιγραφή	Μαλακά στερεά, σκληρά πηκτώματα ή κόνις, λευκά ή πρόσ τό λευκό.
Όλική περιεκτικότητα σε σακχαροεστέρες λιπαρών όξέων	Όχι όλιγώτερο του 40% και όχι πλέον του 60%.
Όλική περιεκτικότητα σε γλυκερίδια	Όχι όλιγώτερο του 40% και όχι πλέον του 60%.
Περιεκτικότητα σε έλευθερο σάκχαρο	Όχι πλέον του 5%.
Έλευθερι λιπαρά όξέα	Όχι πλέον του 3% εκφρασμένα σε έλαικό όξύ.
Θειική τέφρα	Όχι πλέον του 2%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους $800 \pm 25^{\circ}\text{C}$.
Περιεκτικότητα σε διμεθυλο- φορμαμίδιο	Όχι πλέον του 1 mg/kg.
Περιεκτικότητα σε μεθανόλη	Όχι πλέον του 10 mg/kg.
Όλική περιεκτικότητα σε όξινο αίθυλεστέρα και ισο- προπανόλη	Όχι πλέον των 350 mg/kg. όμοιο ή κεχωρισμένως.

Σημείωση: Τα κριτήρια αυτά βασίζονται επί προϊόντος έλευθέρου Ε 470.

Ε 475 — Πολυγλυκερινικοί έστέρες λιπαρών όξέων

Χημική περιγραφή	Προϊόντα λαμβανόμενα δι' έστεροποίησεως πολυγλυκερινών με λιπαρές έδωδιμες ύλες ή με λιπαρά όξέα των έδωδιμων λιπών και ελαίων. Τό πολυγλυκερινικό κλάσμα περιλαμβάνει κυρίως τρίς δι-, τρι- και τετραγλυκερίνες και δέν περιέχει πλέον του 10% πολυγλυκερίνες ίσες ή ανώτερες της έπαγλυκερίνης.
Περιγραφή	Κίτρινα ή έλαφρώς φαία, ύγρα ή ήμίρρευστα σώματα.
Όλική περιεκτικότητα σε εστέρες λιπαρών όξέων	Όχι όλιγώτερο του 90%.
Έλευθερα λιπαρά όξέα	Όχι πλέον του 6% εκφρασμένα σε έλαικό όξύ.

Γλυκερίνη και πολυγλυκερίνες συνολικά	Όχι λιγότερο του 18% και όχι πλέον του 60%.
Γλυκερίνη και πολυγλυκερίνες ελεύθερες	Όχι πλέον του 7%.
Θετική τέφρα	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$.

Σημείωση: Τα κριτήρια αυτά βασίζονται επί του προϊόντος ελεύθερου E 470.

E 477 — Έστερες προπανο-1,2-διόλης με λιπαρά όξέα

Χημική περιγραφή	Συνίστανται κυρίως από μίγματα μονο- και διεστέρων της προπανο-1,2-διόλης με λιπαρά όξέα των εδωδίωνων λιπών και ελαίων. Το αλκοολικό κλάσμα αποτελείται αποκλειστικά από προπανο-1,2-διόλη και διμερές, καθώς επίσης και ίχνη τριμερούς. Δεν υπάρχουν οργανικά όξέα άλλα από τα εδωδιμα λιπαρά όξέα.
Περιγραφή	Νιφάδες ή μικρά λευκά σφαιρίδια, κηρώδεις.
Όλική περιεκτικότητα σε έστερες λιπαρών οξέων	Όχι λιγότερο του 85%.
Ελεύθερη προπανο-1,2-διόλη	Όχι πλέον του 5%.
Διμερές και τριμερές της προ- πανο-1,2-διόλης	Όχι πλέον του 0,4%.
Ελεύθερα λιπαρά όξέα	Όχι πλέον του 6%, εκφρασμένα σε ελαϊκό όξύ.
Θετική τέφρα	Όχι πλέον του 0,5%, προσδιορισμένη διά πυρώσεως στους $800 \pm 25^\circ\text{C}$.
Όλική προπανο-1,2-διόλη	Όχι λιγότερο του 11% και όχι πλέον του 31%.

Σημείωση: Τα κριτήρια αυτά βασίζονται επί προϊόντος ελεύθερου E 470.

E 481 — Στεατυλο-2-γαλακτυλικό νάτριο

Χημική περιγραφή	Συνίσταται από ένα μίγμα αλάτων νατρίου των στεατυλογαλακτυλικών οξέων και μικρών ποσοτήτων άλλων αλάτων νατρίου συγγενών οξέων και παρασκευάζεται δι' αντίδρασης του γαλακτυλικού και στεατικού οξέος. Δύνανται επίσης να υπάρχουν και έστερες άλλων εδωδίωνων λιπαρών οξέων, ελεύθεροι ή έστεροποιημένοι, προερχόμενοι από τό στεατικό όξύ που χρησιμοποιήθηκε.
Περιγραφή	Κόνις ή στερεά κονιοποιήσιμη ύλη, χρώματος κρέμ, με χαρακτηριστική όσμη.
Περιεκτικότητα σε νάτριο	Όχι λιγότερο του 2,5% και όχι πλέον του 5%.
Αριθμός εστέριών	Όχι λιγότερο των 90 και όχι πλέον των 190 mg KOH/g.
Όλικό γαλακτικό όξύ (ελεύ- θερο και ένωμένο)	Όχι λιγότερο του 15% και όχι πλέον του 40%.
Αριθμός οξέων	Όχι λιγότερο των 60 και όχι πλέον των 130 mg KOH/g.

E 482 — Στεατυλο-2-γαλακτυλικό άσβεστιο

Χημική περιγραφή	Συνίσταται έξ ενός μίγματος αλάτων άσβεστιού των στεατυλογαλακτυλικών οξέων και μικρών ποσοτήτων άλλων αλάτων άσβεστιού
------------------	---

συγγενών όξέων και παρασκευάζεται δι' αντιδράσεως του στεατικού και γαλακτικού όξέος. Δύναται επίσης να υπάρχουν έστερες άλλων έδωδιμων λιπαρών όξέων, έλευθεροι ή έστεροποιημένοι, προερχόμενοι από στεατικό όξύ που χρησιμοποιήθηκε.

Περιγραφή	Κόνις ή στερεά κονιοποιήσιμη ύλη, λευκή ή έλαφρώς κιτρινωπή, με χαρακτηριστική όσμη.
Περιεκτικότητα σε άσθέςτιο	Όχι όλιγώτερο του 1% και όχι πλέον του 5,2%.
Αριθμός έστερων	Όχι όλιγώτερο των 125 και όχι πλέον των 190 mg KOH/g.
Όλικό γαλακτικό όξύ (έλαιο ή ένωμένο)	Όχι όλιγώτερο του 15% και όχι πλέον του 40%.
Αριθμός όξέων	Όχι όλιγώτερο των 50 και όχι πλέον των 130 mg KOH/g.

Ε 483 — Τρυγικός στεατυλεστέρας

Λημκή περιγραφή	Λαμβάνεται δι' έστεροποίησεως του τρυγικού όξέος με στεατική άλκοόλη. Αποτελείται κυρίως από διεστέρα, αλλά περιέχει και μικρές ποσότητες μονοεστέρων, τρυγικού όξέος και στεατικής άλκοόλης. Δύναται επίσης να περιέχει και άλλους έστερες από τό γεγονός της παρουσίας, στη χρησιμοποιούμενη στεατική άλκοόλη, άλκοολών παραγώγων έδωδιμων λιπαρών όξέων άλλων του στεατικού όξέος.
Περιγραφή	Έλαιώδης στερεά ύλη (σε 25 °C), χρώματος κρέμ.
Όλική περιεκτικότητα σε έστερες	Όχι όλιγώτερο του 90%.
Όλική περιεκτικότητα σε τρυγικό όξύ	Όχι όλιγώτερο του 18% και όχι πλέον του 35%.
Μη σαπωνοποιήσιμες ύλες	Όχι όλιγώτερο του 77% και όχι πλέον του 83%.
Περιοχή τήξεως	67 έως 77 °C.
Αριθμός έστερων	Όχι όλιγώτερο των 163 και όχι πλέον των 180 mg KOH/g.
Αριθμός ιωδίου	Όχι πλέον του 4 (Wijis).
Αριθμός όξέων	Όχι πλέον των 6 mg KOH/g.
Θερμική τέφρα	Όχι πλέον του 0,5 προσδιορισμένη στους 800 ± 25°C.

Άρθρο 20

Η ισχύς του παρόντος Π.Δ. αρχίζει από την 1η Ιανουαρίου 1981 εκτός από τις διατάξεις του άρθρου 18, η ισχύς των οποίων αρχίζει από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως του παρόντος.

Η δημοσίευση του Διατάγματος αυτού ανατίθεται στον Υπουργό Οικονομικών και η εκτέλεσή του στους αρμόδιους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας, Οικονομικών, Γεωργίας, Εμπορίου, Υγείας και Προνόσιας.

Αθήναι, 31 Δεκεμβρίου 1983

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΓΓΕΛΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ
ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ
ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ